

ΑΝΟΙΧΤΗ

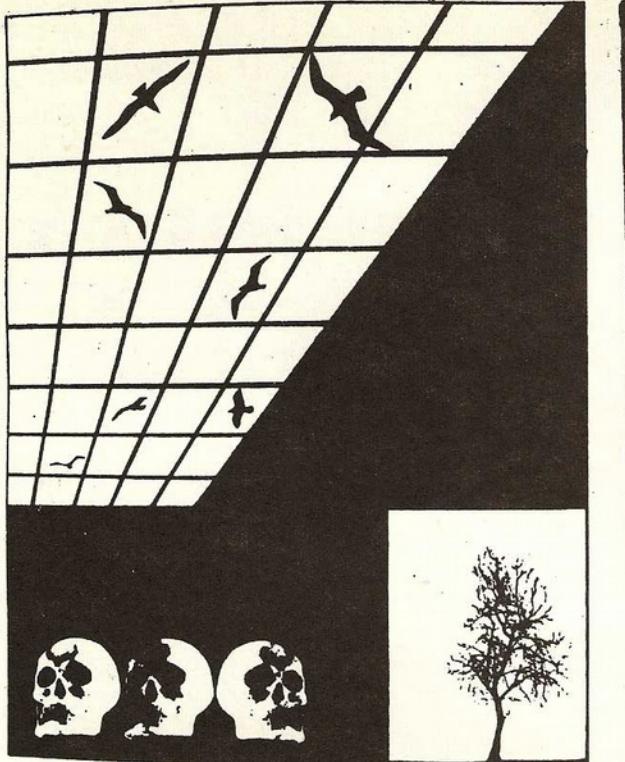
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΑ ΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΠΟΥ ΔΕ ΒΡΕΘΗΚΑΝ ΠΟΤΕ

— ΛΟΔΗ —

- ΉΘΗ ΝΕΚΡΩΝ, ΉΘΗ ΔΟΥΛΩΝ
- CYBERPUNKS
- Η ΚΑΤΑΙΣΧΥΝΗ ΤΩΝ ΚΡΙΤΙΚΩΝ
- ΟΙ "ΚΑΘΑΡΟΙ"
- HENRY ROLLINS (ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ)
- ΟΙ ΜΑΓΙΣΣΕΣ ΤΟΥ ΗΙΤΓΟΥΪΚ
- ΠΑΝΟΣΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΦΑΝΤΑΣΙΑ
- ΑΝΑΠΤΥΞΗ 1992 ΚΑΙ Ο...
ΦΕΡΕΤΖΕΣ ΤΗΣ ΜΑΡΙΟΡΗΣ

17

δηπότε τιμηματος...

Διαβάστε προσεχτικά οσα ακολουθούνε, τολμήστε να κανετε από την αρχη καποιες ερωτησεις.... και καλα συμπερασματα!

"Σήμερα επεκτείνουμε και στους νέους ανθρώπους το αμφίβολο προνόμιο να γερνάνε. Η καταναλωτική κοινωνία οδηγεί στο πρώτο γεράσμα. Άλλωστε ήδη βγήκε μια νέα ουδέτα προσυλήτων του καταναλωτισμού με την ετικέττα "νεολαΐα". Ο καταναλωτής καταλήγει βορά του Μη Αυθεντικού. Θρέφει τα φαινόμενα σε ώφελος του θεάματος, και πάντοτε σε βάρος της Αληθινής Ζωής. Πεθαίνει δύσκετα από το που θα προσπαθήσει να γατζώθει γιατί κατά κανόνα γατζώνεται από ολοκληρωτικά νεκρά πράγματα: Εμπορεύματα και ρόλους".... (Ραούλ Βανεγκέμ)

Ζούμε σε μια κοινωνική πραγματικότητα που δεν είναι άλλη παρά το εμμετικό αποτέλεσμα μιας άνευ προηγουμένου συμβίωσης φιλοτομάριστών ηλιθίων, αναρριχητικών, ανθρωπάκηδων, υπηκόων, καρριεριστών, αρχηγίσκων, φανατικών, γιάππις, κάλπικων, αμφισβητιών, μεγαλοαστών διανοούμενων, μικροαστών απατεωνίσκων, φασιστοειδών, κομπλεξικών, ρατσιστών κάθε είδους, αμοραλιστών και πάει λέγοντας. Το αποτέλεσμα του αποτελέσματος: Σχέσεις που ζεχνούν εμπόρευση και κατανάλωση. Οι μισοί πουλάνε κάτι και οι δλοι μισοί το αγοράζουν. Ήθη καταναλωτών. Ήθη νεκρών, ήθη δούλων.

"Η καθημερινή δραστηριότητα των δούλων αναπαράγει τη δουλεία. Δια μέσου των καθημερινών τους δραστηριοτήτων, οι δούλοι δεν αναπαράγουν μόνο το δουλικό τους εευτο, αλλα αναπαραγγούνε επίσης και όλα τα πράγματα μέσω των οποίων οι αφέντες τους τους υποτάσσουν, καθώς και όλες τις προσωπικές τους συνήθειες υποταγής στην εξουσία των αφεντέδων τους. Για τους ανθρώπους που ζούνε σε μια δουλοκτική κοινωνία, η σχέση αφέντη-σκάλβου τους φάνεται μια πολύ νορμάλ και απαραβίαστη σχέση"(Φ. Πέρλμαν).

Μέσα στη νεκρούπολη η ΑΠ οφείλει να βρει το πλησιέστερο πέρασμα προς τα έξω. Τα πράγματα καταντήσανε έτσι, ώστε άπαξ κι εξακολουθούμενα μιλάμε για χρήση των μέσων αποκλειστικά τούτου το παλπού κόσμου, δίχως να εφεύρουμε ΝΕΑ, στη αληθινά δεν υπάρχει τίποτα πλέον να ελπίζουμε.

"Ήδη όλες οι φέρουσες την Μιαν και Μοναδικήν Αλήθειαν" Ιδέες είναι νεκρές. Δεν υπάρχει τίποτα στον (γνωστό) ορίζοντα. Τίποτα και στους "εναλλαχτικούς" που μέχρι σήμερα αντιπροστάθκαν

Ο υπότιτλος της ΑΠ είναι: "Για τα περδόματα που δε βρέθηκαν ποτέ...". Στο τεύχος νούμερο 7 του περιοδικού ο συνέργατης μας Χρήστος Μόρφος έγραψε τα πιο κάτω: Ω·Αφεντάδες! Ω·δούλοι. τούτου του πλανήτη. Θα σας μιλήσω για τα περάσματα που δε ΒΡΗΚΑΤΕ ποτέ (κι ούτε πρόκειται να βρείτε...).

Λόγω το διτι, εξ ορισμού, οι καταπιεστές μας δεν έχουνε την παραμικρή ελπίδα. Λόγω του διτι οι αναρίθμητοι δρόμοι που διασχίζει κανές στη διάρκεια της ζωής του είναι δλοι διοιοι. Λόγω του διτι καταπιεστές και καταπιεζόμενοι

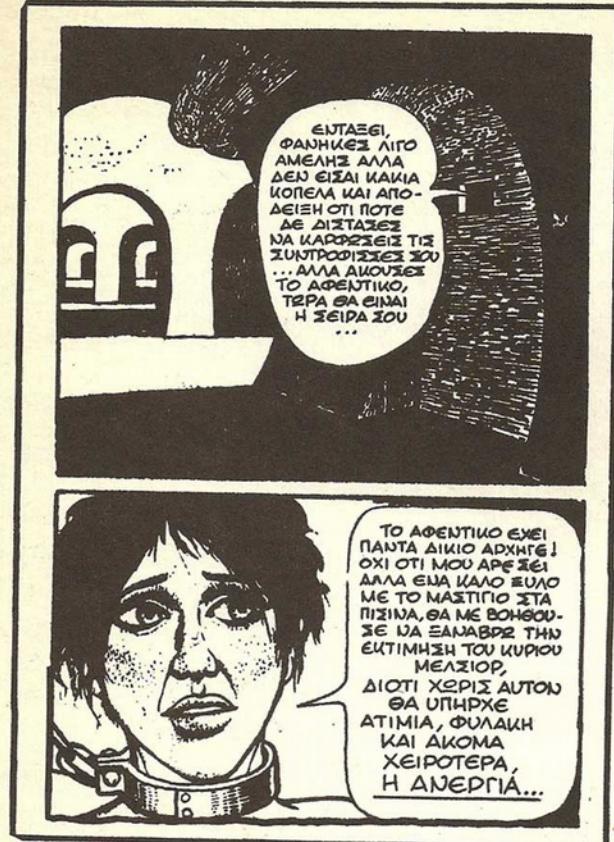
Editorial

Το εντιτοριαλ τουτου του τευχους γραφτηκε αρκετα πριν σκασει το αρδιαστικο των.. "Σκανδαλων εν τω Κοσκωτισταν". Μεσα ομως στο συλλογικο παπατζηλικι των ημερων, σχετικα με το ποιος ειναι λιγωτερο ή περισσοτερο βουτηγμενος στη διαφθορα της(καθε)εξουσιας και του πολυνυμου κεφαλαιου, εκεινο που περασε στο ντουκουν (ως συνηθως..)ητανε η περιεργη πραξη ενος ορθοδοξου μαγαζιου λιανικης πωλησης του εργατιστηκου μαρξισμου, του να καταγγειλει αυτη την ιδια την πελατεια του με φρασεις οπως:"Εργαζομενε, εσου στηριζεις τους Παπανδρεου, Μητσοτακη κλπ"και "Οι λαοι εχουνε παντα τους ηγετες που τους ταιριαζουν".

Αραγε τολμησανε(επιτελους)οι αριστεριστες να φτυσουν τις πολυχαΐδεμενες λαϊκες μαζες; Ή ειναι ενα ακομα σημειο της ερπουσας σχιζοφρενιας της εποχης; Δε γιατης ουμε πως όταν το μαθουμε ευκολα.. άλλωστε δε μας πολυενδιαφερει..Το βασικο ερωτημα που τιθεται επιμονα στις ιδιοτροπες μερες μας ειναι ΠΟΙΟΣ τελικα ευθυνεται περισσοτερο για την επαισχυνη μορφη του κοσμου. Τα Αφεντικα, ή οι δουλοι. Οι Απατεωνες, ή οι Εξαπατωμενοι. Οι Εκπορνευτες, ή οι Εκπορνευομενοι.

Έχει αραγε το θηικο παραστημα τουτος ο εκμαλισμενος λαος, τουτη η πορνη νεολαια, να αρθρωσουνε την οποια διαμαρτυρια εναντια στις εξυπνες τυχοδιωκτικες δρακες που θησαυριζουν σε βαρος τους, οταν ΑΥΤΟΙ δεν εχουν άλλο ιδανικο στη μιζερη ζωη τους απο τη ΠΩΣ ΝΑ ΠΙΑΣΟΥΝΕ ΤΗΝ ΚΑΛΗ; Οταν ολοι ειναι ευελπιδες του Κοσκωτισμου, της διακυβερνησης μεσω του Χυδαιου Λαϊκισμου, της ρεμουλας και της κατακτησης ΠΟΣΤΟΥ εναντι του οποιου-

συναντιούνται στο τέλος, και το μόνο που διαφέρει είναι πως η ζωή και των δύο ήταν πολύ μικρή. Λόγω του ότι οι σκλάβοι αυτού του πλανήτη ζούν σαν Έλληνες ή Τούρκοι και πεθαίνουν σαν Έλληνες ή Τούρκοι, ζούν σα δεξιοί ή αριστεροί και πεθαίνουν σα δεξιοί η αριστεροί, ζούν σα πλούσιοι και φτωχοί και πεθαίνουν σα πλούσιοι ή φτωχοί και το μόνο που δε μαθαίνουν ποτέ είναι πως, πριν από ο, τιδηποτε δύλλο, είναι άνθρωποι....".

"Τα περάσματα δεν ορίζονται γεωγραφικά. Δεν

εντάσσονται σ' αυτό που ονομάζεται "χώρος". Είναι δύψεις του φαινομενικά "πολύπλοκου φαινομένου" γνωστού σα χρόνος. 'Όμως μια και ο χρόνος είναι Η ΔΥΝΑΜΗ του σύμπαντος και η συνείδηση ενός ανθρώπου, καθώς και το εύρος αντίληψης του είναι άμεσα συνδεδεμένες με τον τρόπο που αυτός βιώνει κι αντιλαμβάνεται το χρόνο, μπορούμε να πούμε ότι τα περάσματα είναι οι αλλογένες συνείδησης (αντίληψης), τα σημεία καμπής στην πορεία ενός ανθρώπου σ' αυτόν τον πλανήτη μετά τα οποία τίποτα δεν είναι πια ίδιο, αλλά και τίποτα δεν έχει αλλάξει.

Γιατί παρά τα δύο ισχυρίστηκε εκείνο το σκουλήκι ο Φρόδυν και συνεχίζουν να ισχυρίζονται οι επίγονοι του, η συνείδησή μας μπορεί να αλλαχτεί μέχρι την πιο μικρή της λεπτομέρεια..."

Αφεντικά, δούλοι των αφεντικών, δούλοι των δούλων των δούλων των αφεντικών, του πλανήτη και πάει λέγοντας μοιάζουνε απελπιστικά ομοιόμορφοι: Καταναλώνουνε "αμέριμνοι", "εφησυχασμένοι" και "μακάριοι" και περιμένουνε το Μέγα Τέλος το οποίο όλοι θεωρούνε προ των πυλών, αλλά πάντα για "τους άλλους". Περιμένουνε το θερμόμετρο να ανέβει 15 βαθμούς στην επόμενη δεκαετία, περιμένουνε τις θάλασσες και τα ποτάμια να "πεθάνουν" οριστικά, περιμένουνε τα μελλοντικό... Τσέρον-μπιλ(SIC). Περιμένουνε τη μέρα που η ζωή θα τους διδάξει ότι το χρήμα δεν φημίζεται σαν βασικό είδος διατροφής.

Η αισθητική των νεκροζώντων έχει σα βάση τη νεκροφιλία. Οι νεκροί που κυβερνάνε και οι νεκροί που κυβερνώνται αναμασάνε κι αναπαράγουν καθημερινά το θάνατο. Κάθε τι που μιλάει για Ζωή τσακίζεται ανελέητα, περισσότερο από ζήλεια και φθόνο τις πιο πολλές φορές, παρά από διαίσθηση ότι τάχα αποτελεί απειλή. Η νεκροφιλία λοιπόν BACK IN FASHION. Το αμερικανικό "Κοσμοπόλιταν" ανέδειξε πρόσφατα τον Τζίμι Μόρρισον σα τον περισσότερο... σέξι νεκροαστέρα,

Η ΑΠ λοιπόν: Ένα έσχατο ερώτημα μένει μετέωρο, αφημένο από αυτήν για ν' απαντήσουν οι "μέσοι άνθρωποι" του πλανήτη. Εκείνοι που οι τηλεπαρουσιαστές ειδήσεων ονομάζουν "πλήθος κόσμου" και οι παπάδες "δούλους του Θεού": ΓΙΑΤΙ ΟΛΟΙ ΤΑΧΑ ΠΑΣΧΙΖΟΥΝΕ ΣΗΜΕΡΑ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝΕ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΖΩΗ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΤΙΠΟΤΕΝΙΑ ΑΠΟ ΟΣΟ ΉΔΗ ΕΙΝΑΙ; Ένα "έσχατο ερώτημα". Χωρίς βέβαια να ξεχάσμε ότι π μο ίρα μιας σειράς ερωτημάτων, έιναι

Οργανο Δημιουργικης Προπαγανδας της Ανοιχτης Συνομοσπονδιας Διαγαλαξιακων Ρεμπελων(και αλλων εκλεκτων νεων και νεανιδων...) Every Issue An Extra. Το μοναδικο περιοδικο που υπηρετε ποτε μελος του θρυλικου ALTERNATIVE PRESS SYNDICATE.

Διευθυνση αλληλογραφιας: (παντα με την ενδειξη "για την ΑΠ") Ταχ. Θυριδα 20037, Αθηνα 11810

Ηουμερο τραπεζικου λογαριασμου(για συνδρομες και οικονομικες ενισχυσεις) 129/624848-90 της Εθνικης Τραπεζας
Συνδρομη ετησια:(6 τευχη)δρχ 1800. Εξωτερικου Σ. U.S. 14.

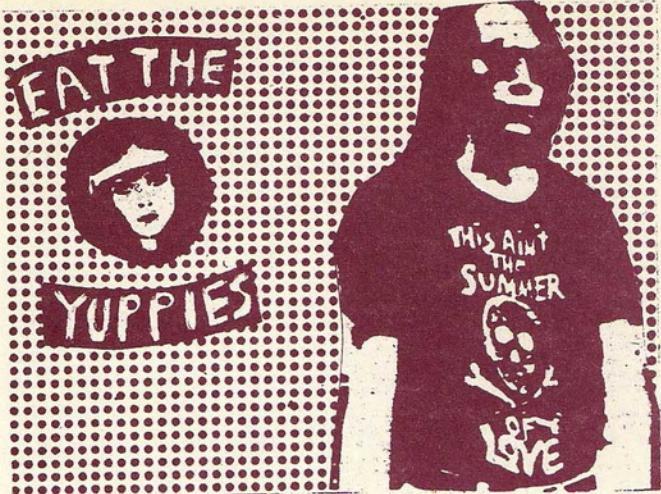
Εκδοτης: Κωστας Μανδηλας.
ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΤΕΥΧΟΥΣ:

Γ.Βουρδαμης, Α.Βουρδαμη, Δ.Ευθυμησου,
J. CRAWFORD, Γ.Θεοφλης, Ι.Λιδση,
Δ.Μπεκιαρη, X.Μορφος, K.Μανδηλας,
B.Ρασσιας, N.Τσιοσηρης.

Τυπωθηκε σε 999 αντιτυπα (Το χιλιοστο θυσιαζεται στους θεους) Εμπορικες διαφημισεις δε γινονται δεκτες.

Δηλωση: Η Ανοιχτη Πολη δεν υπηρετε κανενα ακολυτικο κοινωνικο, πολιτικο, ή πολιτιστικο δογμα στη χωρα μας και διεθνως. Αποτελει απλως ενα ελευθερο πεδιο εκφρασης και διακινησης ιδεων, προστο σε καθε αποφη, εκτος απο εκεινες οι οποιες αντικειμενικα προωθουνε ρατσισμο(καθε ειδους και μορφης), βια, ή καταπιεση ανθρωπου απο ανθρωπο.

να παραμένουν αναπάντητα εσδει. Γιατί αν δοθούνε οι απαντήσεις τότε πολύς κόσμος θα πήδαιγε από ταράτσες ή θα σαπούνιζε τις ατομικές του θηλειές (καθδι δύσκολη η σπλοκατοχή).

"Τα περάσματα που δε βρέθηκαν ποτέ ..." Ένας υπότιτλος που γονατίζει κάθε τίτλο. Κατανοείστε τον και επωφεληθείτε. Οι υπόλοιποι ας φορέσουν τα καλά τους κι ας κατέβουν στη τρέχουσα αγορά παχυδερμισμού κι έλλειψης συνειδήσεων. Να πουληθούνε στο σουπερμάρκετ των ιδιοκτητών της ζωής

σαν αυδράποδα, επικεφαλείς αυδραποδών, ή επικεφαλείς δλων των προγονιμένων. Σε δλους τους στέλνουμε τις καλύτερες ευχές μας "για. δ, τι ποθούν" μαζί με τον απεριόριστο οίκτο μας.

"Αυτοί που οργανώνουν τον κόσμο, οργανώνουν τον πόνο και την αναισθητοποίηση του. Πρόγμα πασίγνωστο. Οι περισσότεροι των ανθρώπων, ζούνε σαν υπνοβάτες. Διχασμένοι ανάμεσα στο φόβο και στην επιθυμία να ξυπνήσουν...." (Βανεγκεμ). "Κυρίες και κύριοι. Σας χαρίζουμε το χαρδγέλο μας και την αγάπη μας. Κι αν, κάπου ανάμεσα στο εδώ και στο τώρα, βρεθούμε μαζί, θα μοιραστούμε το κομμάτι του ήλιου που γνωρίζουμε. Αν το θέλετε. Δε θα σας παρακαλέσουμε. Είμαστε ήδη αυτοί που πάντα φανταζόμασταν διτι θα γίνουμε..."

Περιοδικό ΑΝΟΙΧΤΗ ΠΟΛΗ

πως μιά χειρονομία τού παιδιού στήν τυφλόμυγα. Κάνοντας τήν ιστορία μαθαίνουμε νά τήν καταλαβαίνουμε. Παιζόντας ενάντια στό σύστημα ανακαλύπτουμε τίς α-

δυναμίες του, τά σημεία στά οποία αντιδρά. Σέ τελευταία ανάλυση, αυτό ήταν πραγματικά τό περιεχόμενο τών "derives". Είναι άραγε σύμπτωση που η σύγχρονη κριτική τής πολεοδομίας και τού θεάματος γεννήθηκε από τίς "ψυχογεωγραφικές" έρευνες τής δεκαετίας τού '50; Μαθαίνουμε μέ μεγαλύτερη ακρίβεια πως λειτουργεί τό σύστημα παραπήνατας πώς λειτουργεί πάνω στούς πό επικίνδυνους εχθρούς του.

Τό·επαναστατικό κίνημα είναι ένα εργαστήριο που τροφοδοτείται μέ τό δικό του υλικό. Όλα τά είδη αλλοτριώσης επανεμφανίζονται εκεί μέ μιά συμπυκνωμένη μορφή. Οι αποτυχίες του είναι επίσης φλέβες που πε-

ριέχουν τά πιό πολύτιμα μεταλλεύματα. Η πρώτη του υποχρέωση είναι νά εκθέτει πάντα τήν ίδια του τή μιζέρια που θά ναι συνέχως παρούσα είτε μέ τή μορφή απλών πτώσεων μέσα στήν κυριαρχη μιζέρια τού παλιού κόσμου που καταπολέμα, είτε μέ τή μορφή καινούργιας μιζέριας που δημιουργείται από τίς ίδιες του τίς επιτυχίες. Νά τί θά αποτελέσει μιά γιά πάντα τήν "απαραίτητη προϋπόθεση κάθε κριτικής". Όταν ο διάλογος θά είναι οπλισμένος θά μπορέσουμε νά δόκιμασουμε τή τύχη μας στό πεδίο τού θετικού. Ός τότε η επιτυχία μιάς επαναστατικής ομάδας είναι τετριμένη ή επικίνδυνη. Ακολούθωντας σ' αυτό τήν εμπορευματική παραγωγή οφείλουμε νά μάθουμε νά σφυρηλατούμε οργανώσεις τών οποίων τό πέσιμο στήν αχρηστική θά έχει προβλεφθεί. Στήν επανάσταση χάνουμε όλες τίς μάχες εκτός απ' τήν τελευταία. Ο σκοπός μας είναι νά αποτυγχάνουμε ξεκάθαρα αμετρητές φορές. Ότι τό τημπατικό έχει τό αναπαυτήριό του, τή θέση του μέσα στό θέαμα. Άλλα η κριτική που θέλει νά καταργήσει τό Μεγάλο Ύπνο δέν μπορεί "νά βρει πουθενά ανάπαυση".

Γίνετε αμειλίκτοι μέ τό παρελθόν σας και μέ όσους θέλουν νά σάς κρατήσουν σ' αυτό.

KEN NAMIKI
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΔΙΦΥΓΩΝΙΣΜΕΝΟΙ

σης ένα πραγματικό φετίχ, μ' άλλα λόγια είναι πραγματικά μαγικό, είναι πραγματικά ένα "εργοστάσιο ονείρων", απαλοτριώνει πραγματικά τήν ανθρώπινη περιπέτεια. Τό πάθος τού Μαλντορόρ οικφάζει τέλεια τήν αμφιθήσιμη συμπεριφορά που πρέπει νά υιοθετήσουμε απέναντι στό θέαμα: νά τό αγκαλιάσουμε τρυφερά και έντιμα και ξαφνικά μ' ένα ερωτικό και ντελικάτο χάδι νά τού ξεκίνουμε τό στήθος.

Πειραματίζομαστε ακόμη μέσα στό σκοτάδι. Τό πιό ισχυρό όπλο που διαθέτει η κοινωνία είναι η ικανότητά της νά μάς εμποδίζει νά ανακαλύπτουμε τά όπλα που ήδη έχουμε — τόν τρόπο χρήσης τους. Οφείλουμε νά πραγματοποιήσουμε μιά "ανάλυση τών αντιστάσεων" πάνω στήν ίδια τήν κοινωνία, ερμηνεύοντας βασικά όχι τό περιεχόμενό της αλλά τίς αντιστάσεις της στήν "ερμηνεία". Κάθε ανατρεπτική πράξη είναι πειραματική ό-

Ανάπτυξη 1992 κι ο φερετζές της Μαριορής

του Χρήστου Μόρφου

Επιτελους!

Βιθισμένο μες στη μακαριότητα και την ευδαιμονία στην ευημερία και την αφθονία στην καλοτυχία και την ευτυχία. Εχόντας αντιμετωπίσεις κατά τον πλεον τελεσφόρον τρόπον τα προβλήματα που επι γενεας γενεών εταλανίζον τους πολίτες του.

Εχόντας αναδειξει το καλλικαρπον εκπαιδευτικον του σύστημα εις φωτοδότην της ανθρωπότητας.

Εχόντας αντιστρέψει την κατιουσα πορειαν της οικονομίας εις ανιούσαν τα ελλειμματα σε πλεονασματα τη βιομηχανικη υπανάπτυξη σε νεοτεχνολογικό οργανισμό. Εχόντας δωσει, στις υπανάπτυκτες και υπο ανάπτυξη χώρες του πλανήτη, το παραδειγμα του τεταρτου δρόμου για την οικοδόμηση μιας ευεκτικης οικονομίας...

...το ευκλεες των Ελλήνων έθνος... κινδυνει ως, λόγω της καλοσωιας του να βιθιστει στο τέλμα της αδιαφοριας και του μαρασμου. Μια χώρα που έχει επιλυσει όλα τα προβλήματα της, μια χώρα δίχως στόχους... Ουτε ψύλλος στον κόρφο της.

Η διανοητική νωθρότητα, προιον της απεριόριστης υλικης ευμαρειας, έπρεπε ν αντιμετωπισει. Ακόμα κι αν δεν υπήρχε ενας στόχος, ακόμα κι αν δεν υπήρχε μια προκληση έπρεπε να εφευρεθει.

Και εγένετο φως.

και το ονομα της πρόκλησης:

Ανάπτυξη 1992.

Εται, να χουμε να λεμε.

Περι τιος, όμως, πρόκειται; Ποιό είναι το φωτεινό οροφημο που προσανατολιζει την ελληνικη κοινωνια και οικονομια στη «Μεγάλη Πορεια» της οικονομικης ανάπτυξης;

Το 1992 θα ολοκληρωθούν, στα πλαισια της ΕΟΚ - όχι, δεν πρόκειται

για την Ελληνικη Οδοσπονδια Καλαθοσφαιρισης αλλα, για την Ευρωπαικη Οικονομικη Κοινοτητα - οι διαδικασιες που στοχευουν στη «δημιουργια ενος ενιαiou κοινοτικου οικονομικου χωρου χωρις - δηλαδη - νομοθετημένους τεχνικους π φορολογικους φραγμους που θα παρεμποδιζουν την ελευθερη διακινηση ανθρωπων, προιόντων, κεφαλαιων και υπηρεσιων».

Προκειται εν σλιγρις για την ενδο-

ΕΟΚικη καταργηση των συνορων. Οι εργαζόμενοι θα μπορουν - ελευθερα - να διαλεγουν τη χώρα στην οποια θα προσφέρουν την υπεραξια που παράγουν, τα εμπορεύματα θα μπορούν να επικοινωνουν με τους καταναλωτες τους, ελευθερα, δίχως τη μεσολαβηση κρατικων φορων. Το χρήμα - αυτη η ιδέα που βρισκεται μεσα σ' όλα τα εμπορεύματα - θα τύχει της ιδιας ευνοικης μεταχειρισης. Οι εργαζόμενοι - παραγωγοι ενος κόδμου που όνει χαιρονται οι ίδιοι - θα μπορουν, τελος, να νοσηλευθούν π.χ. στο ιδιμυμα της αρεσκειας τους, χωρις περιορισμους.

Τρια χρονια μετα τη διακοσιοση επετειο της Γαλλικης Επαναστασης θα έχει επιτευχθει η υλοποιηση του κυριαρχου - τότε και τώρα - συνθήματος: **Ελευθερια, Ισοτης, Αδελφότης.**

Η ελευθερια των εργαζομένων να παραγουν - αν δεν είναι ανεργοι - και να καταναλωνουν - αν έχουν χρήμα - εμπορεύματα. Η ελευθερια του χρήματος και των εμπορευμάτων στην απροσκοπη κυκλοφορια τους. Η ισοτη μεταξύ των εμπορευμάτων (κατάργηση δασμών), μεταξύ των εταιριών (εγκαθιστανται και επενδυουν όπου επιθυμουν). Η αδελφοτη ειναι

απόρροια της ελευθεριας, της ισοτητας και της καταργησης των συνορων. Ενας φορτοεκφορτωτης

της λαχαναγορας κι ενας μανατζερ της Φλητ Στρητ θα ναι «αδέλφια» Θα καταναλωνουν τα ίδια προιόντα στις ιδιες τιμες, θα κάνουν μαζι διακοπες - το χειμωνα ακι στις Αλπεις το καλοκαιρι στα νησακια - αφοδευτηρια, παρα θιν αλος.

Συνοψιζοντας: Ανάπτυξη 1992, σημαινει:

Ελευθερια στην παραγωγη, καταναλωση και διακινηση εμπορευμάτων.

Ισοτη στην παραγωγη, καταναλωση και διακινηση εμπορευμάτων. Αδελφοτη στην παραγωγη, καταναλωση και διακινηση εμπορευμάτων.

Η Δημοκρατια των εμπορευμάτων στην πράξη.

Είναι, ομως, όλα τόσο ειδυλλιακά: Έφερα οτι ανάμεσα στους αναγνωστές αυτού του περιοδικού - «τυχαίο» δειγμα του ελληνικού πληθυσμού - υπάρχουν και κάποιοι αμετανοητα τριτοκοσμικοί και αντιαναπτυξιακοί. Καποιος τους θα μπορούσε να θεσει το παραπάνω ερωτήμα και να δώσει μια απαντηση του ειδους: «Ανάπτυξη 1992 σημαίνει: Μπάστε σκυλοί αλεπούς...»

Α! Αγαπητέ αναγνώστη! Σφάλλεις μεγά σφαλμα. Οταν αφήνεις να διαποτίσουν το είναι σου μ' εναν αηδιαστικό ωφελισμό. Οταν επιτρεπεις να υποβιβάζουν την ικανοποιηση του ύπουν ή του φαγητου σε δικαιωμα. (Το να κοιμάσαι σαν ζω σε μια τρωγλη εχει γίνει κάτι το κοινωνικό, αφού το ανθρώπινο κτηνος πρεπει να πληρώσει γι' αυτό - Μαρξ). Οταν η απροσφατρα πλημμυρίζει ραδιενεργεια κι εσυ αντιδράς εφορμώντας στα μεγαλο-μπακαλικα. Οταν αργοπεθαίνοντας απο το νεφος σηκώνεις αδιάφορα τους ωμους. (Δε γίνεται τίποτα!).

Οταν πνιγεσαι από τη βροχη η ξυλιάζει από το κρύο η θερμοπλητησαι από τον καύσωνα. Οταν... οταν... ζταν...

Οταν ανεχεσαι τοσους και τόσους εξευτελισμούς.

Οταν καταδίκαζεις το πνεύμα σου σε μαρασμο (Η απουσια πνεύματος - κι όχι η απουσια υλικών αγαθών -είναι αυτη που κάνει αφόρητη την επιβωση)

Οταν επιτρεπεις σε καποιους

άλλους να καθοριζουν και να διαχειριζονται ως και την παραμικρότερη λεπτομέρεια της ζωης σου, τότε, λοιπόν, γιατι αγανακτεις με την-Ανάπτυξη 1992:

Ναι μπορεις να βρεθεις ξαφνικά άνεργος γιατι τα προιόντα που παραγεις δε θα έχουν ανταγωνιστικές τιμές με τα ξένα. Και λοιπόν: Όταν αυτοί σε έπλαθαν, με τον τρόπο που ξερουν καλα, πως αντέδρασες;

Σηκωνοντας αδιάφορα τους ωμους; Τότε, αυτο «ήθελαν» να σου δώσουν

δουλειά. Τώρα, όμως δε συμφέρεις. «Καταναλώνεις περισσότερα απ' όσα παράγεις», σου λένε. Δεν τους κάνεις. Βλέπεις, **αυτοί** δεν πιστεύουν στα δικά σου δικαιώματα. Θεός τους είναι το χρήμα και η εξουσία. Τα δικά τους συμφέροντα εξυπηρετούν όταν σε αναγορεύουν σε «κυριαρχο λαό» ή σε «άβουλη μάζα».

Αυτοί οι «κακοί» είναι η αστική ταξη και ο καπιταλισμός.

Ας ριχουμε μια ματιά σε κάποιες εύστοχες παρατηρήσεις του κ. Ανδρέα Παπανδρέου, τροτακιστή πριν τον πόλεμο, μαρξιστή μετά, που τώρα είναι ένας ρεαλιστης τριτοδρομικός σοσιαλιστής, θαυμαστής του Φουριέ. Σημειώνει ο πρωθυπουργός:^[2]

«...Θα πρέπει να δώσω μια νέα ερμηνεία - διαφορετική από εκείνη του Μαρξ - για τα προβλήματα του καπιταλισμού. Ο καπιταλισμός βρισκεται σε βαθιά κρίση, όχι επειδή έχει ευποδισθει από την ανάπτυξη, αλλα λόγω αυτοκαταστροφης, που εχει προκληθει απο το δυναμισμο του. Σε παγκόσμια κλίμακα, ο καπιταλισμός θα πρέπει να θεωρηθει υπεύθυνος για τα χειρότερα δεινά που υπέστη η ανθρώπινη υπαρξη(...). Οι τεχνολογικές αλλαγές δημιουργούν το χειρότερο είδος ανισότητας - τη μόνιμη ανεργία εκατομμυρίων εργατων. Ακόμη και στις πλούσιες χώρες, ένα μεγάλο ποσοστό πολιτών ζουν στο περιθώριο της κοινωνίας».

Επισης:

«Η επικινδυνη και απρογραμμάτιστη εκμετάλλευση από την ελεύθερη επιχειρηματική δραστηριότητα αυτού του αυτοδύναμου οικοσυστήματος, που αποκαλούμε πλανήτη Γη, έχει παραγαγει ρύπανση, που ειναι επικινδυνη όχι μόνο για την ανθρώπινη ζωη, αλλα και για όλες τις μορφες ζωης. Εξαντλει όλα όσα αυτός ο πλανήτης έχει να προσφερει για τη μακροχρόνια επιβίωση της ανθρωπότητας. (...) Οι τεχνολογικές επαναστάσεις συμβαδίζουν με τις περιόδους κρίσης. Εγω δεν πιστευω ότι τα προβλήματα που σημειωσα θα επιλυθουν στο εγγυς μέλλον, οι

αεναες κρισεις του καπιταλισμου τείνουν να επιλύονται από μόνες τους και να προχωρουν».

Ο Πρωθυπουργός με την οξύνοια που τον διακρίνει και σαν γνήσιος υπερασπιστής των συμφερόντων της ταξης του, θέτει μερικά αρκετα ενδιαφέροντα ζητήματα. Παρένθεση: ο λόγος για τον οποιο ασχολούμαστε εκεταρινα με το εν λόγω «αρμόδιο» του κ. Παπανδρέου αφειλεται απο τη

ειναι ο βασικος εκφραστης στην Ελλάδα του δόγματος «Ανάπτυξη 1992» και κατ επεκταση της «Προκλησης του 2000». Τέλος παρενθεσης.

Πρώτο σημείο: Πολυ σωστα σημειωνει οτι ο καπιταλισμός, δε συναντα προβλήματα στην **ποσοτική** αναπτυξη, αλλα, τονιζει οτι ο καπιταλισμός ειναι ανικανος να εξακολουθησει ν' αναπτύσσεται **ποιοτικά**. « Ομως εδω η ποιότητα δεν ειναι καθόλου αισθητική ή φιλοσοφικη απαιτηση: ειναι ένα κατ εξοχην ιστορικο, το ζήτημα των ιδιων των δυνατοτητων συνεχιση της ζωης του ειδους». ^[3] Η ρυπανση, όπως σημειωνει ο κ. Παπανδρέου, ειναι επικινδυνη για ολες τις μορφες ζωης^[4]

Δεύτερο σημείο: Ο κ. Παπανδρέου παγιδευεται από την ιδεολογια του και θεωρει οτι η βαθια κριση του καπιταλισμου ειναι κριση του κοσμου. Η περιβοητη αυτη κριση, ομως, ειναι κριση της αστικης ταξης. Ειναι ακριβως, η κριση της αστικης σκέψης αυτη που θέτει σε κινδυνο τη συνεχιση της ζωης στον πλανητη. «Η οικονομικη κριση δεν ειναι αλλο από το **θέαμα της μη ικανοποιησης**, της μη ικανοποιησης των κατοχων αυτου του κοσμου. Ειναι δυσαρεστημένοι απ αυτον τον κοσμο και του το γνωστοποιουν. (...) Η αστικη ταξη παρουσιαζει το θεαμα των δικων της διετυχιων σαν δυστυχια του καθηιτου».

Τρίτο σημείο: Ο κ. Παπανδρέου δεν πιστεύει οτι τα προβλήματα αυτα θα επιλυθουν στο εγγυς μέλλον «Οι

Rock Cities Around the World!
In the Prologue
of the World!

ΈΧΕΙΣ ΠΡΟΣΞΕΣΙ ΠΟΤΕ
ΣΟΥ ΚΑΠΟΙΟΥΣ ΑΝΟΡΟ-
ΠΟΥΣ ΠΟΥ ΑΓΟΡΑ-
ΖΟΥΝ ΜΑΖΙΚΑ ΙΣΚΥ-
ΛΟΤΡΟΦΕΣ ΑΠ' ΤΑΙ,
ΣΟΥΠΕΡ ΜΑΡΚΕΤΣ

ΝΑΙ, ΕΝΑΙ ΕΚΕΙΝΟΙ
ΠΟΥ ΧΟΥΝ ΜΙΑ ΝΤΟΥΖΙΝΑ
ΛΥΚΟΣΚΥΛΑΓΙΑ ΝΑ
ΤΟΥΣ ΦΥΛΑΝΕ ΑΠΟΤΟΥΣ
ΚΑΚΟΠΟΙΟΥΣ

ΚΑΝΕΙΣ ΛΑΒΟΣ
ΜΠΑΜΠΟΥ

ΕΙΝΑΙ ΠΑΜΦΩΧΟΙ
ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΟΥ ΤΡΩΝΕ
ΣΚΥΛΟΤΡΟΦΕΣ
ΓΙΑΤΙ ΔΕ ΜΠΟΡΟΥΝ
ΝΑ ΠΑΡΟΥΝ
ΕΡΕΙΣ

!

ΤΟΤΕ ΕΧΟΥΜΕ
ΥΝΗΣΤΟ ΚΑΘΗ-
ΚΩΝ ΝΑ ΤΟΥΣ ΜΠΑ-
ΖΟΥΜΕ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ
(ΤΗΣ ΧΟΡΤΟΦΑΓΙΑΣ!)

ΤΙ ΑΣΕΙ
Ο ΠΟΥΣΤΗΣ
!!!

ΤΕΛΕΝ ΚΡΟΦΟΡΝΤ 1988

ανερες κρισεις του καπιταλισμου τεινουν να επιλυονται απο μονες τους και να προχωρουν». ελπιζει, πιστευει η ευχεται χωρις να διευκρινιζει αν αυτο συμβει και με την παρουσα κριση Και μαλλον αυτο ειναι το πιστευω του μιας και στη συνεχεια καταπιανεται με τους τροπους που θα μπορουσαν να οδηγησουν στο τέλος της κρισης.

Τεταρτο σημειο: Ομως, το τέλος της κρισης δεν ειναι παρα η κριση του τελους. Ο κ. Παπανδρέου με μια μονοκονδυλια διαγράφει όλα όσα σημειωνε προηγουμενα. Ο καπιταλισμος συνεχιζοντας την με κεκτημενη ταχυτητα αναπτυξη του δεν έχει τα χρονικα περιθωρια να βγει απο την κριση. Ο κ. Παπανδρέου αυτοδιαψευδεται όταν ισχυριζεται ότι το φαρμακο για την κριση ειναι η παραπερα αναπτυξη. Μα πως. Οι δημαγωγικες κορωνες για οικονομικη αναπτυξη, για αναπτυξη 1992 για την πρόκληση του 2000 θα ηταν ισως ενδιαφερουσες αν δεν υπηρχε ένα μικρό προβληματικο: Θα υπαρχει κανεις μας ως το 2000: Μια «διεθνης ερευνητικη επιτροπη επιστημονων και πολιτικων. ιιε

επικεφαλής το Νορβηγό

Πρωθυπουργο, αποφαινεται ότι στις αμεσως προσεχεις **ζεκαετίες** θα κριθει η τύχη της ανθρωπότητας (και

μόνο διοτι το **όζον** έχει ήδη καταστραφει κατά το ενα τρίτο κι αν η καταστροφή περάσει το 60% ουτε μονοκύτταροι οργανισμοι δε θα επιζήσουν στον πλανητη μας).¹⁰ Ας πάψουν να αυτοφενακιζονται με τα περι οικονομικης αναπτυξης. Η Οικονομικη αναπτυξη, σημερα, σημαινει τη βραχυπρόθεσμη ναρκοθέτηση της ίδιας μας της

...explore...
between women & war, and the other a reprint of a Helen Caldicot...
there's a good deal to think about here. (HL-8t)

ANICHTI POLI 15 (IRCs from Pouloupolou 45, GR-11851, Athens, GREECE): An anti-authoritarian magazine, I think, that I can't read the writing in. They've got a very sixties feel about them, right down to the fact that there are more naked women than naked men in the graphics. A whole new world of fun and freedom, but only if you read Greek. (S-32)

AGENDA June-July/Aug. 1988 (\$18/10 issues from PO P)

ΑΝΟ ΤΟ
FACTSHEET FIVE #27

ζωής. «Ειναι εγκληματικός αποπροσανατολισμός να αντιμετωπίζεις την «πρόκληση του 20000 μόνο στο επιπέδο της μικροηλεκτρονικής και των πυρηνικών αντιδραστήρων».¹¹ Τα μοντέλα αναπτυξης που πλασάρονται επιδεξια στην αγορά των ιδεών, από επιδίξους ή μη ηγέτες, ειναι βήματα προς την «κόλαση». Ας ελπίσουμε μόνο ότι θα μας δοθει η δυνατότητα να παρακολουθήσουμε τα τελευταια χρόνια του πλανητη από τις οθόνες των τηλεοράσεων, αναπαυτικά καθισμένοι στις πολυθρόνες μας...

★★★

Η αδιαφορια έχει κι αυτη τα όρια της. Τα προβλήματα συσσωρευονται καθημερινά γυρω μας και αφορούν τον καθένα απο μας **άμεσα**. Οσο παραμένουμε, σαν άνθρωποι και σαν Έλληνες, παθητικοι θεατές των όσων τεκταίνονται γύρω μας τόσο περισσότερο ότι μας χλευάζει η γνωστη παροιμια: Όλα τα χει η Μαριορή ο φερετζές της λειπει. Ιως ο φερετζές της οικονομικής αναπτυξης ειναι απαραιτητος σε καποιους, για να κρυψουν τις πομπες, τις ντροπες και τα αισχη τους που μας έφτασαν σ' αυτο το σημειο. Κατα τα άλλα καλά... **Αυτοι** έφτασαν στο σημειο, μάλιστα, να κατηγορούν και το παχι μας έντερο... Ευμαρει η χράσθαι, ωι της ανθρωπότητας αξιοι ηγέτες!

Χρήστος Μόρφος

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

- 1 Λαζαρος Εφραιμογλου, προεδρος του Εμποροβιοτεχνικου Επιμελητηρου Αθηνων Εβδομ. 15.11.1987
- 2 Ανδρεας Παπανδρέου Μπορει: ο Σοσιαλισμος. «Αρθρο» στο Βήμα της 25.10.1987
- 3 Το αληθινο οχισμα στη Διεθνη Δημοσια Εγκυλιος της International Situationnist. Εκδ Ελευθερος Τυπος
- 4 Για τους κινδυνους ολοκληρωτικης εξαφανισης της ζωης απο τον πλανητη, δεστε το αρθρο για τις τρυπες του οζογοτος και το φαινομενο θερμοκρηπιου, σε καποιες αλλες οσειδες αυτου του τειχους
- 5 ZAN-ΠΙΕΡ ΒΟΥΑΓΙΕ Ερευνα πανω στη φυση και τις αιτιες της μιζεριας των ανθρωπων Εκδ Ελευθερος Τυπος
- 6 Γιωγος Βαθης Η αναπτυξης ως πανακεια και παγδα. ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ 5.10.1987

Σ' αυτο το φυχρο συμπλεγμα, γεννημα μιας αποκρουστικης αρχιτεκτονικης, σ' αυτη την πολη, καθε τι εχει εναν συγκεκριμενο λογο υκαρετης.

Τικοτα δεν ειναι τυχαιο κι ομως καθε τι κινειται σ' ενα τυχαια μα αυστηρα καθορισμενο ρυθμο, μεχρι το τελος του.. Ιως τη καινουργια του αρχην ποιος ξερει..

Οταν λοιπον αυτος ο ρυθμος γινεται χορος, εκατομμυρια στατικα και μη αντικειμενα θα μπουνε στη σειρα, και κατα απο τον ηχο ενος στρατιωτικου τυμπανου θα συγχρονιστουν αφογα σε μια πορεια.. τυχαια κι αιωνια.

Αυτος θα ειναι ο μονος χορος. Μια βουβη πορεια στρατευματων των Ναζι. Ανεκφραστες φατσες, κατατρυπημενα χερια και φυχρα αντικειμενα.

Εμβατηριο δε θα υπαρχει το συνασθημα αποτελει πολυτελεια.

Θελω να βλεπω τα αντικειμενα και τις φατσες διπλα μου με τα δικα μου ματες. Να τους δωω αλλη χρησιμοτητα κι αλλο σκοπο υπαρξης. Ο, τι πραγματικο στα δικα μου ματια, πραγματικο για μενα.

Η Φυση ειναι πηγη για τη Φαντασια. Η Φαντασια μου, θερευει στην ιδεα πως η υγρη, διαφανη κρουστα του ματιου δεν ειναι αδιαπεραστη. Ιως πισω απο αυτην βρισκονται τα πρασινα λειβεδια. Αν μπορεων να περασω απεναντι, ιως μια μερα η μεγαλη πορεια ξεκινησει χωρις εμενα. Εκειτα η υπαρξη μου μεσα στο χρονο, θα χει μια αγωνεστικη συνεχεια..

Να στει καλα,
ΔΗΜΗΤΡΑ ΜΙΣΚΙΑΡΗ

Το ιστορικό περίεργο με τη Χριστιανική Εκκλησία της Δυτικής Ευρώπης, είναι ότι άρχισε να καταδιώκει και να θανατώνει χιλιάδες ανθρώπους με τις ηλίθιες κατηγορίες ότι "ασκούσαν μαγεία" μόλις στα 1300 μ.χ. Το πιο τρελλό πράγμα δε, είναι ότι τα αιμοσταγή κυνήγια των μαγισσών είχανε σαν αφορμή τους σχι εξόντωση κάποιων απίστων παγανιστών, ειδωλολατρών, μάγων και πάει λέγοντας, αλλά την εξόντωση ενός από τα ομορφότερα παρακλάδια του ίδιου του Χριστιανισμού: "των Καθαρών".

Το κυνήγι των μαγισσών επίσημα ξεκινάει στα πρώτα χρόνια μετά το 1200 όταν η συμμορία του Βατικανού αποφάσισε να εξαρθρώσει την "αιρετική σέχτα" των "Καθαρών" ή "Βογομίλων".

Οι "Καθαροί" αποτελούσανε ευαγγελιστές της αρετής και καταγγέλανε την διαφθορά και τον πλούτο της Εκκλησίας. Η "Κάθαρη" αποτελούσε κομμάτι της πίστης τους και περνούσε μέσα από την άρνηση της ατομικής ιδιοκτησίας, την καταγγελία του ψεύδους, την υπ' βίᾳ, την μετεμψύχωση ():-) την ρομαντική αγάπη και το σεβασμό για κάθε ζωντανό δν. Για αυτούς ο Χριστός είχε σαν απόστολή τού, να καταδείξει την ανθρώπινη δυνατότητα του να φτάσει το θέρο που κουβαλάει μέσα του.

Οι "Καθαροί" έτυχαν τρομαχτικής αποδοχής ανάμεσα στις αρδιασμένες μάζες της Χριστιανοσύνης στην Ευρώπη και στο Βυζαντινό κράτος. Η απροκάλυπτη συμμετοχή και των δύο εκκλησιών στα βρωμερά σενάρια της εξουσίας και η απληστία τους απέναντι στο χρήμα, έσπρωξαν τους ηθικότερους χριστιανούς νάσπαστούνε τις απόψεις των "Καθαρών".

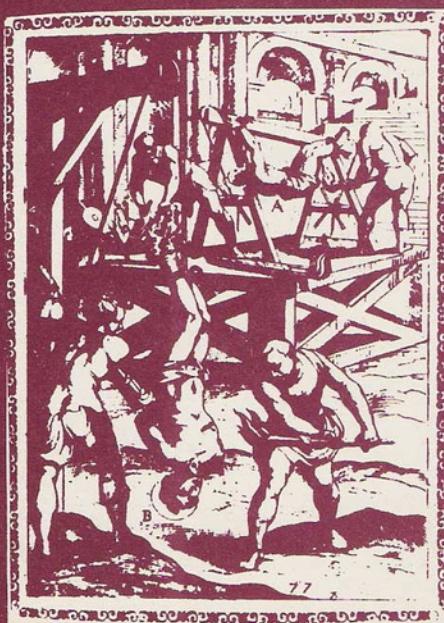
Η εμμονή των "Καθαρών" σχετικά με το πως "για να φτάσει κανείς στον παράδεισο πρέπει ν' ακολουθήσει μια απόλυτα ενάρετη ζωή", ενόχλησε τα μέγιστα την Παπική και τη Βυζαντινή εκκλησία. Και είχανε απόλυτο δίκηο να ενοχληθούνε. Οι γεμάτες τσέπες τους ένιωσαν λίγιαν ανασφαλείς στα κηρύγματα της

νέας αίρεσης. "Κάθετι που έχει να κάνει με την ύλη είναι κακό. Κάθετι που έχει να κάνει με το πνεύμα είναι άγιο. Ο κόσμος αυτός έχει πλαστεί από, και υπηρετεί το Κακό και όλοι οι ενάρετοι άνθρωποι πρέπει να αρνηθούνε όλα τα εγκόδιμα πράγματα".

Η Άννα Κομνηνή γράφει για τους "Καθαρούς" τα εξής ωραία πράγματα: "Κατά τη διάρκεια της βασιλείας του πατέρα, σηκώθηκε σύννεφο πελώριο από αιρετικούς και το είδος της αίρεσης ήτανε καινούργιο, άγνωστο ως τώρα στην Εκκλησία. Γιατί έσμιξαν δύο δόγματα μαζί, τιποτενία και σιχαμένα..

Η βλαστήμια των Μανιχαίων, που τους λένε και Παυλικιανούς, και η αρδιαστική νεα θεωρία των Μασσαλιανών...". Αυτά από μια κόρη του πρώτου αφεντικού της Ανατολικής Ευρώπης Αλεξίου Α' Κομνηνού. Μια άποψη γαλαζοαίματης για ένα κίνημα που ήτανε απροκάλυπτα αντίθετο με κάθε εκκλησιαστική και πολιτική ιεραρχία. Και αφού η ψυχή μιας "κόρης" είχε τέτοιο μίσος για τους "Καθαρούς" δε πρέπει να μας παραξενέψει το μίσος του Αλεξίου και των πέριξ αυτού για την αίρεση: Χιλιάδες Καθαροί καταδιώκονται σε Βουλγαρία και Θράκη ενώ ο αρχηγός της αίρεσης στο Βυζαντινό κράτος Βασίλειος θανατώθηκε στην πυρά.

Στη Δύση, το Βατικανό, μισό περίπου αιώνα μετά τον Αλέξιο ξεκινάει επί Πάπα Ινοτσέντιου του 3ου σταυροφόρια ενάντια στους "Καθαρούς". Κεντρικός στόχος της συμμορίας των παπιστών στάθηκε ο Ραύμονδος της Τουλούζης, άνθρωποι του οποίου είχανε "απαλλοτριωσεί" κάποτε λεφτά από τους παπικούς φοροεισπράχτορες. Στα 1209 με 1210 είκοσι χιλιάδες σταυροφόροι του Πάπα ξεχύθηκαν δυτικά; σφάζοντας, λεηλατώντας και ξεθεμελιώνοντας ολόκληρες πόλεις. Στην Τουλούζη ο αρρωστημένα φανατικός μοναχός DOMINIC GUZMAN (αργότερα έγινε... "Άγιος" των Καθολικών με το όνομα Άγιος Δομίνικος) ιδρύει στη Τουλούζη Ιερά Εξέταση στα 1229 καίοι μπράβοι του λεηλατούνε

εκατοντάδες σπίτια "Καθαρών" και καίνε στην πυρά τους ιδιοκτήτες τους.Ο "άγιος" Δομίνικος πέφτει σε παράνοια και αρχίζει να βλέπει αιρετικούς παντού.

Ο Πάπας ανακοινώνει ότι "η σφαγή των "Καθαρών" δεν αποτελεί αμάρτημα" και έτσι οι χιλιάδες νεκροί σύντομα φτάνουν τις εκατοντάδες χιλιάδες. Όταν οι δολοφόνοι του Βατικανού εισβάλλαν στη πόλη BEZIERS τον Ιούλη 1209 κάποιος ρώτησε τον Ληγάτο του Πάπα, πως θα γινόταν να ξεχωρίζουνε τους "Καθαρούς" από τους "αληθινούς πιστούς". Η απάντηση ήταν εξωφρενική:"Σφάχτε τους ΟΛΟΥΣ. Ο Κύριος θα φροντίσει για τα γνήσια τέκνα του". Οι σταυροφόροι άφησαν εκείνη τη μέρα πίσω τους εικοσιπέντε περίου χιλιάδες(;) πτώματα.

Έναν αιώνα μετά τις σφαγές των σταυροφόρων του Ινοτσεντίου και των ιεροεξεταστών του "Άγιου" Δομίνικου, ένας άλλος Πάπας, ο παρανοϊκός Ιωάννης ο 22ος που μόνιμα πίστευε ότι οι εχθροί του συνωμοτούν ενάντιον του για να του δολοφονήσουν έδωσε για μια ακόμα φορά το σύνθημα ενάντια στους "Καθαρούς" Στα Πυρηναία και στις Άλπεις, όπου τάπομεινάρια των "καθαρών" είχαν καταφύγει, ποτάμια αίματος γράψανε άλλη μια "ηρωϊκή" σελίδα στην Αγία Ιστορία του Κρατιστικού Χριστιανισμού

Το ξεκαθάρισμα δεν είχε τελειώσει όμως ακόμα. Όπως συνέβη με τους Αζτέκους, τους Ινκας, τους Παυλικιανούς, τους Ελληνιστές και τόσους και τόσους άλλους, η Εκκλησία δε σταμάτησε τους διαγμούς παρά μάνο αφού ήτανε αρκετά σίγουρη, ότι το μήνυμα των σφραγιασθέντων, είχε ήδη οριστικά δολοφονηθεί μαζί τους για πάντα. Για αρκετά χρόνια ακόμα, η υπόνοια και μόνο "συνέχισης" του μηνύματος των "καθαρών" αρκούσε για να σκοτώσει. Στα 1557 στη Τουλούζη πρώην κέντρο της αίρεσης, σαράντα γυναικες καίγονται στην πυρά σα μάγισσες. Η πραγματικότητα είναι περισσότερο σύνθετη: Το Βατικανό υποπτεύεται αναζωπύρωση της αίρεσης και θέλει να τρομοκρατήσει επαρκώς κάθε συμπαθούντα.

Ο Βρετανός συγγραφέας FRASER CLARK γράφει ότι ένα κομμάτι του για τους "Καθαρούς" τα εξής: "Οι πολυεθνικές που ελέγχουνε στις μέρες μας τη "Χριστιανοσύνη" δεν έχουνε πια το νουικό δικαίωμα να επαναλέβουνε κάτι τέτοιο. Για αυτό και θα νικηθούνε. Γιατί την τελευταία φορά κερδίσανε μόνο και μόνο επειδή δολοφόνησαν όλους όσους διαφώνησαν μ' αυτούς....".

Γιάννης Βουρδαμής

★ Αιρετικές απδφεις στο
ULTRA
Τσίρκο της Πληροφορικής.

Στη "Νεοαμέρικα Σίτι" είναι σκοτεινά. Το 80 τοις εκατό του ήλιου δε φτάνει στους δρόμους, μπλοκαρισμένο από τα τερατομορφά κτίρια. Από τους ανθρώπους που ζούνε εδώ, ως μισοί είναι "Μούνηδες" και οι άλλοι μισοί "νερμαλοειδείς πολίτες". Τελευταία οι "Μούνηδες" ξεπέρασαν το μισό του συνολικού πληθυσμού.

Ένα ζευγάρι "Μούνηδων" καραφλό, με πορτοκαλιές ρόμπες.

Ένα ζευγάρι "Μουνηδων"

Ένα ζευγάρι "Μουνηδων", καραφλό, με πορτοκαλιές ρόμπες ανεβαίνουν στη συσκευή VEND-A-VID κοντά στην είσοδο της τρίτης πλατφόρμας του Μετρό για να πάρουνε τα χαπάκια τους. Τα EYE-VEE είναι το προσφιλέστατό λαθημα για εκατομμύρια κατοίκων τούτης της πόλης. Αγοράζονται του σκοτωμού όχι μόνο από τους "Μούνηδες", αλλά και από τον υπόλοιπο πληθυσμό. Νέους και γέρους. Είναι φυσικά και ψυχολογικά εθιστικά, αλλά υόμιμα. Η Ομοσπονδιακή Οργάνωση Χαράς τα παράγει και τα διαθέτει μέσω μαγαζιών μηχανών VEND-A-VID (κάτι ανάλογο με τους αυτόματους πωλητές κοκακόλας, αλλά τεράστιο) και τέλος μέσω ενός MAIL-ORDER (για παράδοση κατ'οίκον).

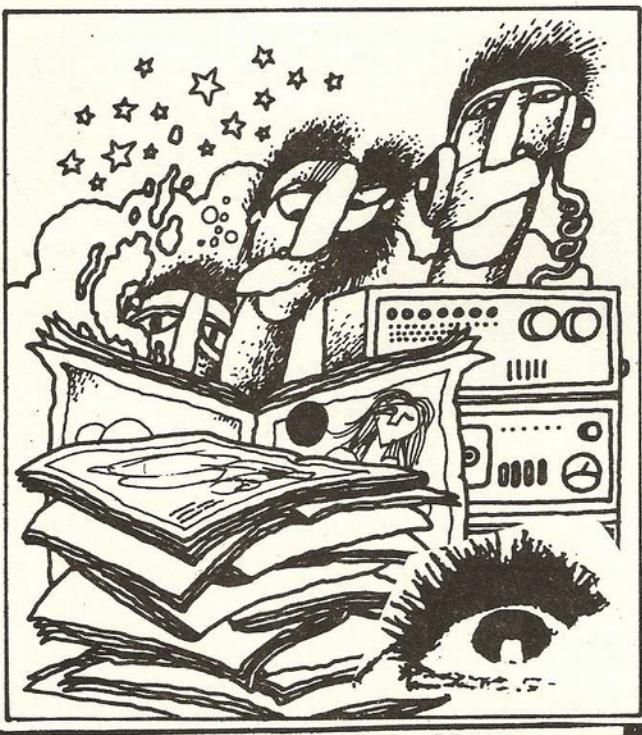
Το EYE-VEE λειτουργεί ως εξής: Τα σκληρά άσπρα χαπάκια μετά την κατάποσή τους, αντιδρούνε με τη σωματική ραδιεύνεργεια των ληπτών (άλλοι έχουνε πολλή, άλλη έχουνε λίγη) και ειδικότερα σε σημεία των αισθητηρίων νεύρων και του εγκεφάλου. Η αντίδραση προκαλεί ένα συκαίσθημα "ζεστού φωτός" που μπουκώνει την δραση, ταυτόχρονα με ένα γαργαλιστι-

κό ευαριστο συναίσθημα απόλυτης υγείας. Άλλωστε το φυσικό φως καθεαυτό είναι κάτι που από μόνο του ενθουσιάζει σ' αυτό τον σκοτεινό κόσμο. Οι ανθρωπολόγοι πιστεύουν διτι οι συσχετισμοί του με τις θρησκευτικές λατρείες της "Νεοαμερικα Σίτυ", έχουνε τη ρίζα τους στο μήνα του Καθολικού Πολέμου, εκεί πίσω στα 2010. Δε πρέπει άλλωστε να ξεχνάμε διτι τα θύματά του αρχαίου Ναγκασάκι και της Χιροσίμα δήλωναν τότε διτι η θύμηση του φωτός και της αξέχαστης θερμότητας που ακολούθησε τους έμεινε ανεξίτηλα χαραγμένη στο κέντρο της συνείδησης τους. Πράγμα αρκετό για ν' αναγάγει το φως σε υπέρτατο "φάντασμα"

προς χρήση στο θρησκευτικό αμπελώνα.

Πίσω στο σταθμό του Μετρό, οι δύο "Μουνηδες" ρίχνουνε στην ειδική εγκοπή τα κέρματά τους και γρήγορα γρήγορα αρπάζουν και καταπίνουν τα προσφερθέντα χαπάκια. Μετά, γέρνουνε τις πλάτες πάνω στα μεταλλικά τοιχώματα του VEND-A-VID με ανακούφιση. Δεκάδες άλλοι σχηματίζουνε τη γνώριμη ουρά μπροστά στο μηχάνημα, όμως το ζεύγαρι των "Μουνηδων", κοιτάζοντας το άπειρο, δε λέει να σηκωθεί να φύγει.

DR.T.LEARES
(Μετάφραση: Αφροδίτη Βούρδαμη)

ΔΕΡΙ ΚΡΙΤΙΚΗΣ

ΠΕΡΙ ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΠΟΙΗΣΗΣ
ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ
Η ΜΗ ΘΙΓΕΤΕ ΤΑ ΚΑΚΩΣ ΚΕΙΜΕΝΑ

Έκείνη έγραφε, πίστευε πως σχεδόν από πάντα. Μάλλον ονειρεύόταν, μα ήταν το ίδιο περίπου. "Τι θα γίνεις διταν μεγαλώσεις;" Τη ωράγανε οι μεγάλοι, διταν έφτασε στα ευνιά της -καθώς αμήχανοι μπροστά στο μεγαλείο των παιδιών, που του ξεφύγανε ή τους ξεφύγε, κάνουνε ανόητες ερωτήσεις.- "Θά γίνω έλεγε, θα γίνω.....σαν κι αυτόν που έφτιαξε τη Χηναρού, τη Ραπουνζέλ, τον Δαύΐδ Κόππερφηλδ, την Ιστορία δύο πόλεων.... αλήθεια μαμά, πως ονομάζεται;"-"Συγγραφέας" απαντούσε επίσημα έκεινη, ανίδει για το πέραν των παραμυθών, της συγγραφής και των ποιημάτων. Έτσι έφτασε στα τριάντα δύο της χρόνια με το αυτό όνειρο πάντα, που το ταξίδευε καλά

για την ίδια-Κακό για τους άλλους που είχαν αντίρρηση για το πως και για τι κάποτε κάποτε το υλοποιούσε. Μόνο που αυτή τη φορά ήρωες ήσαν "η γυναίκα με το τροπαίουλο", "ο κουτσός πρίγκιπας με τα χρυσάνθεμα", "η φαλακρή, δίχως ημερολόγιο, καπνό και πίπες" ή "η, δεν δύναται να ζήσει δίχως εσάρπες ακριβές, MAGIC NOIRE και οροφές θαυμάτων" και άλλοι, πρωταγωνιστές έργων κατά προτίμηση Μπέρκμαν, Φελλίνι, Ταβιάνι, Φασμίντερ, Βερχόφεν.....Πρώτη παγίδα σ' αυτό το πρωτότυπο, ιερό δάσος που διψασμένη εισχώρησε για τις περιπέτειες του, ήταν τα σοβαροφανη πρόσωπα των "άλλων" που προβάλλανε σαν δηλητηριώδεις καρποί ανάμεσα από τα ιδιόμορφα, μαγικά κλαριά και με λιβανάτη ή χωρίς, θυμιάζανε το ταλέντο της, προσπαθώντας να της επιβάλλουν να γράψει έτσι και ποιοι & θέματα πρέπει να πάνει, να ερευνά και ν' αναφέρεται, βάσει συνταγών και προσωπικών εκτιμήσεων. Τους ξέφυγε σαν πονηρό αιλουροειδές που προτιμά την άγρια μοναδιά περιφρουρώντας την ανεξαρτησία του. Έτσι μέσα σε τέσσερα χρόνια τύπωσε δύο βιβλία. Το πρώτο μ' ένα πεπρωμένο ρομαντικό, θα μπορούσε να πεί κανείς, που κυκλοφορούσε από φίλο σε φίλο, εκτός εμπορίου και δημιουργούσε ένα αναγνωστικό κοινό, το κοινό της, που την πίστεψε και περίμενε τη συνέχειά της στο λογοτεχνικό στερέωμα. Το δεύτερο ολοκλήρωσε το IMAGE της που ξεχώρισε με τη γοητεία του, αναγκάζοντας την να το στείλει στους λεγόμενους αναγνωστούς μένους κριτικούς και συγγραφείς, περισσότερο γιατί ήθελε να περάσει από τα μάτια μιας εκλεκτής, εξεταστικής επιτροπής, μετρώντας έτσι τις δυνατότητες και τις δυνάμεις της. Πίστευε ακόμα στο Ιδανικό πρόσωπο του Μεγάλου που στέκει υπεράνω, βλεπει και αντιμετωπίζει τα πάντα

με Υψηλοφρούσύνη, σεβασμό, κατανόηση και πρεμία. Αγνοούσε τότε τελείως διτι η επιλογή-στροφή, ή ανάγκη-ενός ανθρώπου ν' ακολουθήσει το δρόμο της συγγραφής δεν οφείλεται μονο στο χαρισματικό κι ούτε συνδέεται πάντα με ευγενή αισθήματα κι ανιδιοτέλεια αλλά διτι περισσότερο έχει να κάνει με βαριές βιωματικές καταστάσεις, τραυματισμούς, αρρωστημένες αισθαντικότητες, ψυχισμούς κι ιδιαιτερότητες που κάθε άλλο παρά ιδανική- με τα μέτρα και τα σταθμά των αγγέλων-διαπλάθουν τη μορφή του καλλιτέχνη αυτού του ιερού τέρατος με τις χίλιες ευαισθησίες, τις νοσηρότητες και τις ιδιοτροπίες. Επίσης δεν μπαρούσε να φανταστεί διτι υπήρχαν κριτικοί που θεωρούσαν εαυτούς "παντοκράτορες", "παντογάνωτες", πληγμένοι κυρίως από το "σύνδρομο του δήμιου" που τους έδινε την ευκαιρία να καρατομήσουν κεφάλια όχι όμως στην πραγματικότητα μα: στην φαντασία τους, κεφάλια όχι με κάποια δυσμορφία ή αναπηρία αλλά κεφαλές ωραίες και άκρως ερωτικές.

Πολύ αργότερα κατάλαβε αμεροληψία και αντικειμενικότητα δεν υπάρχει, δεν μπορεί να υπάρξει στους χώρους των μαέστρων του πνεύματος, που και εύκολα παθιάζονται, θετικά ή αρνητικά, και πληγωμένα θηριάκια είναι, αφού το έδαφος της τέχνης λειτουργεί επιπλέον σαν ένα φιλόξενο νοσοκομείο, όπου τα τρομερά παιδιά της γιατρεύονται μέσω των εξομολογησών τους, εν είδη δημιουργήματος, ικανοποιώντας τα και δίνοντάς τους σκοπό και υπαρξιακή δικαίωση. Συν το πρόβλημα της σωρίας των "ποιητικών" βιβλίων που βλέπουν το φως, δυσκολεύοντας τη ζωή και το έργο τους και που μάλλον οφείλεται στις ανακατατάξεις των δομών και των προοπτικών της Τέχνης, ή αυτού που σήμερα ονομάζουμε τέχνη, μεταλλάζοντας τον Τρόπο λειτουργηκότητας της και διαστρεβλώνοντας τα απλώς κείμενα.

Κατάλαβε πως αντικείμενο δεν ήταν πια το αισθητικά ωραίο, η γνώση του εσωτερικού και εξωτερικού κόσμου δοσμένη με μουσικότητα και εικόνες, έτσι που να τέρπει και τελικά το μήνυμα, αναγόμενο στους νόμους της υψηλότατης αισθητικής, και μέσα από το τραγούδισμα της πίκρας ή και της τρέλλας ακόμη, που θα καλλιεργήσει τη ψυχή και θα διαπλατείνει το νού, με τρόπους καινούργιους και πειραματισμούς τέτοιους που θα μακρύνουν την εξέλιξη, αλλά πως ήταν η εκτόνωση (πολλές φορές φύρδιν-μύγδιν, χωρις ταλέντο και αισθητικό κριτήριο) της ανοσίας, της μεγαλομανίας και της αδαμοισύνης κάποιων, και όχι μόνο της προσωπικής οδύνης, της νεύρωσης, των συμπλεγμάτων ή και της ψύχωσης που αν διατίθεται και Χάρισμα, είναι περιπτώσεις που ευνοείται. Διαπίστωνε με τρόμο πως οι με "περιεχόμενο" ήσαν κουφοί και τυφλοί. Δεν έβλε-

παν και δεν άκουαν παρά μόνο τα δικά τους. Κι ήταν δυστύχημα που δεν είχαν εντριφθεί στην Τέχνη της σιωπής, στην Ποίηση της ακρόασης γιατί ένα πανάρχαιος νόμος περί σοφίας έλεγε πως "όποιος δεν έχει την ευλογία του ακούειν, δεν έχει και την ευλογία του ουιλείν" συνήθως επιθετικοί και μεγαλόστομοι, δηλώνοντας έτσι την αδυναμία, την κατωτερότητα και την απόγνωση τους.

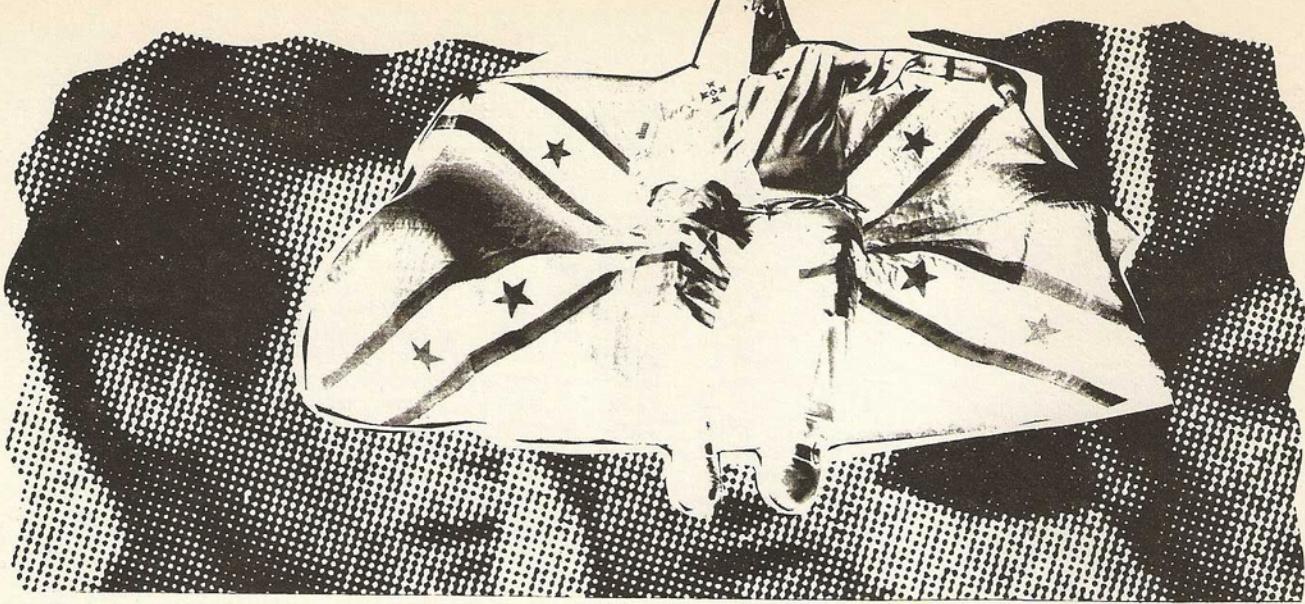
Η Ποίηση λοιπόν κατέληγε, παίζει το ρόλο κοινωνικού φαινομένου με ονομασία "θεραπευτική αγωγή της μάζας μέσω της τέχνης", δηπου ως αίθουσα στην οποία τελείται ψυχανάλυση επιτρέπει στον ασθενή (ποιητή ή υποτιθέμενο ποιητή) να μιλάει, να μονολογεί μάλλον (ποίημα ή γράφημα) και ν' απευθύνεται προς έναν ιατρό (κοινό) που επικοινωνεί μαζί του με "αυτόματο συνομιλητή" (βιβλίο).

Είναι βέβαια επίσης, κατέληγε, η Ποίηση και βάλσαμο και ελιξήριο ζωής για τους Ιδαλγούς της δύμως. Κι ακόμη ερωτική πράξη, καθαρά σπερματική κι όχι σανίδα-σωσίβιο για ορισμένους που στην φαντασία τους πνίγονται εν τω μέσω "θύελλας" και "τρικυμίας". Οπωδήποτε μορφή ψυχανάλυσης και ιεροτελεστεία αλλά μόνο για τους μυημένους στα μυστήρια και τα μυστικά της, τους Εκλεκτούς που έχουν τα προσόντα να διανθίσουν το Πάνθεον και να συνεχίσουν την παράδοσή της μέσα από δρόμους μοντέρνους. Πώς δεν μπορούν να είναι όλοι ποιητές-αγνή και υψηλή η προθεσή τους-όπως δεν μπορούν να είναι και όλοι αρχιτέκτονες, μουσικούσυνθέτες ή ξυλοτεχνίτες. Όμως είδε, πως στους χίλιους ανθρώπους οι ενυιακούσιοι γράφουν, οι τετρακόσιοι εκδίουν και μόνον ο ένας είναι ποιητής-κι αν είναι. Έλεγε λοιπόν, κάνοντας μια περίεργη αλλά εύσωχη παρομοίωση...."Η ποίηση μοιάζει με τα πλατινέ μαλλιά της εξαισίας ξανθής σταρ του Χόλλυγουντ του 40 που σήμερα έχουν "φορεθεί" ως θαυμόδ, ξεφτυσμένο άχυρο στο μισοκαμένο κεφάλι της κάθε Κτινίτσας από τα Ταμπούρια ή της κάθε Κουνουματρίς λούλας". Ετσι, σκεφτόταν, τα βιβλία των τελευταίων χρόνων γίνονται μοιραία χαρτούμαζα στα καλάθια αχρήστων και απορριμάτων των κριτικών και συγγραφέων, που ίσως πρωτύτερα δεν τα έχουν ανοίξει κάν. Κι εδώ ταίριαζε το λαϊκό ρητό "μαζί με τα ξερά καίγονται και τα χλωρά"-γιατί αν ανάμεσά τους βρίσκεται το θαύμα;-ταυτίζοντας έτσι τον πνευματικό άνθρωπο με τον πολιτικό που θέβει τις φωνές που τιτιβίζουν έξω από την κλειστή του πόρτα, ενώ τους είχε δωθεί η πίστη ότι θα ακουστούν τουλάχιστον. Είδε πως υπάρχουν, βέβαια, και τα κυκλώματα. Τα κλειστά κυκλώματα ή κυκλωματάκια που μοιάζουν, έλεγε χαριτολογώντας με τις "οικογένειες" της Μαφίας σ' ό, τι αφορά το Αδιαπέραστο και απαρτίζονται απ' δύσους υπηρετούν ή ακολουθούν μία Α ιδεολογία, ένα Β ρεύμα, μια Γ τάση Τέχνης, ή ζωής, που ενωμένοι υπερασπίζουν δογματικά και αμετάκλητα, λες από φύση, για την ίδια τους την προτίμηση και επιλογή. Έτσι φίλοι γράφουν για φίλους ή γνωστούς φίλων και η Τέχνη τραβάει την ανηφόρα, ανακυκλώνοντας τα πρόσωπα της. Επίσης, είδε πως υπάρχουν, σαν εναλλακτική λύση, και οι πληρωμένοι-προς θεού δχι δολοφόνοι ακόμη-μπακάληδες που πλασσάρουν το πλαστικό για φασόδια και τη σιλικόνη για πατάτα και τυρί, εκπαίδευμένοι με τους δρους του πιο χυδαίου μέρκετικγ και που κάποιες φορές λιβανίζουν και τις διασημότητες για να πληρωθούν-μέσα στις στυγνές σχέσεις συναλλαγών που ενστερνίστηκαν και τη σκληρότητα του δύναμικου λαβείν, που μετά από δλα τα επίπεδα διαβίωσης κατέλαβε κι αυτό - με λίγη από την λάμψη τους σαν από προβολέα που περιστρέφεται στο έρεβος.

Οι καταστάσεις, που ανακάλυψε, λίγο πολύ έχουν επεκταθεί και στον τύπο και στα μέσα ενημέρωσης (MASS MEDIA) μην έχοντας καμία σχέση με το υγιές στάρ-ούστεμ που πρωθείν και αναδεικνύει ευφυίες. Έτσι φώναξε:

"Αρμόδιοι, κριτικοί και καλλιτέχνες δεν

ΤΑ ΧΙΛΙΑ ΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΕΚΕΙΝΟΥ ΠΟΥ ΛΕΜΕ "ΦΑΣΙΣΜΟ"

ΠΕΡΙ ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΠΟΙΗΣΗΣ

είστε ούτε αρμόδιοι, ούτε κριτικοί, ούτε καλλιτέχνες, αν δεν είστε έφηβοι που πρωτολειτουργείτε στην ομορφιά της ζωής άφοβα, ρομαντικά, ακούραστα και ανιδιοτελώς. Αν είστε γερασμένοι "σοφοί" με κλειστές τις πόρτες του νού απ' όπου θα ορμήσουν οι φρέσκιοι αγέροδες και οι νέες εποχές. Αν είστε άρχοντες που δεν μάθατε ποτέ τον δρόμο που οδηγεί στον ουρανό, δεν γίνατε ποτέ εσείς αυτός ο δρόμος η αραχνούφαντη σκάλα πεπρωμένο της είναι να παροδοπατιέται απ' τ' αστέρια καθώς ανεβαίνουν για να στολίσουν-επανδρώσουν τους γαλαξίες. Αν αφήνετε τον εξουσιαστή "φόβο θανάτου" να γίνει εφαλτήριο της μαροφιλοδοξίας και του ψώνιου σας. Αν εν ονδύτη της ζωούλας, του "ονόματος" και της υστεροφυμίας σας αποδειχτείτε συμβιβασμένοι του χειρότερου είδους. Αν αφήνετε οποιοδήποτε κόμμα-καλό και άξιο ή κακό, και ενώ θα έπρεπε να κολυμπάει στις δικές του θάλασσες, της πολιτικής, κάνει βουτίες στις μαγικές λίμνες τις "δικές" μας-να σας κατευθύνει, κάνοντας σας προγραμματισμένους κομπιούτερς που εξυπηρετούν τις σκοπιμότητες της τάξης του που, πολύ φοβάμαι, δεν έχουν καμία συγγένεια με τον έρωτα προστην ελευθερία και τον αγώνα ενάντια σε ένα φθοροποιό κατεστημένο τρόπο ζωής. Αν αφήνετε τους θρασείς και τους ατάλαντους "γλύψε, γλύψε, σκαλί σκαλί να βασιλεύουν"(Τ.Μωραΐτης). Κι αν, τέλος θρέφετε ακόμη στους κόλπους σας τον "κύριο"-γνωστούτσικο κριτικό και αρκετά διαβασμένο που θα τελειώσει την ιστορία με την οποία αρχίσαμε.

"Θα γράψετε για την ποίηση μου;" τους είπε κι ένιωσε μια ελαφριά συγκίνηση και ελπίδα για όλα τα άγνωστα καλά έργα που μένουν συνήθως στην αφάνεια.-"Βεβαίως, της απάντησε, αλλά αφού πρώτα σας γνωρίσω σε....."βάθος". Ξέρετε η τάδε ποιήτρια (γνωστό όνομα) κατ' αυτό το τρόπο με "μύσης και έτσι την "αντάμειψα"....."Βάθος σκοτεινής, φιλοξενης αυλής/που η γλυκειά της μήτρα ήταν /με ζέρμπερες, με γαλανά μαβιά, με τύμπανα/κι ένα άγαλμα που χρέευε στη μέση..." έγραψε εκείνη με πίκρα και τσαντίλα μετά. Είναι πολλέ οι γυναίκες ή και οι άντρες ακόμη, σκέφτηκε που προσφέρουν το "βάθος" τους-και καλά κάνουν αν είναι επιλογή δική τους με το ψωμάκι, το μπουζουκάκι, το αυτοκινητάκι ή τη γουνίσα τους. Οχι και για την κριτικούλα τους όμως, διάθολε..... και ενώ η αυλαία πέφτει το έργο συνεχίζεται.

Χειμώνας 1988

ΙΣΜΗΝΗ ΛΙΟΣΗ -

ΙΟΥΔΑΙΟ-ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΦΑΣΙΣΜΟΣ: Η ιδέα ότι δοσοί δε θα προσκυνήσουν μια από τις Δυτικές θρησκείες του συρμού, είναι καταδικασμένοι στο πύρο το εξωτερο.

ΑΘΕΟ-ΦΑΣΙΣΜΟΣ: Η αντίληψη πως δοσοί πιστεύουν στο θεό είναι ηλίθιοι.

ΑΓΝΩΣΤΟ-ΦΑΣΙΣΜΟΣ: Η αντίληψη πως δοσοί έχουν κάποια πίστη είναι ηλίθιοι.

ΕΜΠΟΡΟ-ΦΑΣΙΣΜΟΣ: Η ιδέα ότι οι ιερείς του έμπορευμάτος (μπίζινεσμεν) ξέρουνε καλύτερα από εμάς, τι εμείς χρειαζόμαστε.

ΑΡΧΟ-ΦΑΣΙΣΜΟΣ: Η ιδέα ότι οι κυβερνήσεις μας έρουνε καλύτερα από εμάς, τι εμείς χρειαζόμαστε **ΔΗΜΟΚΡΑΤ-ΦΑΣΙΣΜΟΣ:** Η πεποίθηση ότι είναι απόλυτα δίκαιο η πλειοψηφία να επιβάλλει την άποψη της στη μειοψηφία, έστω κι αν η πρώτη είναι αντικειμενικά ηλίθια.

ΡΗΤΟ-ΦΑΣΙΣΜΟΣ: Η άποψη ότι κάθε κατάσταση ή συμβάν μπορεί να αναλυθεί ή επεξηγηθεί άριστα, με ένα εδάφιο της Βίβλου, ένα τσιτάτο από το Κομμουνιστικό Μανιφέστο, ή από οπουδήποτε ο καθένας αντλεί την "ρητορική" του

ΑΝΤΙΚΟΝΦΟΡΜΟ-ΦΑΣΙΣΜΟΣ: Η πεποίθηση ότι αν δεν είσαι αντικονφορμικτης μέ τον ίδιο τρόπο που εγώ είμαι, τότε είσαι "αντιδραστικός".

ΛΕΣΒΙΟ-ΦΑΣΙΣΜΟΣ: Η αντίληψη ότι οι ετεροφυλοφίλες γυναίκες αποτελούνε απειλή για τις προοπτικές του κινήματος γυναικείας απελευθέρωσης.

ΧΡΟΝΟ-ΦΑΣΙΣΜΟΣ: Το πνήμονο των ανθρώπων με τοποθέτησις προθεσμιών.

ΧΟΡΤΟΦΑΓΟ-ΦΑΣΙΣΜΟΣ: Η άποψη ότι οι κρεατοφάγοι αποτελούν το αίσχος του πλανήτη.

ΚΥΡΙΑΡΧΟΦΑΣΙΣΜΟΣ: Η πίστη ότι ο Ανθρωπος έχει δικαίωμα να βιάζει τη φύση και όλα τα μη ανθρώπινα όντα στο όνομα της "κατακυριεύσης του πλανήτη", στην οποία (εννοείται) τον ενθάρρυνε ο ίδιος οθεός.

ΠΡΟΒΑΤΟΦΑΣΙΣΜΟΣ: Η άποψη ότι "όλα πάνε μια χαρά", όσα ας μην αλλάξουμε τίποτα.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΦΑΣΙΣΜΟΣ: Η μη δίκαιη κατανομή του πλούτου της Γης ανα κάτοικο του πλανήτη επειδή οι "μεν" ανήκουνε σε πιο....ανεπυγμένες οικονομίες από κάποιους "δε".

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΦΑΣΙΣΜΟΣ: Η δια της βίας υποχρεωση των παιδιών μας να καθίσουνε μια ντουζίνα χρόνια στα θρανία και να διδαχτούνε τις ίδιες βλακείες που εμείς και οι πρόγονοι νοι μας διδάχτηκαν (και για αυτό κάναμε τον κόσμο στο χαλί που βρισκεται σήμερα).

ΧΟΝΤΡΟΚΟΜΜΕΝΟΣ ΦΑΣΙΣΜΟΣ: "Ο σκοπός αγιάζειτα μέσα".

ΛΑΪΚΙΣΤΙΚΟΣ-ΦΑΣΙΣΜΟΣ: Η πραχτική φουσκώματος μερικών αλυσοδεμένων ήδη κομμάτιων της φαντασίας με συνθήματα και γαργαλητό των ενοτίκων, ώστε ο χυδήν όχλος να αποσπάσει την προσοχή του από την καυτή πραγματικότητα.

ΚΟΜΠΙΟΥΤΕΡΟ-ΦΑΣΙΣΜΟΣ: Η πεποίθηση διτι στον καιρό του θανάτου πασών των ιδεολογιών, των θεών, των ονείρων και των προοπτικών, τα κομπιούτερς έχουνε τερό καθήκον να αναλάβουν τη σκυτάλη.

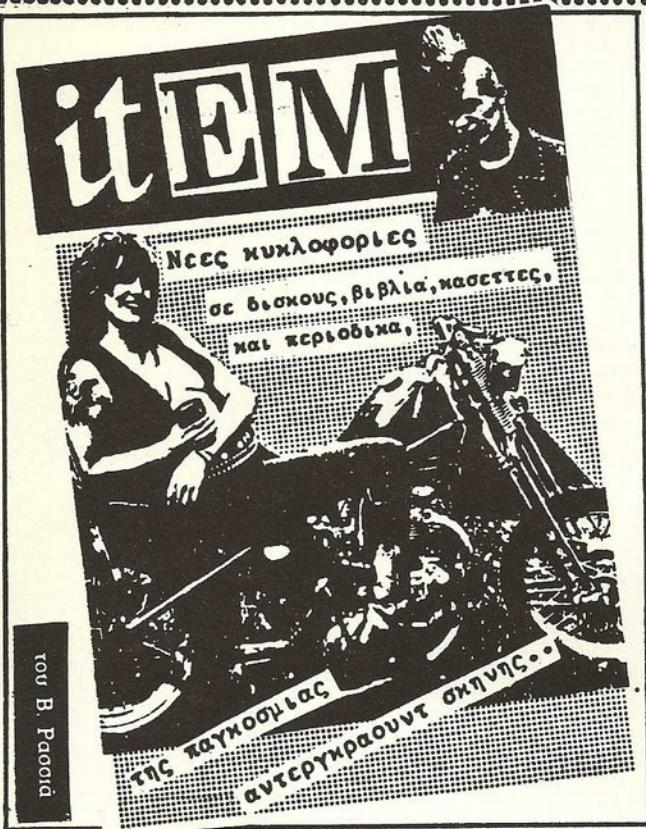
ΑΝΑΡΧΟ-ΦΑΣΙΣΜΟΣ: Η πεποίθηση διτι για να εγκαθιδρυθεί μια αντιεξουσιαστική κοινωνία, πρέπει δια τα μέλη της να είναι αντιεξουσιαστές (και μάλιστα με τονιδιο τρόπο που είναι οι...εμπνευστές της).

ΦΕΜΙΝΟ-ΦΑΣΙΣΜΟΣ: Η πεποίθηση διτι οι άντρες αποτελούνται ΕΧΘΡΟ των γυναικών.

ΜΑΖΟ-ΦΑΣΙΣΜΟΣ: Η αντίληψη διτι η αισθητική του "μέσου" ακροατή, θεατή, αναγνώστη κλπ, πρέπει να επιβάλλει τα κοινωνικά στάνταρντς στα οποία θα στηρίζεται η κάθε λογοκρισία.

"TALK IS CHEAP"
PO BOX 2296, PHILADELPHIA
PA 19103, USA

ITEM λοιπόν,

+ Δεν ξέρω αν η "Ανοιχτή Πόλη" θα αντέξει τελικά κάτω από το τεράστιο βάρος των 300 και βάλε χιλιάρικων που ήδη χρωστάει σε φίλους και συγγενείς, για αυτό με προοπτική αργότερα να "αυτονομοποιηθεί" σε ξεχωριστό περιοδικό το ITEM εμφανίζεται εδώ κάτω από τη μορφή άρθρου Ταγμένο να πληροφορήσει όχι τις... κυριαρχούσες μάζες αλλά τους λίγους και ξεχωριστούς ανθρώπους που φέρονται σαν, αλλά και είναι UNDERGROUND.

+ Όλο εκείνο τον μικρούλη γαλαξία (ζήτημα αν αριθμεί τα 100 ή 200 άτομα πανελλαδικά) που ενδιαφέρεται για τις ΝΕΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ σε βιβλία, περιοδικά, κασέτες και δίσκους μέσα στη παγκόσμια σκηνή των ALTERNATIVE MEDIA.

+ Ένα περίπου χρόνο πριν, ο γράφων εγκατέλειψε μια από τις πιο πετυχημένες "σελίδες" σε γνωστό μουσικοηγιτικό περιοδικό με μοναδική αφορμή ότι απλώς "αυτό απευθυνόταν σε πολύ πλατύ

κοινό", το οποίο μεθερμηνεύμενο σημαίνει ότι μια σειρά από τα καλύτερα λουλούδια που φύτρωσαν ποτέ στην φαιά μου ουσία εμελλαν να τσαλαπατήθούν κάτω από πάσχοντα από πλατυπόδια πέλματα αδαών YUPPIES ή χαυνωμένων καταναλωτών.

+ Μέσα σε κάθε πλήθος μπορείς να βρεις απελπιστικά λίγους ανθρώπους" (λαϊκή παροιμία των κατοίκων της Λευκούρια).

+ Όσοι δεν θεωρούν εαυτούς "πλήθος κόσμου" όπως καθημερινά οι γλυκανάλατοι τιβιπαρουσιαστές μας αποκαλούνε ατιμωρητί, καλωσορίζονται στο "διαστρικό παπόρο" ITEM.

+ LYDIA LUNCH και TH.MOORE: "THE CRUMB". Ενα συναρπαστικό EP από τα πιο σκοτεινά σπλάχνα της Νέας Υόρκης, κομμένο και ραμμένο στα μέτρα των πιο σκληροπυρηνικών CULT-ιστών του αντεργκράουντ χώρου. Στίχοι που... γρυλλίζονται. Ή ουρλιάζονται στην νιοστή δύναμη, καλούνται εδώ να συγκατοικήσουν με την έντονα ψυχεδέλικη μουσική που τους συνοδεύει. Η ντυμένη σε μαύρο βελούδο ταχυδρομική θυρίδα PO BOX 570, ROCKVILLE CENTRE, NY 11571-0570 USA, περιμένει την προσωκή σας παραγγελία.

+ Από τα πιο θορυβώδη στέκια του Σαν Φραντσίσκο πάρνει τροφή και ζεί σε πολύχρωμο δηλητηριώδες και "κακό" μαντίλαρι πάνω σε λασπερό χώμα, το γνωστό (και μη εξαιρετέο) περιοδικό DEADBEAT, το οποίο ήδη πλησιάζει τα 10 του τεύχη. Εκδότης ο FRANK DEADBEAT (και Βέβαια ψευδώνυμο) και μια σειρά από άλλους θορυβοποιούς γεαρους της Δυτικής Ακτής, οι οποίοι έχουνε μόνιμο φλέρτ με τους τοπικούς γερο"μπαμς", μπαρόβιους, συνταξιούχους "μπαϊκερες" και άλλους. Στο περιοδικό φιλοξενούνται ταχτικώτατα αξιόλογες δουλειές ντόπιων και γνωστών Κομικαδόρων, όπως ο SPAIN ο Ουίλσον (τον οποίο παρουσιάσαμε δύο-τρία τεύχη πριν στην Ανοιχτή Πόλη). Η συνδρομή για τέσσερα τεύχη (ετήσια) κοστίζει 20 δολλάρια και η διεύθυνση είναι 1943 PAGE STREET #2, SAN

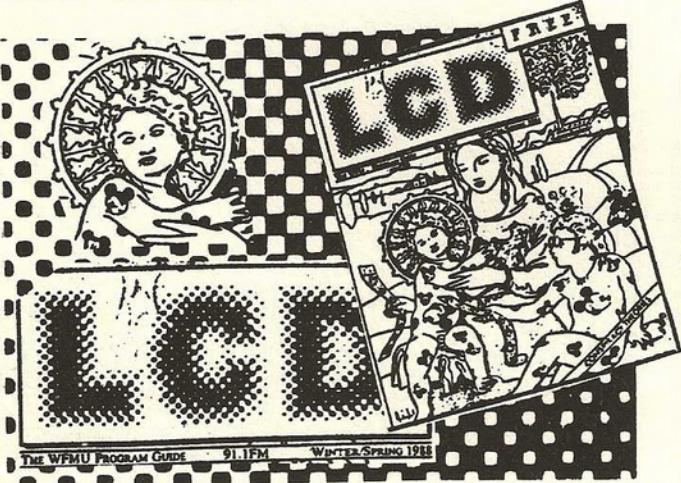

Published/Edited by Frank Deadbeat (above)
and Richard Lubinski (too shy)

FRANCISCO, CA 94117 USA.

+ STAALPLAAT εετι ο μεγαλύτερος φορέας διανομής εναλλαχτικών κασετών με ιδιόρυθμους και πρωτογνωρους όχους. Ινδαλμα τους αποτελεί ο θρυλικός "πειρατικός" σταθμός του Αμερερταμ WILLIEM DE RIDDER, που έπαιζε κάθε κασέττα που οι διέφοροι "φρήκης" του έστελναν, ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ. Όσοι υπημένοι προσέλθετε. Είτε σαν αγοραστές των κασετών τους, είτε σα δημιουργοί ουλτραμοντέρων όχων που θέλετε να προβάλλετε το υλικό σας "προς τα έξω". Η διεύθυνση της πρωτοβουλίας αυτής είναι: PO BOX 11453, 1001 GL AMSTERDAM, HOLLAND.

+ Ο GEORGE FIRSOFF αποτελεί μια εντυπωσιακή φυσιογνωμία του εγγέζικου αντεργκράουντ χώρου. Ποιητής, συγγραφέας (THE CHALLENGE OF THE ZIPPIES) γραμματέας της γκρούπας ROBIN'S GREENWOOD GANG, και εκδότης του περιοδικού "GREENLEAF". Το τελευταίο του βιβλίο, με τίτλο "1968: SPRING OF YOUTH" αποτελεί συμφωνα με τον F. CLARK (έκδοση της "Ψυχεδελικης Εγκυλοπαίδειας") PO BOX 833, LONDON NW6) την "πιο αυθεντική ιστορία των σίετις που έχει μέχρι σήμερα γραφτεί". Η διεύθυνση του FIRSOFF, για όσους ενδιαφέρονται για τα σπάνια βιβλία του ή για τεύχη του περιοδικού του είναι: 96 CHURCH ROAD, REDFIELD, BRISTOL 5, ENGLAND.

+ WFMU: Εναλλαχτικός ραδιοσταθμός από σπουδαστές του κολλεγίου Ουψάλα της Νέας Υέρσεης. Εκδίδουνε περιοδικό, το LCD και πέρα από κάθε τι άλλο, ενδιαφέρονται για πληροφορίες ή απευθείας υλικό από την αντεργκράουντ ή εξπεριμένταλ ελληνική μουσική. Οποιος κόσμος ενδιαφέρεται ν' ακουστεί υπερατλαντικά ας στείλει το προϊόν του στη διεύθυνση που παραθέτω εδώ και τώρα: WFMU UPSALA COLLEGE, 345 PROSPECT STREET, EAST ORANGE NJ 07019, USA.

+ MASTER-SLAVE RELATIONSHIP: SOUNDTRACK TO BLACK LEATHER BONDAGE. Μια εξτραμπιζάρ κασέττα της ιδιόρυθμης κοπελλιάς που ακούει στο όνομα DEBBIE JAFFE και που εμφανέστατα κολυμπάει

ευτυχισμένη μέσα στις αλμυρές λίμνες των B/D, S/M και λοιπών ερωτικών "εκτροπών". Η μουσική είναι βαθύτατα υποβλητική, υπνωτική και επικαλύπτεται σποραδικά από τα προκλητικά MULTITRACKED φωνητικά της DEBBIE. O M. GUNDERLOY, εκδότης του γνωστού FACTSHEET FIVE γράφει για την κασέττα της τα εξής: "Όπωσδήποτε δε συνίσταται για τον οποιονδήποτε, όμως αρκούντως προκλητική ακόμα και για εκείνους που το πάζουνε ανοιχτά μυαλά...". Η DEBBIE (μαζί με μια ακόμα ντουζίνα από παρόμοιες εγγραφές) σας περιμένει στην διεύθυνση PO BOX 30383, INDIANAPOLIS, IN 46230, USA. "Δε συνίσταται για τον οποιονδήποτε... Θυμηθείτε!"

+ Οι MDC βρίσκονται ξανά "προ των πυλών" του ποικιλομόρφου κατεστημένου με το συγκλονιστικό και σχετικά φθηνό (6 δολάρια) LP τους που τιτλοφορείται "MILLIONS OF DAMN CHRISTIANS" ένα από τα ελάχιστα "ακόμα εν ζωή" κλαριά του καταπέσαντος δέντρου της μουσικής πάνκ, οι MDC διακρίνονται δχι μόνο για την πολυχρωμία της μουσικής τους έκφρασης αλλά και για την εξυπνάδα, την αμεσότητα και το ριζοσπαστισμό των στίχων τους, που μοιράζουνε άφθονες και θανατόφορες τσιμπίες στα πισινά των πιο αδιαστικών τομέων τούτης της κοινωνίας. Σε αυτό το άλμπουμ οι MDC βάζουνε στο στόχαστρο τους ρατσιστές, τους σκινχέντς, τους κόντρας και (ναιαιαιαι... σωστά το πιάσατε στον αέρα....)

τους αδιαστικούς φασίστες με προσωπείο Χριστιανού που επανδρώνουνε τις εκατοντάδες γκρούπες της σύγχρονης Άκρας Δεξιάς. Οι MDC, περιμένουνε τις παραγγελίες δύον γουστάρουνε το σύλ που κουβαλάνε, στη διεύθυνση BONER RECORDS, PO BOX 2081, BERKELEY, CA 94702, USA. Στείλτε και κανένα φράγκο παραπάνω για τα ταχυδρομικά.

+ Παρένθεση: Διαβάζοντας το έξυπνο βιβλίο του BOD BLACK: "THE ABOLITION OF WORK" (PO BOX 2159, ALBANY, NY 12220, USA) το μάτι μου σκάλωσε σε μια σειρά ευφυαλογήματα του γνωστού αυτού αντιεξουσιαστή και ιδρυτή του πόστερ-γκρούπ "Εσχατη Διεθνής" (THE LAST INTERNATIONAL). Λέει λοιπόν ο BLACK: "TEXNH;" Όλο και περισσότερο ανεπαρκές υποκατάστατο του σέξ. ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ; Υπάρχει άραγε άλλη; ΠΛΗΡΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ; Απειλή, δχι υπόσχεση; ΧΙΠΠΥΣ; Μείναν από βενζίνη. ΖΩΗ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ; Γιατί να περιμένετε; ΜΑΡΕΙΣΜΟΣ; Το ανωτατο στσόλο του Καπιταλισμού. ΜΗΔΕΝΙΣΤΕΣ;

Στο δρόμο για "πέρα απ' το Καλό και το Κακό" ξέμειναν στη μέση. ΠΑΝΚΣ; Χίππις με αμνησία: Μουσική POK; Έχει ένα εεαίσιο μέλλον πίσω της. ΣΕΞ; Όλο και περισσότερο ανεπαρκές υποκατάστατο του αυνανισμού. ΟΥΤΟΠΙΑ; Νοσταλγία για το μέλλον. ΧΟΡΤΟΦΑΓΟΙ; Είσαι δ, τι τρώς...".

+ Από το αγγλόφωνο Τορόντο του Καναδά έρχεται (με φούρια) η κασέττα AUDIOTHOLGY, ένα διαβολεμένο μείγμα ποίησης και συνεντεύξεων με συμμετοχή των STEVE MC CAFFERY, R. BARRETT, PHILIP GLASS και άλλων ιδιοτρόπων προσωπικοτήτων της βορειοαμερικανικής σκηνής. Η διεύθυνση παραγγελίας για δύο κόσμο ενδιαφέρεται είναι: PO BOX 262, ADELAIDE STATION, TORONTO, CANADA M5C 2J4.

+ Αυτό το φθινόπωρο στο Ντάλλας του Τέξας διοργανώνεται έκθεση ταχυδρομικής τέχνης οι οργανωτές της οποίας έχουνε υποσχεθεί και την κυκλοφορία ενός βιβλιαρακιού σα DOCUMENTATION. Επειδή η έκθεση ονομάζεται VICIOUS MAIL ART και είναι αφιερωμένη στον (ναι, σωστά το καταλάβατε κι εδώ) νεκρό μπασσίστα των Σέξ Πίστολς

SID VICIOUS, υποθέτω ότι αρκετός κόσμος θα ενδιαφέρεται ν' αποκτήσει το έντυπο. Προσφορά λοιπόν σε όλους τους Βίσιους-όβιους η διεύθυνση που ακολουθεί: SID VICIOUS MAIL ART, 13848 MELHUEEN GR., DALLAS, TX 752040, USA
+ Κάπου εδώ ο αρχισυντάκτης του περιοδικού αρχίζει τη γκρίνια ότι τάχα το ITEM παραβγήκε μεγάλο.

* Ισως νάχει αυτός δίκιο, ίσως νάχω εγώ (που θέλω να γεμίσω 200 σελίδες με πληροφορίες) Ποιός ξέρει. Πάντως η αγαπημένη μας "Πόλη" είναι εκ των πραγμάτων υποχρεωμένη να κρατάει χρονόμετρο και μεζούρα. Ανέχειες φιλαράκια. Κάπου φταίτε και σεις που απλώς κάνετε χάζι από "του κάστρου τις σκοπιές".

+ Αγαπείστε τους ελάχιστους εναπομείναντες που υπηρετούνε αμισθί την ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ. Σε καιρούς πορνικούς, που ακόμα και οι "φύλακες των ιερών" έχουν ξεπουληθεί (δίχως την παραμικρή τύψη συνείδησης παρακαλώ) Και προπαντός.....

+ KANTE KI ESEIS KATI:

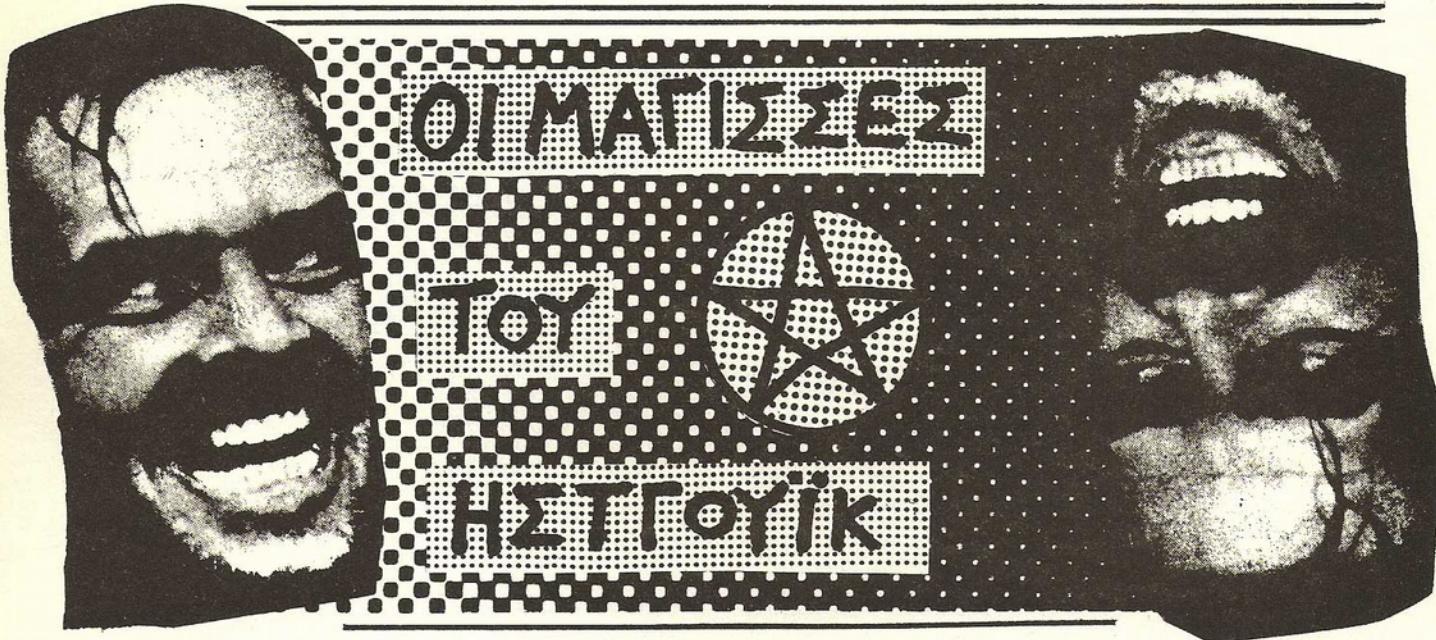
+ "Τα λαθη των σοφών χαράζουν τους δρόμους μας κιόχι οι τελειότητες των ηλιθίων" (όπως το πε κι ο φίλος, αδελφός και ένα σωρό άλλα πράγματα Ουίλιαμ Μπλεκ)

(Αθήνα, Τέλη Οκτώβρη 1988)

Βλάσης Ρασσιάς

Υ.Γ.Ακολουθώντας τη μόδα της εποχής που θέλει κάποιους σαχλούς να μοιράζουνε "δωράκια" σε ακροατές κι ακροατριες αν απαντήσουν σε κάποια (εξίσου σάχλα) ραδιοφωνικά ερωτήματα θα κουταλίσω κι εγώ τον απόπατο προς άντλησιν νέων

εμπειριών: Όποιος λοιπόν μας γράψει πρώτος "ΠΟΙΟΣ ΉΤΑΝΕ (ή ΕΙΝΑΙ) ο MARCELLO BARAGHINI;" κερδίζει ένα υπερστάνιο τεύχος του παληού ανεργοκράσιον περιοδικού ΟΖ που σήμερα πουλιέται (στη μαύρη) γύρω στις 30 στερλίνες. Οι απαντήσεις στη διεύθυνση του περιοδικού PLEASE..

ΟΙ ΜΑΓΙΣΣΕΣ ΤΟΥ ΗΣΤΓΟΥΙΚ (Οι μάγισσες του κόσμου δίνουν φτερά).

Οι μάγισσες πεθαίνουν καταδικασμένες στην Κυρά από τα πλήθη. Μα το μαγικό στη ζωή, η Υπερπραγματικότητα είναι που κάνει την πραγματικότητα υποφερτή. Έτοι τα πλήθη τις ανασταίνουν με τιμές.....
Οι μάγισσες του κόσμου δίνουν φτερά..... για να μπορούν να ταξιδέψουν οι Επιθυμίες. Να πάνε πολύ ψηλά, εκεί που δύλια εισακούνται απ' τον Καλό ή τον Κακό Μεγάλο. Τον Αφέντη, το Λιγνέμα Λυχναρίου, το Τζίν. Έτοι οι Χαρισματικοί κι οι Ευνοούμενοι, με τη σκέψη, το βλέμμα, το λόγο, τις αναγκές, τις επιθυμίες και τις επιταγές..... δημιουργούν στην ατμόσφαιρα θετικά

ή αρνητικά μαγνητικά ρευστά (ψυχοβολίες) με τις ανάλογες επιπτώσεις. Είναι οι μικρές θεότητες που μπορούν να κάνουν τον ουρανό να ανοίξει τους κρουνους του ή τον ανεπιθύμητο επισκέπτη να τρακάρει με το αυτοκίνητο κατά τον ερχομό του. Είναι οι τρεις γυναίκες από το Ηστγουϊκ, όλες οι μοναχικές Γυναίκες της γής, που ψάχνουν τον ΑΝΤΡΑ. Τον οραματίζονται, τον χτίζουν, τον προσκαλούν και τελικά τον φέρνουν (Ξέρετε, ελλείψη αλλων αντρών κατέφθασε..... ο Σατανάς, πολύ της μόδας σήμερα).

Έναν άντρα δύμας διαφορετικόν από τους άλλους ιδιόρυθμο, Ασύδοτα ειλικρινή περιέργων γούστων άντρα, που μπορεί να έντυπωσιάσει, έως και να ξενίσει, με τα προκλητικά πλούτη, τη συμπεριφορά, το υπόσιμο και τις ιδέες του.

Που είναι ο τερός Φαλλός, ο 'Άγιος Φαλλός κι αυτές οι.....Φαλλοκρατούσες του. Οι πιστές στο ρόλο της έπερασμένης μα και της σύγχρονης γυναίκας μαζί της αιώνιας Ευας που οι βιοσυναισθηματικές ανάγκες της και τα συνακόλουθα τους προβλήματα, ανακυκλώνται καθώς η γηραία, Απέθαντη Μοναξιά είναι ένα βαρύ πεπρωμένο για τους Ερωτικούς της ώμους (που παραμένουν έτσι, ως τα βαθιά της, γεράματα, γιατί Ερωτισμός δεν σημαίνει μόνο νεότητα και Κρουστή επιδερμίδα).

Έτσι Τονού υποδέχονται και του υποτάσσονται. Είναι ωστόσο και η Αυτού Αθλιότητά του που πολύ συχνά βαριέται την Ερημιά Της (όπως τη σκυλοβαριέται και ο 'Άλλος, ο καλός Θεός, που όμως είναι πιο Αξιοπρεπής και γι' αυτό και πιο Μόνος-έτσι που δεν εμφανίζεται για ψύλλο πήδημα) και αποκτά ανατολίτικες συνήθειες διατηρώντας τρεις Οδαλίσκες ταυτόχρονα. Το Κακό Παιδί, ο Διαβολάκος που τρελλαίνεται για Σκανδαλιές και για Σκάνδαλα, για τέλειο SEX με αδύναμες, προβληματικές γυναίκες σε κρεββάτια με σατέν Μαύρα σεντόνια ή μέσα σε ζαφειρένιες πισίνες. Τρελλαίνεται επίσης για βαθυκόκκινα κεράσια και βαθυπόρφυρα κρασιά από ανθρώπινο Αίμα.

Πεθαίνει.....(λέθος δεν μπορεί, είναι Αθάνατος, όπως δύοι βι Μεγάλοι εξάλου... τον διατηρεί κιόλας ο Καλός Θεός, σαν τη Σκοτεινή πλευρά Του Υπέρλαμπρου Είναι Του...) για λίγη παρεούλα σι αν δεν τον πειράξεις είναι καλούλης, ελαφροχαρούμενος, γεννιαδόδωρος, ήρωας που κατορθώνει το Απίθανο. Είναι όμως και....θανατηφόρο πειρατήρι... κάνει "ασήμαντους" φόνους-έτσι δύως δύλλοι, συνήθως κυνηγοί, τουφεκίζουν μια μπεκάτσα δταν και καθώς σνιφάρει την Κόκα της "Μεγαλοσύνης" του. Πάνχει βέβαια κι από το "Σύνδρομο των ανθρώπων του 1988" ή "Σύνδρομο του δούναι και λαβείν" γίνεται χαλί για να περάσουν πάνω του... οι Πιστοί που θα τον δοξάσουν. Κι δύως το Κακομαθημένο Παιδί σπάζει το βάζο με το γλυκό που η μαμά δεν του δίνει ταχτικό να φέρει, έτσι κι αυτός βάζει στο μάτι τις έλευθερωμένες τη βοήθειά του-από τα παλιά τους συμπλέγματα μαμάδες-ερωμένες που του στερούν δύμως μελένια βύσσινα των πολυλατρεμένων του Βυζιάνων (κι δτι είχε βολευτεί σε μια χαρούμενη οικογένεια παρόλο το συρφετό διαζυγίων μεταξύ των ανθρώπων.) Γίνεται μικρός Δράκος (ψυχικά και σεξουαλικά τραυματισμένος), αιχμηρός, Εκδικητικός, Επικίνδυνος, και....δυστυχής. Ενώ παράλληλα ήταν ανθρώπινος, αξιαγάπητος, αξιολύπητος...αξιομίσητος στο τέλος. Ο θεός του Κακού που σε κάνει

να τρέφεις πολύ μπερδεμένα αισθήματα για την Αυτού Αισχρότητά του, δταν σαν γνήσιος εγγονός της Ροζμαρί Σπέρνει διαδόχους στις μήτρες των μαγισσών που του δίνονται Συγκινητικά για να τικενοποιήσει την παιδική αλλαζούεια, την περί της λαμπρής συνέχειας του, μέσω της Πατρότητας. Όμως οι μάγισσες δεν τον επιθυμούν πι άσο νόμος της φθοράς βλέπετε..ή ο νόμος του "πήρα, πήρα, πήρα δεν εχώ τίποτα δλλο να πάρω:" αφού Επωφεληθήκανε Εκτονωθήκανε καταληξη. Τον βγάζουν από τη μέση λοιπόν, μ' όσα ο 'Ιδιος τους έχει διδάξει. 'Ένας φόνος με μαγικά είναι τόσο εύκολος, όσο και τα παιδικά παιγνίδια....ας πούμε το ξεχαρβάλωμα (αποσυναρμολόγηση) μιας κούκλας ή ενός μικρού αεροπλάνου. Οι "δικές" μας μάλιστα επιδίδονται και σε Τελετές που, από αρχαιοτάτων χρόνων ως και σήμερα, είναι γνωστές για τη "Λειτουργικότητα" τους όπου επιτυγχάνεται το Ακατόρθωτο. Πόσα ομοιώματα από κερί δεν σφραγίζονται σε Απονήρευτα μπουκάλια του βερμούτ ή της λεμονάδας για να ταπωθεί ο "Κ α λ ζ"....πόσα αντρικά κορμάκια από σαπούνι ή κουρέλια δεν τρυπιώνται από δεκάδες καρφίτσες, τη συνοδεία μαινούμενων Ευχών, για τον ίδιο λόγο. Πόσες κορδέλλες μαύρες (στο μπού του λεγάμενου) κόμποκομπο και κατάρα δεμένες, δεν θάβονται στα νεκροταφεία ή και δλλες (μια κίτρινη, μια κόκκινη και μια μπλέ για την ακρίβεια, εν είδη πλεξίδας-ζώνης) πλούσια ποτισμένες με Σπέρμα και φοριούνται πάνω από ασκεπή, Τρυφερά αιδία, ευφανιζόμενα κατά τη χάση της Σελήνης ίσως και στις βεράντες της πλαϊνής μας πολυκατοικίας.....

Οι μάγισσες του Ήστγουϊκ τώρα μπορούν να μας πληροφορήσουν-έξω από το Γοητευτικό, σατυρικό Παραμύθι τους, με τα στοιχεία του τόσο προσφιλούς για την εποχή μας θρίλλερ, που και φαντασία και φαντασμαγορία προσέφερε-πώς θα τον φέρουμε (τον Τζάκ Νίκολσον εννοώ κι δχι του..... έχω από δώ) για μια μέρα, έστω και για μια υγκτα, ακόμη καλύτερα, στη Ζοφερή πόλη μας, για να της δώσει και να μας δώσει Ερωτικό σασπένς και Πρωτοτυπία.

ΙΣΜΗΝΗ ΛΙΟΣΗ.-

"Στην Αμερική, έξι εκατομμύρια άτομα ζήτησαν ήδη τατρική βοήθεια από το γιατρό τους πάσχοντας από "γιαπίτιδα", δηλαδή από την "αρρώστια των γιαπτις". Αυτή η "...επιδημία" που έδωσε αφορμή για δεκάδες άρθρα αλλά και παρα-δημοσιογραφικό ράσματα στον περιοδικό τύπο ΗΠΑ και Ευρώπη δεν είναι παρόλον Φυσιολογική άρνηση του ανθρώπινου κορμούντως να αντέξει στα παρέλογα κι εξοντωτικά ωράρια και ρυθμούς που οι YUP (YOUTH UNDER PRESSURE-Νέοι Υπό πίεσην) υποβάλλουν εαυτούς κυνηγώντας μια σαχλή "επιτυχία", που δλλο δεν είναι παρα αύξηση της δύναμης τους για κατανάλωση μετορευμάτων.

"Όχι, δεν υπάρχει "Αρρώστεια των Γιάππις". Για τον απλούστατο λόγο δτι το να είσαι Γιάππι και μόνο αποτελεί αρρώστεια καθεαυτή. Και μάλιστα αρρώστεια αρκούντως ανθυγιεινή για τους πλησίον τους. Αρρώστεια κοινωνική.....".

(Βλάσης Ρασσιάς: Συνέντευξη στο περιοδικό.

NOTES FROM THE INVISIBLE THEATER-
Αός Αντζελες 1988)

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΑ ΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

CYBERPUNKS CYBERPUNKS CYBERPUNKS CYBERPUNKS

CYBERPUNK: Η ΕΙΚΟΝΑ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΘΑ ΡΘΟΥΝ

Επιστημονική φαντασία. Λογοτεχνία φυγής. Παραλογοτεχνία. Ιως από την άλλη, διώς: Ένας "ανώδυνος" τρόπος να μιλήσεις για το "σήμερα" προσποιούμενος ότι μιλάς για το "αύριο". Ήπως να ξεχάσουμε δύος εκείνους κι δύος αυτούς: PHILIP K.DICK, NORMAN SPINRAD, HARLAN ELISON, A.E.VAN VOGT, ROBERT HEINLEIN, KURT VONNEGUT... Ήπως να ξεχάσουμε δύος αυτούς κι δύος τους άλλους που σηματοδότησαν με νόημα τόσες δεκάδες βράδια της ζωής μας..... THEODORE STURGEON, ALFRED BESTER, RAY BRADBURY, SAMUEL DELANY, ROGER ZELAZNY.....

Αν αυτό είναι λογοτεχνία φυγής τότε γυρίστε σελίδα..... Τα δσα ακολουθούν δε σας αφορούν, ούτες ή άλλως.....

"ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΔΕ ΘΑ ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ ΠΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΜΙΛΑΝΕ, ΘΑ ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΡΟΥΝ"

WILLIAM BURROUGHS

Μέσα, περίπου, της δεκαετίας μας. Η Επιστημονική φαντασία (Ε.Φ.) βρίσκεται για πάνω από μια δεκαετία βυθισμένη σε τέλμα. Οι αμφισβητήσεις συγγραφείς της δεκαετίας των σίξτις έχουν πια στερέψει. Κουρασμένοι κι απογοητευμένοι από τόσες και τόσες ήττες του κινημάτος διαλέγουν ηπιότερους δρόμους έκφρασης μέσα στο λαβύρινθο της Ε.Φ. Η κοινωνική κριτική που ασκούν με τά έργα τους αμβλύνεται, υποχωρεί.....

Ο κόσμος δύναται, προχωρά. Η τεχνολογία κάνει δλαμάτα. Η κοινωνία του Διεθνούς Ένοποιημένου Καπιταλισμού (δχι δεν είναι δρος Ε.Φ.) επιβάλλει τους όρους της σε όλο και μεγαλύτερα τμήματα του πληθυσμού. Πρόκειται, όπως αρχίζει να διαφανεται, για μια παγκόσμιου εύρους κοινωνία δυο ταχυτήτων. Η άμβλυνση των διαφορών σε διακρατικό ή ενδοκρατικό επίπεδο δεν ενδιαφέρει πια τους την εξουσία κατέχοντες. Η αθλιότητα μπορεί να συνεχίσει πια, ανενδόχλητη την πορεία της είτε στις φτωχές χώρες του Τρίτου Κόσμου, είτε στις φτωχογειτονιές του Πρώτου.....

Οι υπολογιστές εισβάλλουν στην καθηυεοινή

ζωή δλων μας. Τηλεοράσεις, βίντεο, δορυφόροι, εκατοντάδες χιλιάδες ηλεκτρονικά GADGETS δημιουργούν γύρω μας ένα ασφυκτικό, εφιλτικό κλοιό. Αποξένωση, άλλοτριώση, Αντικειμενοποίηση οτι δίλλο..... Αυτή η κατάσταση που διαμορφώνεται σε παγκόσμιο επίπεδο στον κόσμο της Πρώτης Ταχύτητας δεν μπορούσε παρά να εκφραστεί, αργά ή γρήγορα, και μέσα από το χώρο της λογοτεχνίας.

Ένα "πρώτο" δύσο και χαρακτηριστικό παράδειγμα του είδους αποτελεί το "Λιγότερο από μηδέν" του Μπρέτ Ήστον Έλλις.

Αστραφτερά τίποτα, λούστρο παντού, ακριβά αυτοκίνητα, σπίτια, GADGETS, FAST FOOD, FAST SEX.

FAST DRUGS. Η ιδεολογία των FAST, εγκλωβισμός σ' ένα Πλήρως Αδιάφορο Παρόν, παραίτηση, αδιάφορα "φτιαξιμάτα", ανιαρά βίτσια, ατέλειωτα βίντεοκλίπς, ναρκωτικά, ναρκωτικά.....

SEX+DRUGS+ROCK N'ROLL+HIGH TECHNOLOGY.

Από την άλλη πλευρά τι;

Ο Κόσμος της Δεύτερης Ταχύτητας, δχι και τόσο περιορισμένος στις φτωχογειτονιές των μεγαλουπόλεων και του πλανήτη. Εδώ δεν υπάρχει, λόγος για τη φτώχεια, την αθλιότητα, την περιθωριοποίηση δε γίνεται λόγος για αυθωρόπινα δικαιώματα, ελευθερίες, αγώνες... Οι έγχρωμοι πάνθηρες και τα εθνικοπαλευθερωτικά κινήματα ανήκουν οριστικά (;) στο παρελθόν.

Εδώ, το πλήρως Αδιάφορο Παρόν, μπαζώνεται με εντάξεις σε συμμορίες εφήβων, ναρκωτικά, γρήγορα κέρδη, "ρομαντικούς έρωτες" στα κράσπεδα των πεζοδρομίων, πολέμους για τα ναρκο-κέρδη, σκοτωμούς, σκοτωμούς.....

Κι ας μη μιλήσουμε για τις φτωχογειτονιές του πλανήτη.....

Λοιπόν; Ποιό μέλλον, ποιά θα είναι η μορφή του Πλήρως Αδιάφορου Μέλλοντος που θα διαδεχθεί στη Βασιλεία της Αθλιότητας αυτό το Πλήρως Αδιάφορο Παρόν;

Δεν ξέρουμε ποιά θα είναι η μορφή αυτού του μέλλοντος. (Η εν πάσῃ περιπτώση δεν μας ενδιαφέρει, στα πλαίσια του παρόντος σημειώματος)

ΠΟΥ ΔΕ ΒΡΕΘΗΚΑΝ ΠΟΤΕ

Εέρουμε όμως την εικόνα των πράγματων που θα ρθουν την εικόνα του πλήρως Αδιάφορου Μέλλοντος που κάποιοι προετοιμάζουν πριν από μας για μας. Αυτή η εικόνα υιάρχει ήδη μέσα στα έργα του CYBERPUNK ρεύματος της Επιστημονικής Φαντασίας.

Εκεί γύρω στα 1984 (!!!) Καμιά δεκαπενταριά νέοι συγγραφείς εισβάλλουν στο χώρο της Ε.Φ. και ταράζουν το λιμνάζον τέλμα της. Είναι νέοι, ωραίοι, διασκεδαστικοί, άκρως επιστημονικοί (αν κι ελάχιστοι έχουν σπουδάσει θετικές επιστήμες), είναι το νέο ρεύμα της Ε.Φ. Είναι οι Κυβερνο-πάνκ. (Το Κυβερνό- από την επιστήμη της Κυβερνητικής, το Πάνκ- φυσικά- εκ του PUNK ROCK).

Αν και δεν αποδέχονται όλοι τους τον όρο Κυβερνό-Πάνκ αυτός επικρατεί από κάποιους άλλους ανάμεσα στους οποίους και ο όρος καραμέλα (πικρή και ξυνή) της δεκαετίας μας: Μεταμοντέρνα Ε.Φ.

"ΕΙΝΑΙ Η ΕΠΟΧΗ ΣΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΕΠΙΝΟΗΣΑΜΕ ΤΑΝΤΩΝ ΤΗΝ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΓΕΛΟΙΟ ΟΡΟ ΤΟΥ "ΜΕΤΑ-ΜΟΝΤΕΡΝΙΣΜΟΥ" ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΛΥΨΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΚΛΕΚΤΙΚΗ ΑΠΟΣΤΕΙΡΩΣΗ, ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΤΗΣ ΕΥΚΟΛΙΑΣ, ΤΗΝ ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΑ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΟΥΜΕ, ΤΟ ΑΔΕΙΑΣΜΑ ΤΗΣ ΣΚΕΨΗΣ ΠΡΟΣ ΟΦΕΛΟΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΥ 'Η ΑΚΟΜΑ ΤΟ ΚΑΛΑΜΠΟΥΡΙ 'Η ΤΟ ΣΥΝΕΧΕΣ ΡΕΨΙΜΟ. ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΣΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΕΥΜΕΝΗΣ ΛΕΗΛΑΣΙΑΣ".

ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΔΗΣ.

Ποιά είναι η εικόνα του μέλλοντος που προβάλλουν μέσα από τα έργα τους; "Πάνε πια οι Γαλαξιακές Αυτοκρατορίες και μαζί τι, οι άγριοι εισβολείς από το διάστημα, και οι, ν πλήρη συγχώσει διατελούντες εξαγήνιοι. Ήχουν αντικατασταθεί από ένα σύμπαν σύνθεσης, σφέστατο αλλά και σαρδονικό, γεμάτο από τηλεματικούς πειρατές, περιφερειακά Κύβοργ και κόσμους που πηγαίνονται ανάμεσα στο γέλιο και στο μεθύσιο, το τυχαίο και την αυμησία, τη δράση και την εντροπία." (DANIEL RICHE:

THE CYBERPUNKS REINVENT SCIENCE FICTION.
Άρθρο σε παλιό τεύχος του αμερικανικού METAL HURLANT.)

Ποιο ακριβώς είναι αυτό το UNIVERSE OF SYNTHESIS;

Πόλεις του πρώτου κόσμου χωρισμένες σε ζώνες που ελέγχουν συμμορίες....ένας τρίτος κόσμος βυθισμένος στην αθλιότητα, τη φτώχεια, την πείνα και την πρωτόγονη θρησκοληψία που... Μια Ιαπωνία-και μαζί της ολόκληρη η Ν.Α.Ασία- που είναι ή Μεγάλη Δύναμη. Ένας κόσμος όπου

κυριαρχούν οι Μεγάλες Εταιρείες-γιαπωνέζικες κατά κανόνα....ένας κόσμος όπου τα σημερινά- δυσδιάκριτα έστω-βρία ανάμεσα στις BIG BUSINESS και τη MAFIA δεν υπάρχουν..... Και το όνομα της γιαπωνέζικης μαφίας είναι Γιαγκόύζα..... Υπέρ-υψηλή Τεχνολογία, Τρόπεζες, Ναρκωτικά, Εταιρείες Επικοινωνιών,...., να το πλέγμα Ελέγχου που προβάλλει μέσα από το πλήρως Αδιάφορο Μέλλον των CYBERPUNKS...

Από την άλλη....

Από την άλλη.... Ανθρωποι, μεταλλαγμένα και ρυμποτοποιημένα δύτα, ανθρωποειδή για την ακρίβεια, που έχοντας αποδεχθεί, πλήρως τους κανόνες του παιχνιδιού που έχουν επιβληθεί στον πλανήτη, προσπαθούν κινούμενοι στα στενά αυτά δρια να επιβιώσουν..... Κοινό χαρακτηριστικό όλων αυτών των δύτων το διτι είναι "παράνομοι" Παραβίαζουν τους κανόνες του παιχνιδιού όμως αποδέχονται το παιχνίδι. (Στο κάτω-κάτω κανόνες των Εταιρειών και των Γιαγκούζα είναι....). Όμως δεν αμφισβητούν τον κόσμο τους. Δεν αντιστέκονται. Δεν ονειρεύονται ένα κάποιο "άλλο"- διαφορετικό-αύριο. Τους αρκεί που είναι πιόνια του παιχνιδιού. Τους αρκεί να παραβίαζουν τους κανόνες του Παιχνιδιού. Όμως δεν αρνούνται τον κόσμο τους. Δεν πολεμούν εναντίον του. Είναι παραιτημένοι. Είναι απλά βυθισμένοι σ' αυτό το πλήρως αδιάφορο παρόν που μόλις περιγράψαμε....

"ΟΣΟΙ ΑΚΟΥΝΕ ΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΟΥΝ ΝΑ ΕΧΟΥΝ ΥΠΟΜΟΝΗ, ΝΑ ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ ΣΚΛΗΡΑ, ΝΑ ΜΗΝ ΑΠΟΖΗΤΟΥΝ ΑΠΟΛΑΥΣΕΙΣ ΝΑ ΜΟΡΦΩΝΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΑΙΣΙΟΔΟΞΟΙ, ΜΠΟΡΕΙ ΩΡΑΙΟΤΑΤΑ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΟΙ ΤΕΧΝΟΚΡΑΤΕΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ"

THOMAS PYNCHON

Σ' αυτό ακριβώς το σημείο βρίσκονται οι όποιες διαφωνίες μας με τους CYBERPUNKS. Δε νομίζουμε ότι είναι ασήμαντες.... Ο νοών νοείτο. Η καλλιέργεια της παθητικότητας και της αδράνειας για τη ζωή γύρω μας δε μπορεί παρά να μας βρίσκει ενάντιους, από όπου κι αν προέρχεται. "Ο Άρτος ο Επιούσιος" και το "Ζήσε κι άσε τους άλλους να ζήσουν" έχουν φέρει τον πλανήτη σ' αυτά τα χάλια....

Όπως οι COWDOYS του "Άγριου" Φαρ-Ουέστ έτσι και τα κουτσαβάκια ενός πλήρως κυβερνητικοποιημένου μέλλοντος μας αφήνουν εξίσου αδιάφορους.....

"Κι όμως, κάποιοι δεν είναι ευχαριστημένοι με την υπάρχουσα κατάσταση. Κάποιοι διεξάγουν το δικό τους προσωπικό αγώνα ενάντια στο νόμο και την τάξη. Με φαντασία και τόλμη παλεύουν οι καθένας ξεχωριστά για την πραγματοποίηση του προσωπικού του οράματος".

"Κανείς δεν έχει πια φίλους στο LOS ANGELES Όπτε καν σην ομάδα σου. Δε μπορείς να τους εμπιστευθείς. Είσαι μόνος σου".

Στα δύο παραπάνω αποσπάσματα (οι υπογραμμίσεις δικές μας) ανιχνεύουμε τις προθέσεις εκείνων που ετοιμάζουν και προπαγανδίζουν το μέλλον μας-που, ας μην το ξεχνάμε, είναι οι ίδιοι που μας αποξενώνουν από το παρόν μας. Το πρώτο απόσπασμα είναι από άρθρο για το Πλήρως Αδιάφορο Μέλλον των CYBERPUNKS. Το δεύτερο είναι λόγια ενός νεαρού "συμμορίτη" του LOS ANGELES για το Πλήρως Αδιάφορο Παρόν "του". Και παρόν "μας".

"ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΕΛΛΕΙΨΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΣΥΣΣΩΡΕΥΜΕΝΗ Σ' ΈΝΑ ΤΕΤΟΙΟ ΒΑΘΜΟ ΩΣΤΕ ΝΑ ΜΕΤΑΤΡΕΠΕΤΑΙ ΣΕ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑ"

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΟΡΦΟΣ

CYBERPUNK Επιστημονική Φαντασία.

Γρήγορη "κινηματογραφική"-προφορική-γραφή. Ταχύτατος ρυθμός. Μη-κριτική. Το στυλό-κάμερα, κολλημένο στο "παρόν", απλώς καταγράφει. Ο κόσμος του CP είναι δοσμένος, στατικός, ακίνητος. Η ρευστότητα υπάρχει μόνο στην κίνηση των περιθωριακών(;) ηρώων του. Οι ήρωες του CP γεννιούνται και πεθαίνουν. Στο ενδιάμεσο απλά υπάρχουν. Δε βιώνουν. Δεν αρνιούνται. Δεν αγωνίζονται. Τα περιθώρια για "αληθινή" ζωή και "πραγματική" κίνηση είναι μηδαμινά, αν δχι ανύπαρκτα.

Ο κόσμος τους δεν επιδέχεται "αλλαγή". Προβάλλει σαν μια προ-αιώνια, ή μάλλον μετάνια και ακατάβλητη θετικότητα. Μια HIGH-TECH θετικότητα.

Στον κόσμο των CP οι υπερδυνάμεις "διεξάγουν πειράματα για να βρούν ψυχολογικούς, χνιτικούς και μηχανικούς τρόπους για να διαβάζουν τη σκέψη και να ελέγχουν τη συμπεριφορά των ατόμων". Φυσικά!

"Το ποιός κυβερνά", στον κοσμό των CP, "δεν έχει σημασία. Οι ήρωες είναι συνήθως αντιήρωες, καθημερινά ανθρώπακια που έχουν ένα κοινό χαρακτηριστικό: χρησιμοποιούν την τεχνολογία για στόχους έξω απ' αυτούς που ορίζει το κοινωνικό σύστημα μέσα στο οποίο ζούν".

Το κοινωνικό σύστημα μέσα στο οποίο ζούν είναι που τους καθορίζει και καθηλώνει σαν καθημερινά ανθρώπακια. Τα άλλα, τα υπόλοιπα, είναι εκ του πονηρού.....

Τελειώνοντας.....

Θα ήμασταν άδικοι αν δεν κάναμε κάποιες διευκρινίσεις. Ναι, υπάρχει μια αναμφισβήτητη ποιότητα στα γραφτά αυτών των συγγραφέων. Ναι,

η παρουσία τους δροσίζει τη σκηνή της Ε.Φ. Ναι, διαβάζουμε σαν τρελλοί οτιδήποτε δικό τους πέσει στα χέρια μας. Φυσικά, και σας συνιστούμε ν' ασχοληθείτε μαζί τους.....

"ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ: ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΛΟΥ ΕΡΕΥΝΑ ΤΙΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΕΛΕΓΧΟΥ ΠΑΝΩ ΣΤΑ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΒΙΟΛΟΓΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΣΤΗ ΡΟΗ ΤΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΜΕΣΑ Σ' ΑΥΤΑ ΤΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ"

NORBERT WIENER

'Όμως διαβάζοντας τους, θυμηθείε.....

Το Πλήρες Αδιάφορο Μέλλον που μας περιγράφουν είναι το πλήρως Αδιάφορο Παρόν που ζούμε. Η δράση των ηρώων τους στο κοντινό μέλλον είναι ανύπαρκτη. Είναι μόνο μια λογοτεχνική "καθαρόή" εφεύρεση. Η δράση των "ηρώων" στο μέλλον είναι η δράση των πραγματικών ανθρώπων στο σήμερα. Είναι απλά ανύπαρκτη.

Ο κόσμος που μας περιγράφουν οι CYBERPUNK-συγγραφείς είναι ένας κόσμος κυριαρχημένος, ξεζουμισμένος από την τεχνολογία. Είναι ένας κόσμος σαν κι αυτόν που μας "προσφέρουν" σήμερα οι υπερδυνάμεις της υψηλής τεχνολογίας, των τηλε-(μακράν, στα αρχαία)-επικοινωνιών, των ναρκω-κυκλωμάτων, των.....

Αν αρνούμαστε το Πλήρως Αδιάφορο μέλλον είναι γιατί αρνούμαστε το Πλήρως Αδιάφορο Παρόν.

Αν αρνούμαστε το Πλήρως Αδιάφορο Παρόν είναι γιατί αρνούμαστε να θεοποιήσουμε - όπως "Άυτοί"- την πληροφορία, είναι γιατί αρνούμαστε να αποδεχτούμε και να θεοποιήσουμε την επικοινωνία του ανεπικοινώνητου.

"Πληροφορία είναι η έλλειψη επικοινωνίας συσσωρευμένη σ' ένα τέτοιο βαθμό ώστε να μετατρέπεται σε εμπόρευμα." Χρήστος Μόρφος: "Η. κοινωνία της πληροφορίας")

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΑ

Σύμφωνα με τον TIMOTHY LEARY "ο 21ος αιώνας έχει την δική του Βίβλο. Η Παλαιά Διαθήκη είναι το "GRAVITY'S RAINBOW" (1973) του THOMAS PYNCHON. Η Καινή Διαθήκη είναι το "NEUROMANCER" (1984) του WILLIAM GIBSON".

GREG BEAR: "BLOOD MUSIC", "EON", "HEGIRA", "STRENGTH OF STONES"

WILLIAM GIBSON: "NEUROMANCER", "COUNT ZERO".

RUDY RUCKER: "MASTER OF SPACE AND TIME", "THE FOURTH DIMENSION", "THE SECRET LIFE".

LUCIUS SHEPARD: "THE MAN WHO PAINTED GRIANLE THE DRAGON".

"THE JAGUAR HUNTER", "GREEN EYES".

BRUCE STERLING: "THE SAND WHALE", "THE ARTIFICIAL KID", "SCHISMATRIX".

MICHAEL SWANWICK: "SAINT JANIS BLUES", "IN THE DRIFT", "GINUNGAGAP", "THE KISS OF THE MASQUE".

MICHAEL REAVES, STEVE PERRY: "DOME".

Επίσης: PAT CADIGAN, JACK DANN, TIM POWERS, KIM STANLEY ROBINSON, JOHN SHIRLEY, HOWARD WALDROP.

Ο "ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΟΣ ΠΛΑΝΗΤΗΣ" δημοσιεύει επίσης συχνά-πυκνά διηγήματά τους. Στο 3ο τεύχος είχε μάλιστα κι αφιέρωμα στο CP, με μεταφρασμένο από τα γαλλικά του άρθρου του DANIEL RICHE, που μεταφράστηκε από το αμερικανικό METAL HURLAD στο γαλλικό.

Νίκος Τσιούρης

(Η συνέντευξη που ακολουθεί, πάρθηκε από συνεργάτη του περιοδικού THRASHER του Σαν φραντσίσκο, στη διάρκεια πολύ πρόσφατης περιοδείας του με το νέο του γκρούπ THE ROLLINS BAND. Ο πρώην τραγουδιστής του πάνω ρόκ συγκροτήματος BLACK FLAG, σήμερα πέρα από τη μουσική ασχολείται και με τη συγγραφή ποίησης και μικρών δοκιμών. Η απόδοση στα Ελληνικά, καθώς και η επιλογή των αποσπασμάτων έγινε από το B.Ρασσιά).

ΕΡΩΤ: Με τι ασχολείσαι τελευταία;

ΧΡ: Αυτή είναι η πρώτη μου μέρα πίσω στην Καλιφόρνια αφότου έφυγα για τη περιοδεία απαγγελιών το φλεβάρη του '88. Έκανα ένα περίπτωμα στις απαγγελίες, ένα ακόμα μήνα με διάφορες πρόσβεις και τώρα κάνουμε το "τούρ" με τους THE ROLLINS BAND. Όλα γίνανε μπάμ-μπάμ-μπάμ. Άλλωστε αυτός είναι και ο τρόπος, με τον οποίο θέλω να δουλεύω.

ΕΡΩΤ: Θεωρείς το λόγο που απαγγέλεις στις "περφόρμανς" σου, ποίηση;

ΧΡ: Λοτέ δε χρησιμοποιήσα τον όρο αυτό για δουλειές μου. Διότι κουβαλάει πάρα πολλές ακίδες πάνω του. Για μένα..... τι να σου πώ... θυμάσαι στο "Ο Καλός, ο Κακός και ο Άσχημος" όταν ο Ελι Ουάλλας βρισκόταν στη μπανιέρα και κάποιος από τους κακούς μπαίνει και του φωνάζει "Θα σε σκοτώσω!" και ο Ελι τραβάει μέσα από τους αφρούς και ΜΠΑΜ. Μετά του λέει: "Άν είναι να πυροβολήσεις, πυροβόλα μη λέσ λόγια." Αν λοιπόν είναι να κάνεις ποίηση ή γενικά να γράψεις, άντε γράψε. Μη προσπαθείς να βάλεις τα γραφτά σου σε κατηγορίες. Μη μιλάς για αυτά. Απλώς γράψτα. Όπως το κάνει και ο Μπουκόφσκι, όπως το κάνουνε και δύο οι αγαπημένοι μου συγγραφείς. Τα αμολάνε και βγαίνουν.

ΕΡΩΤ: Ποιούς άλλους συγγραφείς προτιμάς;

ΧΡ: Κοιτάξει, δε λέω πως ο Μπουκόφσκι είναι μια από τις προτιμήσεις μου απλώς διαβάζω αρκετά από τα γραφτά του. Μου αρέσουνε οι Νίτσε, Ξένρου, Μίλλερ, Χιούμπερτ Σέλμπου, Φλάννερο Ο' Κόννορ, Δον Μάρκις, Κνουτ Χάμσουν, Τζών Φάντ, Τζάιμς Θάρπερ.

ΕΡΩΤ: Τι πιστεύεις για τη νέα σοδειά των ανερχομένων συγγραφέων δύπως ο Μπρέττ Ήστον-Ελλις;

ΧΡ: Τίποτα. Όσο βέβαια γινεται. Μ' ενδιαφέουνε οι ΑΛΗΘΙΝΟΙ άνθρωποι. Υπάρχει ειδική πτέρυγα στην κόλαση για ανθρώπους σαν κι' αυτόν.

Όταν πεθάνει θα ξυπνήσει σ' ένα απέραντο προφυλακτικό όνου εκεί μεδα δοι τους θα είναι άψογοι, ολόλευκοι σταρούχα με δεκαχτών ευβόλια ο καθένας στα μπράτσα. Θα είναι εκεί μια εννέα εκατομμύρια μίλια μακριά ουρά ψευτοανθρώπων που θα έχουνε ασφαλές σέξες και θα κάνουνε ασφαλείς ταινίες για ασφαλές σέξες και θα γράφουνε βιβλία για ακίνδυνη χρήση ναρκωτικών και ασφαλές σέξες.

Όλοι θα έχουνε ένα προσωπικό κομπιούτερ συνημένο στη φορεσιά τους, κι ένα προφυλακτικό θα περικλύει ολόκληρο το κορμί τους ώστε να διάγουνε ασφαλή και υγει ινή ζωή. Τα εγκεφαλικά τους κύτταρα θα είναι ένα προς ένα τυλιγμένα με προφυλακτικά ώστε να κάνουνε ασφαλείς και υγιείς σκέψεις. Ό,τι θα λένε θα το τυλίγουνε σε προφυλακτικό ώστε κανείς να μη.... μολύνει τους πλησίον του και κανείς να μην απειλήσει την ασφάλεια και υγεία της σκέψης των άλλων. Όλοι οι πίνακες ζωγραφικής θα σκεπαστούν με προφυλακτικά ώστε η τέχνη να αποβεί απόλυτα ασφαλής και υγιής.

ΕΡΩΤ: Για να πάμε κάπου αλλού.... πως έχει εξελιχθεί η μουσική σου αντίληψη;

ΧΡ: Ευτυχώς εξελίχθηκε προς τα μπροστά ή τέλος-πάντων κάπου διαφοροποιήθηκε. Η συνεχής αλλαγή είναι κάτι που πάντοτε μ' ενδιέφερε πάνω από κάθε τι άλλο. Θέλω να κάνω μουσική που να είναι ταυτόχρονα και χαρούμενη ΚΑΙ επώδυνη. Μουσική που να αποτελείτο παίξιμο της μια φυσική, διανοητική και ψυχική πρόκληση. Σα να υπάρχει κάτι που μπορώ να το δημιουργήσω, αλλά που παράλληλα θα με καταστρέψει. Ισως να ακούγεται παράδοξο, δύναται είναι ορισμένο το δικό μου προσωπικό "ταξίδι".

ΕΡΩΤ: Υπάρχει κάποιος αριθμός μουσικών με τους οποίους να σ' ενδιαφέρει πολύ να παίξεις σ' ένα κοινό γκρούπ;

ΧΡ: Κανένας δε μ' ενδιαφέρει. Βασικά εγώ δε σκέ-

Φτονιαί με αυτό τον τρόπο. Τώρα δουλεύω με αυτούς τους 3 φίλους από δω (δείχνει το γκρουπ του) και τη βρίσκω αρκετά.

ΕΡΩΤ: Ποιοί είναι αυτοί οι μουσικοί;

ΧΡ: Είναι ο Άντριου στο μπάσο, ο Σίμη Καίνη στα ντράμς και ο Κρίς στη κιθάρα. Οι δύο πρώτοι παίζανε σ'ένα γκρούπ του λεγότανε "GONE" που παίζανε αρκετές φορες μαζί με τους BLACK FLAG στην περιοδεία του 86. Εκεί τους συνάντησα. Ο Κρίς κι εγώ τραβάμε παλιότερα, γύρω στα 79 με 80 στην Ουάσιγκτων Είμαστε φίλοι εδώ κι αιώνες. Οι ROLLINS BAND είναι ένα πολλά υποσχόμενο γκρούπ.

ΕΡΩΤ: Θα υπογραφες ποτέ συμβόλαιο με μια μεγάλη εταιρεία;

ΧΡ: Ποτέ των ποτών. Αν έστω, και για ένα λεπτό της ώρας σε υποχρεώσουν κάποιοι να υπαραθεριστείς με κάποιους από τους ανθρώπους αυτών των εταιρειών-αν βέβαια διαθέτεις κάποια αξιοπρέπεια-θα πεταχτείς έξω από την πόρτα ουρλιάζοντας. Δε μ' ενδιαφέρει το πλατύ κοινό. Μου αρέσουν τ' ανεξάρτητα πράγματα όπου ΕΚΕΙ σου δίνονται οι μεγαλύτερες δυνατότητες. Αν κάποιος μου πεί ότι πρέπει ν' αλλάξω τη μακέττα του εξωφύλλου του δίσκου μου, αυτό θα σημάνει έκρηξη. Θ' άρχισω να ξηλώω το γραφείο του. Κάτι τέτοιο θα μ' έκανε πύρ και μανία.

ΕΡΩΤ: Ποια πράγματα σ' εξαγριώνουν;

ΧΡ: Χίλια δύο πράγματα, όμως εκείνο που μου τη δίνει περισσότερο είναι η κακομοιριά, η μιζέρια. Η μιζέρια είναι η ρίζα για κάθε κακό σε αυτό τον κόσμο. Πες μου ένα προσωπικό ή κοινωνικό πρόβλημα και θα σου δώρω αμέσως τη συσχέτιση του με κάποια μορφή μιζέριας. Ο βιασμός για παρδείγμα: Αποτελεί έλλειψη δύναμης. Απαξ και δε μπορείς να κουμαντάρεις τον εαυτό σου τρέχα να νοσηλεύεις.

ΕΡΩΤ: Θεωρείς τους ανθρώπους εκ φύσεως κακούς;

ΧΡ: Κοίταξε, δεν πιστεύω στο "κακό", όμως πιστεύω στην κακιά της Κακομοιριας. Όλα τα σκατά γεννιώνται από αυτήν. Ένας μπάτσος που κακοποιεί ένα φτωχό μεξικανάκι που πέρασε το Ρίο Γκράντε: όλα ζεκινάνε από την μηδαιμνότητα του βασανιστή και από τη συνείδηση του ότι είναι μηδαμινός και κακομοίρης. Έχει ανασφάλειες και πρέπει να επιβεβαιώσει το εγώ του πάνω στη σάρκα κάποιου άλλου. Οι άνθρωποι πολύ εύκολα "ανακουφίζουνε" την ύπαρξη τους. Στο Μπέβερλυ Χίλις όλοι έχουν 100 γυάρδες αυλοκήπους στις βίλλες τους, όμως πας πιο κάτω στην 405 έξοδο του Ανατολικού Λός Αντζελες και βρίσκεις 80 άτομα να ζούνε σ'ένα τεσσάρι διαμέρισμα (.). Δε μπορείς να πείσεις εκείνο τον τύπο που μένει στο Μπέβερλυ Χίλις να παραχωρήσει ένα κομμάτι έστα του κήπου του για να κατοικήσουνε κάποιοι συνάνθρωποι του. Και για χρόνια τώρα αρκετός κόσμος την είχε κάτι παραπάνω από καλά. Όμως οι καιροί αλλάζουν. Οι φυσικοί πόροι εξαντλούνται, η οικονομία πάει κατά διαδόλου. Το Νιουζγουηκ ή Αμερικαν Εξπρές, το Μουνλαϊτινγκ και η... Ντόλλυ Πάρτον επιμένουν να μας λένε ότι η Αμερική χαίρει άκρας υγείας. Λοιπόν, δεν είναι καθόλου υγιής η Αμερική, και από τις αντιφάσεις της βλέπουμε ήδη ένα σωρό κόσμο να κάνει ένα σωρό σαδομαζοχιστικά σκατά. Οι άνθρωποι ψεύδονται προς τους διδούς τους εαυτούς καθημερινά, αυτομαστιγώνται στους τόπους δουλειάς και αυτό τους κάνει εξαιρετικά εμπαθείς και αρρωστημένους στη ψυχή. Πρόκειται για αρρώστεια.

ΕΡΩΤ: Τι νομίζεις ότι μπορούνε να κάνουνε οι άνθρωποι για ν' αλλάξουνε όλα αυτά;

ΧΡ: Κάποιοι άλλοι θα τ' αλλάξουνε για αυτούς. Αυτοί είναι καταδικασμένοι. Η ίδια η κουλτούρα τους είναι μερική. Δε θα υπάρξει στον ορίζοντα καμμιά καλλιτεχνική, καμμιά μουσική επανάσταση. Κοίταξε γύρω σου. Κοίταξε τις ανεξάρτητες εταιρείες δίσκων. Δεν είναι

παραενυδρεία των μεγάλων εταιρειών, προσμένοντας με λαχτάρα την ARISTA ή την CAPITOL να τις ρουφήξουν.

Εγώ είμαι ζώσα αντιπρόταση. Για εμένα ο Μπρούς Σπρίνγκστην αποτελεί ένα κοινωνικό λειτουργό, έναν από τους πιο βασικούς μου βοηθούς. Επωμίζεται εννέα εκατομμύρια μοσχάρια, ώστε εγώ να είμαι λεύτερος να μείνω με τους 150 μανιακούς που έρχονται στα SHOWS μου. Δε με αφορά ο κόσμος του. Δε μ' ενδιαφέρουν οι άνθρωποι που φτιάχνουνε νεκρή μουσική για νεκρούς ανθρώπους, που διαιωνίζουνε μια νεκρή κουλτούρα, που επιμένει να τρέφεται από τις ιδέες της τις σάρκες οι, τις τρωει στις σάρκες του καταντάει διεθνής μένο, κακό και ασθενικό. Αυτή η κουλτούρα νοοεί. Είναι γεμάτη τραύματα και ζεί με δανεικές μέρες. Δε θέλω να φανώ απαίσιόδοξος είμαι άμως ρεαλιστής.

ΕΡΩΤ: Πιστεύεις στη μεταθανάτια ζωή;

ΧΡ: ΟΧΙ. Αν θα μπορούσα να διαλέξω θα προτιμούσα με το θάνατό μου να τελειώνων δύλα. Πιστεύω σε κάτι που ο Νίτσε έλεγε για το θάνατο. Κάθε μέρα πρέπει να σπρώχνουμε τους εαυτούς μας προς το θάνατο. Μόνο έτσι ζούμε ολοκληρωτικά, προσεγγίζοντας δηλαδή ευσυνείδητα καθημερινά το τέλος μας και κάνοντας τη ζωή μας μια βαθύτατα πλούσια εμπειρία. Σήμερα που είμαι μεγαλύτερος νιώθω περισσότερο υπομονετικός και γεμάτος κατανόηση. Ακόμα είμαι πολύ περισσότερο δυνατός από δύο παληά.

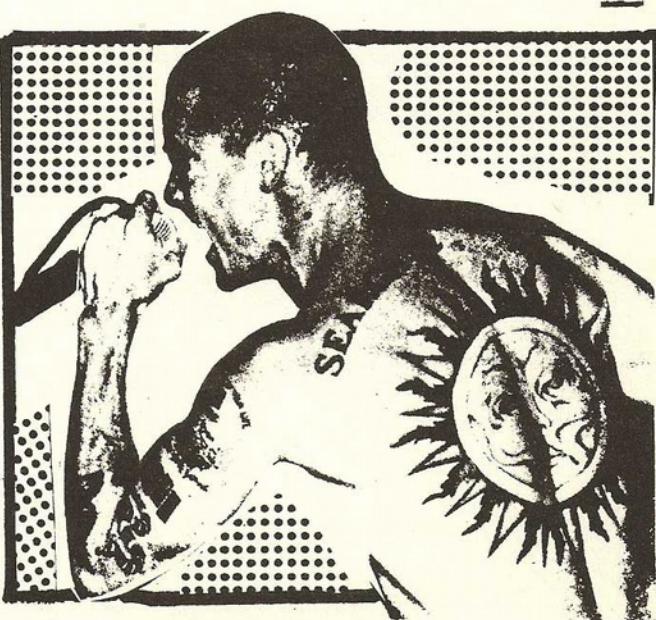
Με αυτή την πλατύτερη κατανόηση για τον κόσμο έχω ξεκινήσει ένα LABEL που ονομάζεται HIGH ON WAR. Όλα τα κέρδη από αυτό θα διατεθούνε υπέρ των Κακοποιημένων παιδιών και γυναικών.

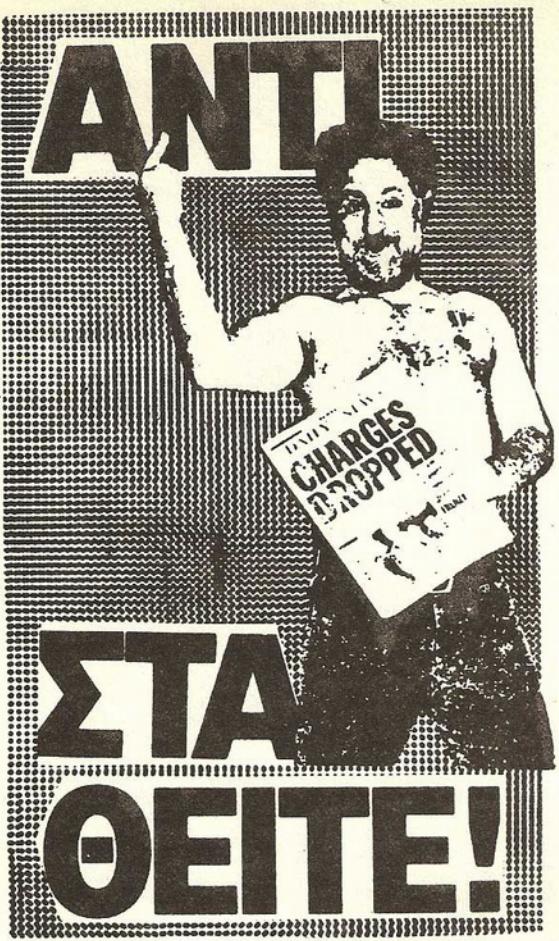
ΕΡΩΤ: Τι σ'έκανε να ασχοληθείς με αυτό το πρόβλημα;

ΧΡ: Το γεγονός ότι οι κακοποιημένες γυναίκες και τα παιδιά, αποτελούνε ανθρώπους που στ' αλήθεια δεν έχουνε κανένα απολύτως να τους βοηθήσει, ιδίως τα παιδιά.

ΕΡΩΤ: Μιλάς ακόμα στους υπόλοιπους των BLACK FLAG;

ΧΡ: ΟΧΙ. Μίλησα στο τηλέφωνο με τον Γκρέγκ Γκίνιν γύρω στα έξι λεπτά της ώρας στις αρχές του χρόνου για κάποιο χαρτί επιστροφής φόρων που με αφορούσε. Δε ξέρω τίποτα για το τι κάνουνε τώρα. Αν θγάλουνε κανένα δίσκο ή δώσουνε καμμιά συναυλία δε θα τους αγνοήσω, όμως εντελώς προσωπικά δε με πολυενδιαφέρουμε πιά. Είμαι πολυάσχολος αρκετά με το δικό μου "ταξίδι".

GERHARD VINNAI

ΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ ΩΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ

ΔΙΕΘΝΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

**ΔΙΕΘΝΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ**

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΔΕΣΗ: «ΜΑΥΡΟ ΡΟΔΟ»
ΔΕΛΦΟΝ 2 (ΚΑΙ ΔΙΔΟΤΟΥ) ΤΗΛ. 3608635

Αντισταθείτε στη λιπαρή κουλτούρα των κρατικών ευαγών πνευματικής ιδρυμάτων.

Αντισταθείτε στα μαλλιά μες, στα σατέν εσώρουχα, και στα σκαλισμένα σε βινυλλια πρόσωπα.

Αντισταθείτε στη καθημερινή πρέζα, των μέσων μαζικής ενημέρωσης και αποβλάκωσης.

Αντισταθείτε στην ιδεολογία του VIDEO και στην άνεση της ROBE D'CHAMDRE.

Αντισταθείτε στα κηρύγματα ενάντια στο N.Καζαντζάκη και MARTIN SKORTSEZE.

Αντισταθείτε στον N.Καζαντζάκη και MARTIN SKORTSEZE.

Αντισταθείτε στην υμνολογία για την Κ.Ταχτοζή.

Αντισταθείτε στο κλαψούρισμα των σημερινών 30χρονων.

Αντισταθείτε στην ηρωίνη, το χασίσι το αλκοόλ και το τσιγάρο.

Αντισταθείτε στο νεο προϊόν της CITROEN.

Αντισταθείτε στις θεσμοποιημένες διακοπές.

Αντισταθείτε στους άχρωμους και άχαρους τοίχους του δωματίου σας.

Αντισταθείτε στους ανεγκέφαλους θεωρητιώς των αναπαυτικών πολυθρόνων.

Αντισταθείτε στους καρεκλοκαφενοδιανοούμενους, βλαχογιάππις της γενέτειρας σας.

Αντισταθείτε στην άγευστη σούπα της μαμά σας.

Αντισταθείτε στους πρώην αντιστασιακούς πρώην μαλλιάδες, πρώην ροκάδες.

Αντισταθείτε στοπάθος που δίνει την ψευαίσθηση του έρωτα.

Αντισταθείτε στον πάσης φύσεως ρατσισμό απόπου και αν προέρχεται.

Αντισταθείτε στους πρώην επαναστάτες και νυν έμπορους.

Αντισταθείτε στο Τουριστικό Αιγαίο και στην GREEK-SALATA.

Αντισταθείτε στους Γκουρού στους Μόνυ και στους Χριστούς.

Αντισταθείτε στους ανέραστους καθηγητάδες σας.

Αντισταθείτε στους συλλόγους γονέων και κηδεμόνων.

Αντισταθείτε στο AIDS και στα αφεντικά αυτού του πλανήτη.

Αντισταθείτε στο πνευματικό AIDS και στη πραγματική αφεντικιά των αφεντικών αυτού του πλανήτη.

Αντισταθείτε στην ιδέα ότι αυτή η εκδρομή μπορεί ποτέ να μη γίνει.

Αντισταθείτε στους σαλιάρηδες αυτού του κόσμου.

Αντισταθείτε στους παλλικαράδες αυτού του κόσμου.

Αντισταθείτε στην ιδεολογία της σημαίας έστω και αν η σημαία είναι από νάυλον.

Αντισταθείτε στην κατασκευασμένη ιστορία αυτού του κόσμου.

Αντισταθείτε στους πουλημένους ιστορικούς αυτού του κόσμου.

Αντισταθείτε στην ιδέα ότι πρέπει να έχετε παρέα και όχι φίλους.

Αντισταθείτε στους Ολυμπιακούς αγώνες και στις χρυσές Ολυμπιάδες.

Αντισταθείτε στην "Ελληνοπρεπεπετατή" και "ανδροπεστάτη" φλυαρία του Ταξιτζή.

Αντισταθείτε στη τρελλή συλλογή πτυχίων.

Αντισταθείτε στη μαλακία σύλλογής γραμματοσήμων.

Αντισταθείτε στην πεοκρατία και στην αιδιοκρατία.

Αντισταθείτε στη κλάψα του μικροαστού. Θα είναι ο πρώτος που θα σας τη ρίξει πισόπλατα στη πρώτη ευκαιρία.

Αντισταθείτε στην κομπιουτερόδιδεολογία.

.....
Αντισταθείτε γιατί στο μέλλον δταν τα παιδιά σας κόβουν τα χέρια τους, πρέπει να τρέχει αίμα, και όχι βαλβολίνη.

Αντισταθείτε στην ομαδοποίηση και προβατοπόίηση της ζωής.

Αντισταθείτε στους φονιάδες του ονείρου και της φαντασίας.

Αντισταθείτε σ' εκείνον που στέρει από τον άλλον, το δικαίωμα επιλογής του ερωτικού του συντρόφου.

Αντισταθείτε

ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΝΔΗΛΑΣ.-

Υ.Γ.

Τα γράμματά μου δταν τρυφερά ερωτικά σκληρά, χυδαία πρόστυχα.

Γιατί και εγώ είμαι.

Ερωτικός, τρυφερός, πρόστυχος, χυδαίος.
Γιατί είμαι άνθρωπος.....

ΑΚΟΜΑ ΚΙ ΕΝΑ ΕΜΜΙΣΘΟ ΡΟΜΠΟΤ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΑΛΕΥΕΙ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΑ!

Ενας αυτονομικός και μια συνάδελφος του άκλερον την παράσταση χτας το απόγεια, στο γήπεδο της Θέρμης, όπου γνώθηκαν πρόστια στα μέτα των χιλιαδών δικλιμάτων δεστών, στο πρώτο του σημείο Θέρμης - Αγιού. Οι δύο αυτονομικοί προσδηποτούν σ' αυτή την παράξενη διαμαρτυρία, γιατί η Ολλανδική «Φλόγη» δεν βελτιώνει τις συνθήκες αργοσίας τους.

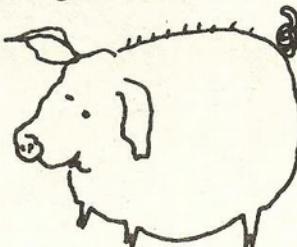
TALK IS CHEAP

PO BOX 2296, PHILADELPHIA
PA 19103, USA

ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΝΔΗΛΑΣ.-

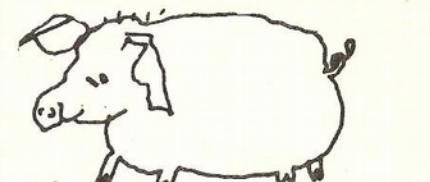
ΕΜΕΙΣ ΤΑ ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΞΥΠΝΑ, ΦΙΛΙΚΑ...

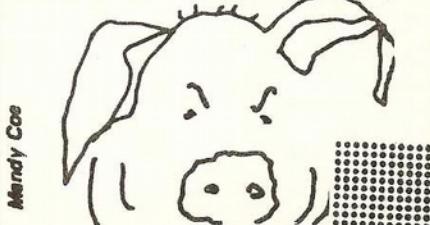
ΑΡΡΩΣΤΑΙ ΝΟΥΜΕ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΕ ΚΑΒΕ ΜΟΡΦΗΣ ΒΙΑ...

ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΡΑΤΣΙΣΤΕΣ, ΣΕΞΙΣΤΕΣ, Η ΑΚΡΟΔΕΞΙΟΙ, ΔΕΝ ΠΑΙΡΝΟΥΜΕ ΜΕ ΚΙΣΕΣ

ΔΕ ΛΕΜΕ ΨΕΥΜΑΤΑ, ΔΕ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΣΤΕ, ΔΕ ΦΟΡΑΜΕ ΣΤΟΛΗ, ΔΕ ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΕΞΟΥΣΙΑΖΟΥΜΕ...

Mandy Cox

Η «Science Fiction», ή επί το Ελληνικότερον «Επιστημονική Φαντασία» αποτελεί μια περίεργη διουπόσταση οντότητα μέσα στο χώρο της λογοτεκνίκης σκηνής του αιώνα. Η μια της υπόσταση δεν είναι άλλη από τη Φαντασία με την έννοια της σύλληψης και έκφρασης ιδεών και υποθετικών γεγονότων που αναμφίβολα κινούνται μέσα στο χώρο του μη-πραγματικού («φανταστικού»). Η δεύτερη υπόστασή της, είναι η «Επιστημονική» της φύση, που δεν είναι παρά μια επιστημονική θα λέγαμε επεξήγηση ή δικαιολόγηση, των όσων το μυαλό του συγγραφέα συλλαμβάνει και απλώνει πάνω στο χαρτί. Από τη μια λοιπόν, μέσα στα διηγήματα της Επιστημονικής Φαντασίας βλέπουμε να συμβαίνουν γεγονότα και ιστορίες, που με κανέναν τρόπο δεν μπορούν να γίνουν κατανοητά ή αποδεκτά από τον τρέχοντα ρασιοναλισμό, που οπωδήποτε μαρκάρει, ανεξίτηλα τις οικείες μας – «δυτικού τύπου» (όπως τις αποκαλούνε αυθαίρετα) – κοινωνίες μας. Από την άλλη μεριά πάλι, αυτά τα αδιανότητα, παράξενα γεγονότα έρχονται να εξηγηθούνε «επαρκώς» με έναν επιστημονικοφανή τρόπο και να περάσουν σαν απόλυτα φυσιολογικά, από τη σπηλή που θα κάνουμε ποτευτή ή αποδεκτή μια υποθετική εξέλιξη στις κατακήσεις της επιστήμης (που, συνήθως απέκει πολύ από τα ισχύοντα στις μέρες μας πράγματα). Συνεπώς, η Επιστημονική Φαντασία γεννιέται και ζει πάνω στην άγραφη συμφωνία ανάμεσα στο συγγραφέα και στο κοινό του για την αποδοχή αυτής ακριβώς της επιστημονικοφανούς εξέλιξης των περιγραφόμενων κοινωνιών, ώστε το μυθιστόρημα να μπορέσει από εκεί και ύστερα να εξελιχθεί άνετα και αποτελεσματικά. Αν θέλουμε ν' αναζητήσουμε την

προϊστορία του φαινομένου, θα βρούμε εύκολα στοιχεία Επιστημονικής Φαντασίας διάσπαρτα στις κουλτούρες μιας σειράς από λαούς της προχριστιανικής περιόδου σε 'Έλληνες, Κινέζους, Ασσύριους κ.ά. ανάμεικτα βέβαια πάντοτε με θρησκευτικο-εθνικούς θρύλους. Μετά τη μεγάλη αστρολογική ανακάλυψη των Αναγεννησιακών της Ευρώπης για τον πλιοκεντρισμό του πλανητικού μας συστήματος τα μυαλά μιας σειράς πρωτοπόρων απογεώθηκαν κανονικά βάζοντας τα πρώτα θεμέλια του πρόδρομου, «εκείνου» που σήμερα γνωρίζουμε. Η ολοκλήρωση ήρθε μετά από το μπουμ του ουτοπισμού και τη βιομηχανική επανάσταση που εγκαινίασε τους καιρούς που γέννησαν με τη σειρά τους το σοφερό εικοστό αιώνα. Εκείνο που περνούσε φευγάδεα στην προχριστιανική λογοτεκνία με εκπληκτικά για την εποχή διηγήματα (όπως ο «Ικαρομένινπος» του Λουκιανού, όπου ο πρωταγωνιστής ξεκινάει ένα ταξίδι προς τη σελήνη!!) στη διάρκεια του μεσοπολέμου εκρήγνυνται δημιουργώντας πια ένα λογοτεκνικό «συμβάν».

Η Επιστημονική Φαντασία ακολούθησε μια σταδιοδρομία ανάλογη με εκείνη των πολύ γνωστών σκεδιοϊστοριών (γνωστότερες

σαν comics). Γεννήθηκαν σα μαζικό φαινόμενο από την αστική ανά των δυτικών κοινωνιών, από τη γόνιμη μίτρα που σχήματιζαν μια σειρά από προϊστιμένα μυαλά ενός μειοψηφικού ποσοστού γόνων της αστικής τάξης. Αποτέλεσμα αυτού του συγκεκριμένου είδους πατρότητας, υπήρξε το άγριο καπέλωμα της Επιστημονικής Φαντασίας από την κυριαρχη ιδεολογία, πρωθώντας τα αστικά κλισέ του «καλού» και του «κακού» ήρωα, την πθική, πολιτική και κοινωνική δικαίωση των κατεστημένων δομών και τα σχετικά, με αποτέλεσμα να

ξεπέσει σύντομα (τουλάχιστον ένα σεβαστό αριθμητικά κοινωνίας) στην υποκουλτούρα και την παραφιλολογία. Η «λογοτεκνία» που το φτινιάρικο αστικό μοντέλο Επιστημονικής Φαντασίας γέννησε, αποτελείτο από κακοδοσμένες περιπέτειες διαστήματος, συναντήσεις με τέρατα και φυσικούς κινδύνους, μάχες με εξωγήινους και τα σχετικά. Όλη η μπούρδα της πρακτορικοαστυνομικής παραφιλολογίας με διασπημικό περιτύληγμα.

Η περίοδος μετά τον τελευταίο πόλεμο δημιούργησε εντυπωσιακές αναστατώσεις σε τομείς όπως φανταστική λογοτεκνία, κόμικς, κουλτούρα νεολαίας κ.λπ. Στο χώρο των κόμικς και της Επιστημονικής Φαντασίας κάνουν την εμφάνισή τους ριζοσπάστες δημιουργοί και συγγραφείς που καταφέρνουνε να μεταφέρουνε αποτελεσματικά στο χώρο δούλειάς τους τις αντιφάσεις του συστήματος, την αντιδραστικότητα των κυριαρχων δομών και το όραμα ενός ονειρεμένου κόσμου απαλλαγμένου από τα κοινωνικοπολιτικά νοσήματα του παρόντος. Το σύστημα κάνει μια ακόμα μάκρη στον πόλεμο για την μονοπάλωση του δυναμικού των mass media.

Η προοδευτική τάση μέσα στην Επιστημονική Φαντασία χάρισε στην ανθρωπότητα μια σειρά από αριστουργήματα: «Εμείς» (Ζαμιάτην), «Θαυμαστός Καινούργιος Κόσμος» ('Αλιτούς Χάλεϋ), «1984» (Τζωρτζ Όργουελ), «Γυναίκες στην Άκρη του Χρόνου» (Μαρτζ Πήρσον), «Ο Πλανήτης των Αμαζόνων» (Μαρι Ρέυνολντς), «Σοκγούεθ Ράντερ» (Τζων Μπρούνερ), «Το Νεφέλωμα της Ανδρομέδας» (Ιθάν Εφραϊμόφ), «Οι Πράκτορες του Χάους» (Σπίνερντ) κ.ά.

Στην νέα αυτή φάση της Επιστημονικής Φαντασίας, που ενισχύθηκε υπερβολικά

(όπως και έγινε επίσης με τα κόμικς ύστερα από το άλμα της ριζοσπαστικής φαντασίας στη δεκαετία του '60, ερχόμαστε αντιμέτωποι με γραφόμενα που απέκουν έτη κι έπιν φωτός μακριά από εκείνα τα «θεαματικά». Κακοσυλουπωμένα «λογοτεκνήματα» που βλαστήσαν στις πρώτες δεκαετίες του αιώνα. Στο γνωστό «The Dispossessed» η Ούρσουλα Λε Γκουνίν γράφει πράγματα όπως αυτά που ακολουθούν: «Κοίταξε, δεν ήταν το Όντο που είχε πει ότι όπου την υπάρχει ιδιοκτοσία, υπάρχει και κλοπή;... Και ότι αν θες να φτιάξεις έναν κλέφτη τότε δεν έχεις παρά να δημιουργήσεις πρώτα έναν ιδιοκτήπη, αν θες να φτιάξεις εγκληματικότηπα, δεν έχεις παρά να δημιουργήσεις απαγορεύσεις...». «Κανείς μας δεν έχει στην ιδιοκτοσία του κάπι που να μπορεί να του κλαπεί. Όπι θέλουμε το παίρνουμε από τις κοινές αποθήκες. Όσο για τη βία... τι να σου πω. Θα με σκότωνες ποτέ σου; Και αν τέλος πάντων ήθελες να με σκοτώσεις, θα σε σταμάταγε άραγε ένας κάποιος τάδε νόμος; Ο εξαναγκασμός αποτελεί το λιγότερο αποτελεσματικό μέσο εξασφάλισης αυτού που λέμε τάξη».

Η προοδευτική Επιστημονική Φαντασία στη δεκαετία του '80 αλλά και σε εκείνη τη «Χιλιετριδική» που ακολουθεί καλεῖται να παιχνεί έναν πολύ δύσκολο ρόλο έκφρασης με έναν αξιόλογο τρόπο, των φουτουριστικών φαντασιώσεων της ανθρωπότητας, δίχως να γλιτστρήσει πάνω στη βλέννα του ολισθηρού σοκακιού που η σκέψη του τεχνοολογικού χαράζει. Διανύουμε εποχές που κάθε εκφραστικό μέσο του καθημερινού ανθρώπου είναι κάθε τι άλλο εκτός από «ουδέτερο». Ζούμε στις εποχές του μάυρου / άσπρου. Της μιας ή της άλλης όχθης. Η Επιστημονική Φαντασία οφείλει να εξοικειώνει το κοινό της με το συνεχώς μετατρεπόμενο πρός περισσότερο πολύπλοκες μορφές τεχνολογικό περιβάλλον αντίθετα από την αντίστοιχη υποκουλτούρα, που αποσκοπεί στην εγκαθίδρυση κάποιων νέων μορφών συλλογικού υπουργείου που στημένες πάνω στο θέαμα, στον τρόμο και στους κάθε είδους διαχωρισμούς. Οφείλει να ασκεί κοινωνική κριτική του παλιού κόσμου και να δημιουργεί εναλλακτικές προτάσεις ενός έστω και εξεζητημένου σα σύλληψη, ξεπεράσματος των υπαρχουσών σχέσεων και δομών. Οφείλει να μένει πάντοτε κεντραρισμένη πάνω στον άνθρωπο, στην επικοινωνία, στις ανθρώπινες αξίες και στις (ξανανθρώπινες) ψυχολογικές καταστάσεις, προσπαθώντας να χαρτογραφήσει τις νέες πορείες της ανθρωπότητας μέσα σε θετικά ή αρνητικά «μελλοντικά» περιβάλλοντα, δημιουργώντας έτσι ολοκληρωμένες αναλύσεις ανθρώπινων χαρακτήρων και κοινωνικών σχέσεων αντί να εμπορεύεται «εντυπωσιασμούς» τουσαβαλδόν από κακοθεαματικά ντεκόρ και υπερφυσικές αναγωγές. Οφείλει να δρά σαν ειδοποιός λόγος, προβλέποντας και προειδοποιώντας, πάντοτε σύμφωνα με τα παρόντα δεδομένα και μετά από σοβαρότατη και υπεύθυνη ανάλυση. Ένας συγγραφέας της σειράς δεν μπορεί παρά να μεταφέρει τις ήδη υπάρχουσες σχέσεις και τάσεις μέσα στις «δυτικές κοινωνίες, στο μέλλον, κάνοντας τελικά τίποτα περισσότερο από το να επεκτείνει την παρούσα πλιθιότητα και διπλωματικότητα των κοινωνιών «μας» στο υποτιθέμενο απότερο μέλλον, ντύνοντάς τες απλώς με κοστούμια

Κάτω από τη φλογόδα των λέξεων και των κάθε λογίσης αντιλήφεων, βρίσκεται πάντα, κουλουριασμένη κι έτοιμη να χυμήσει, η ζώσα πραγματικότητα της μη προσαρμογής σε τούτο τον κόσμο. Κι επειδή ούτε θεοί, ούτε λέξεις καταφέρνουνε σήμερα να την τνέσουνε σεμνή, η κοινοτυπία αυτή περπατάει ολόγυμνη στους σταθμούς και στα γήπεδα, σας πλευρίζει σε κάθε υπεκφυγή του εαυτού σας, σας πιάνει από τον ώμο, από το βλέμμα. Κι αρχίζει ο διάλογος. Ή θα χαθόμεν μαζί της, ή θα τη διασώσουμε μαζί με τους εαυτούς μας.

(RAOUL VANEIGEM)

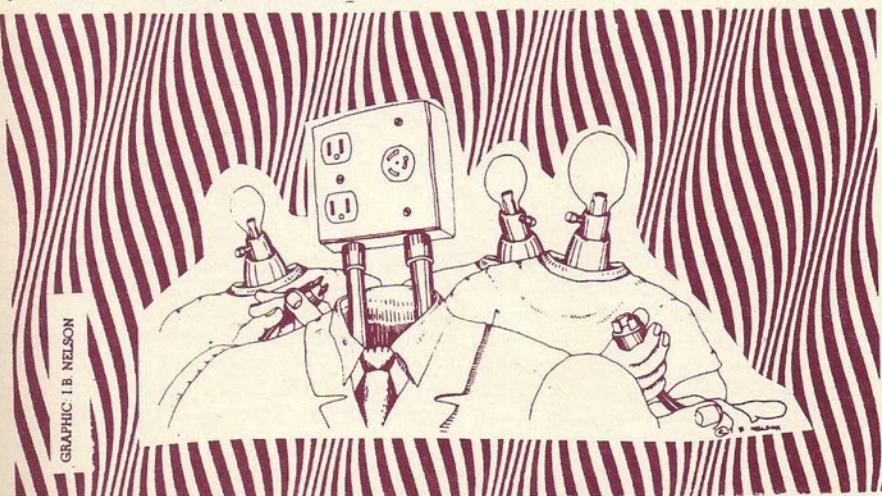
διασπορικά ή μετα-καταστροφικά. Οι κοινωνίες μεταφέρονται αυτούσιες σ' ένα εξελιγμένο υπέρ το δέον περιβάλλον για να κυλήσει η ιστορία και να θυεί το βιβλίο και να τυπωθεί το βιβλίο και να διαφριστεί το βιβλίο και να καταναλωθεί το βιβλίο και πάει τελείωσε. Αυτό ήταν όλο: Η κοινωνία ποτέ δεν αλλάζει. Η τεχνολογία ποτέ δε μένει σταπική. Το «Απόλυτο Όνειρο του Τέλειου Αστού», εδώ κώνεται ανάμεσα στα εξώφυλλα ενός μεγάλου πιάτο βιβλίου και πουλιέται στους καταναλωτές του σαν λογοτεχνική ίδεα.

Βρισκόμαστε στο έμπα της «Χιλιετριδικής δεκαετίας του '90 και η ανθρώπινη Φαντασία δήλη προ πολλού έχει αρχίσει να

οργιάζει κάτι περισότερο από ότι συνήθιζε μέχρι σήμερα. Ένα πολύ ενδιαφέρον κομμάτι της αποτελεί και εκείνο που έχει ήδη οριστεί σαν Επιστημονική Φαντασία και που στα πολύ γρήγορα «περάσμε» σε τούτο εδώ το κείμενο. Την Επιστημονική Φαντασία που αναντίρριπτα αποτελεί το «Ο, πι καλύτερο» και «Ο, πι κειρότερο» της σύγχρονης λογοτεχνίας και ελπίζω να συμφωνήσατε μαζί μου πάνω στο «γιατί». Αποτελώντας κομμάτι του μεγάλου λογοτεχνικού κόσμου, η Επιστημονική Φαντασία δεν μπορεί να ξεφεύγει από την ενιαία στρατηγική, που η υπόθεση Λογοτεχνία οφείλει ν' ακολουθήσει σε καιρούς που απλώς εκκολάπτουν μέλλουσες ανακατατάξεις και πολιτιστικές αναστάσεις. Σε καιρούς σαν και αυτούς της δεκαετίας που έρχεται. Και αυτή π στρατηγική θα είναι ξεκάθαρη και σταράτη: Απελευθέρωση ή έλεγχος, άγνοια ή συνειδηση, αλλαγή ή νορμαλισμός και πάει λέγοντας.

Η Νέα Φαντασία θα είναι Σαρωτική σπρώχνοντας τις καταστάσεις στα όρια θραύσης ή ακόμα μακρύτερα. Θα είναι Συμβολική χρησιμοποιώντας τα σημεία και τα σύμβολα του παλιού κόσμου εναντίον του. Θα είναι Δίκως Όνομα; αρνούμενη να κλειστεί στις ασφυκτικές επικέτες. Θ' αποτελεί την Επώαστ. Θ' αποτελεί το Λυκαυγές...

Βλάσης Ρασσιάς

GRAPHIC: I.B. NELSON

ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΠΕΙΡΑΜΑΤΟΖΩ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

Η ΝΑ ΑΝΟΙΓΕΙΣ ΝΕΟΥΣ ΚΟΣΜΟΥΣ

(μιά υποκειμενική παρουσίαση)

Φύγαμε γιά Πάτρα μέ βροχή, πατημένοι στά 100, τό παμπρίζ καταράχτης καί τούνελ. Γιά 3,5 ώρες τουσυλάγαμε πάνω σέ δρόμους καθρέφτες γιά νά φτάσουμε τελικά μόνο χάρις στό ευγενές ποτό τής τρέλας μας κι αυτό τό αμάξι πού τώρα ο εκδότης τής Ανοιχτής Πόλης αρνείται ταύτιση κύριοι νά τό πάρει γιά αυτό κι εγώ τόν παραδίω στήν κρίση τάς κοινής γνώμης νά τόν καταδίκασει!

Η Πάτρα κοιμάται κάτω απ' τά φώτα εού Ρίου καί τά γυάλινα νερά τού λιμανιού της. Τή σκίζουν πόσες τά τραίνα καί οι γενιές πού περνάνε, κι αυτή συγκολλιτεῖται πάλι καί τά κάνει παρελθόν στής γωνιες της καί τίς σκοτεινές πλατείες.

Η Αθήνα είναι μιά πόλη αδύσώπητη καί κρύα. Κανείς δέ μένει στά διπλανά διαμερίσματα τού εαυτού σου καί οι αποστάσεις είναι τό καταψύγιο πού τρέχουν όλοι γιά νά κρυψούν. Στήν Πάτρα δέν είναι έτσι, η απόσταση είναι πάντα εξ επαφής, η σχέση τού άλλου ψυχοδηλωτική κι ενώ σάν πόλη βουλιάζει ανάμεσα σέ βλάχους καί συννεφιά, τίς περισσότερες φορές σέ πείση δύνται δέν υπάρχει, παρά μόνο σάν τό σκηνικό τού ονείρου ή τού εφαλτή σου, άλλο τόσο κρατάει τά σήματα της γιά τό "ουτοπικό" "παραμύθι" πού επανέρχεται σέ κόντρα μέ τούς καιρούς καί τήν πραγματικότητα.

Ετσι γύρω στό '82 καί πρακτικά απ' τόν Απρίλη τού '83 ξεκινάει ο πρώτος αυτοδιαχειριστικός συνεταιρισμός, προϊόν ενός κουβεντιαστού σχεδίου γιά εναλλακτικό καί συμβιωτικό τρόπο ζωής, πού πλανιόταν πάνω απ' τήν ατμόσφαιρα τής πόλης γιά περίπου δύο χρόνια. Εχει προηγηθεί η Πάτρα τών αυτόνομων φοιτητικών κινητόποιήσεων. Εκεί έγινε η πρώτη κατάληψη τού Πανεπιστήμιου τού '78 πού πατούν τά ΜΑΤ μπαίνοντας μέσα, μετά '79, '80, '82. Στούς δρόμους κυκλόφορούν τά βράδια ένα μικρό Σαν Φραντσίσκο, αλτες τρελοί μάγοι καί τύποι μέ τήν προβιά τού επαναστάτη. Παρκάρουν τά τσέρκια τους στό πεζοδρόμιο καί μπαίνουν στό "ΜΠΟΜΠΟΛΕΟΝ" ν' ακούσουν ή νά παίξουν τζάζ.

"Οι καιροί", πάντως, "αλλάζουν", τό κράτος τό αγοράζουν στή δημοπρασία τού '81 οι σοσιαλιστές, τό Πανεπιστήμιο φεύγει γιά πιό αποστειρωμένες ερημιές καί μεταφέρεται στό Ρίο, έξω απ' τήν πόλη. Η κοινωνία αρχίζει νά εμφορείται από Ευρωπαϊκά ιδανικά κι εξαργυρώνει τήν αφασία μέ τήν πειθάρχηση της, τώρα βλέπεις μόνο τά παιδιά απ' τόν καινούργιο συνεταιρισμό, φρέσκο κέφι νά ζωντά 2.500 στρέμματα μέ τίς ελιές κ' τά αμπέλια σ-

τήν Παν/πολη, ο Πιερής μέ τή μαύρη πατατούκα κ' τό νεογέννητο μωρό του νά προβάλλει τό κεφάλι του ανάμεσα από τά πέτα. Οι Σοσιαλιστές διαφημίζουν από τά μαζικά τους μέσα τό κράτος πού γίνεται καλό καί προοδευτικό δταν αυτό δέν τού στοιχίζει τίποτα. Ο πρώτος καιρός είναι δύσκολος αλλά γεμάτος. Οι ελιές αρχίζουν νά αποδίδουν στής λαϊκές πουλάνε ντομάτες κ' κηπευτικά μεγαλωμένα χωρίς χημικά φάρμακα. Μπορεί όποιος θέλει νά δουλέψει μ' ένα μεροκάματο πού καθορίζεται αναλογικά μέ τίς ώρες δουλειάς καί εξίσου γιά τόν καθένα ενώ δέν υπάρχει καμιάς μορφής λειαρχία, καί δσοι δουλεύουν συμμετέχουν καί στή λειτουργία τού συνεταιρισμού. Επισκευάζονται καί κατοικούνται διάφορα εγκατελειμένα αγροτόσπιτα μέσα στό χώρο γίνονται συζητήσεις προβολές καί ένα τριήμερο μέ συναυλίες στό χώρο τών ΤΕΙ τό '85. Τόν ίδιο περίπου καιρό ανοίγει καί τό στέκι στήν Πάτρα πού λειτουργεί ώς τίς αρχές τού '88, τονώνοντας τήν ήδη φοβερά υποβάθμισμένη ζωή τής νεολαίας, κάνοντας συναυλίες μέ νέα γκρούπ, φτάνοντας τελικά νά δημιουργήσει μιά καινούργια μουσική σκηνή στήν πόλη.

Περίεργα μαγνητικά ρεύματα πού βρίσκουν διέξοδο καί δονήσεις, τύποι από παντού πού ζούν ταξιδεύοντας, καί περνάνε από δώ παίζουν μουσική ή δουλεύουν, ένας Κινέζος μέ σιτάρ πού βρέθηκε ξεκάρφωτος μεσάνυχτα στό σταθμό καί τόν παίρνουν "σηκωτό" γιά τό στέκι, συνέχειες νύχτες μέ σχέδια καί η συνέλευση κάθε Παρασκευή, προτάσεις γιά δημιουργία εναλλακτικού καί αυτοδιαχειριζόμενου χωρού μέ δική του παραγωγή ηλιακής καί ηπιας ενέργειας, φόρουμ εκδηλώσεων καί έκδοση εντύπων, εκθέσεις ζωγραφικής στά κυλικεία καί ψήφισμα γιά τό Μιχάλη Μαραγκάκη πού ζητά νά μπορεί κανείς νά κάνει τήν εναλλακτική του θητεία δουλεύοντας στό συνεταιρισμό. Σήμερα ο συνεταιρισμός απασχολεί γύρω στά 30 άτομα χώρια απ' τόν καιρό τής συγκομιδής, έχει περάσει ήδη από πολλές φάσεις, δύως η ανάληψη τής διαχείρησης τών κυλικείων τού Παν/μιου. Ενώ οικονομικά αποφεραν, μέσα σέ μιά Παν/πολή κατασκευασμένο γκέτο μέ σκοπό νά στεγανώνει τούς φοιτητές από τήν κοινωνία καί τή ζωή, τίποτα δέν δέν έπεισε δύτι η διαχείρηση τους μπορούσε νά ανατρέψει αυτή τήν αρχή.

Εδώ πέρα δύως υπάρχει ζωή, καί παλεται πίσω από σχέδια καί προθέσεις. Δέ γουστάρει τόν δημοσιογράφους γιατί ξέρει τό παιχνίδι φαινομενικό-

τητας πού στήνεται γιά πάρτη της. Επιμένω νά αντιμετωπίζω τό όνειρο σάν πιό υπαρκτό επίπεδο τής πραγματικότητας, παρά η ίδια η πράξη μέ τις ατέλειες καί τίς υποχωρήσεις της. Σήμερα απέναντι από τό συνεταιρισμό είναι μιά Σύγκλητος, πού από τή σύμβαση καθε χρόνο έχει τό δικαιώμα νά ανανεώσει γιά ένα χρόνο τή λειτουργία του Συνεταιρισμού ή νά τήν ακυρώσει.

Αυτό καταργεί στήν πράξη κάθε δυνατότητα επέκτασης, ανάπτυξης καί επένδυσης στό Συνεταιρισμό αφού τίποτα δέν τόν εξασφαλίζει πέρα απ' τό προσωρινό. Άλλο σημέρι είναι τό καταστατικό πού βάζει όρο συμμετοχής τή φοιτητική ιδιότητα, πράγμα πού στερεί απ' τήν παραπέρα κοινωνική δυναμικότητα τού Συν/μού.

Οι φοιτητικές παρατάξεις μέ τήν αντιμετωπιση τής πολιτισμένης κακοπιστίας, τό Παν/μιο μέ έκδηλη καί παγερή άγνοια, τό κράτος μόνο άν πρόκειται νά διαφυγιστεί από κεί καί μένει μόνο η ανένταχτη νεολαία τής Πάτρας κ' τού Παν/μιο γιά νά τόν στηρίξει. Κάποια προγράμματα τής ΕΟΚ κ' τής Εταιρίας αναπτυξης ΒΔ Ελλάδας πού δέ φτάνουν.

Μιά λύση ακόμα θάταν η δημιουργία ενός αυτονομημένου φορέα πού πρότεινε ο Συν/μός, πού θά μπορούσε νά λειτουργήσει σέ κάποιο παραχωρημένο χώρο μέ μεγαλύτερη ανεξαρτησία, απασχόλωντας πιά άτομα όπως οι πρώην φοιτητές, άνεργοι πτυχιούχοι αλλά καί άλλοι. Ο ίδιος ο Συν/μός δένει τή δυνατότητα αυτή σέ ομάδες νέων νά πάρουν πρωτοβουλίες μέ τή συμμετοχή ήσου κ' βοήθεια, όπως ειχε γίνει πιό παλά μέ τό στέκι, μιά δυνατότητα πού θά μπορούσε νά είναι από καλλιέργειες μέχρι π.χ. δημιουργία ραδιοσταθμού.....

Απέναντι σέ μιά κοινωνία πού έχοντας χάσει κάθε ποιότητα ζωής προσχωρεί στήν αδιαφορία σάν τήν πιό αμυντική στάση ζωής, η ανάγκη γιά ιδιοποίηση τών στιγμών τής ζωής μας καί τής παραγωγής τους είναι ακόμα πιό φανερή. Η αξία τού Συνεταιρισμού τής Πάτρας είναι τό μοναδικό μέρος όπου μπορεί κανείς νά παράγει τούς δρους τής επιβίωσης του αλλά καί τής ζωής του χωρίς τή μεσολάβηση αφεντικών, λεφαρχίας, κράτους καί εμπορίου κι αυτό έχει πιό πολλή σημασία σάν πείραμα από πρακτικές αδυναμίες κ' κινδύνους πού διαδέχονται κορυφώσεις κ' αξίες μέ προσωπική αντανάκλαση.

Από δώ καί πέρα μπορεί νά πεί κανείς πολλά απ' τά οποία τά πιό σημαντικά θά ήταν γιά δυνατότητες.

Τό εναλλακτικό κίνημα δέν είναι καρμιά πανάκεια, αλλά σέ μιά κοινωνία πού έχει καταφέρει νά μετατρέπει τά πάντα σέ σώου καί νά κόβει εισιτήρια απέξω, μοιάζει ο πιό αυτόνομος τρόπος νά πραγματώσεις άμεσα ένα τρόπο ζωής ελευθεριακό. Κι επίσης απ' τήν άλλη είναι ένας πιθανολογήσιμος τρόπος νά ενταχθείς στό σύστημα, μαθαίνοντας νά αντιδράς σάν φοβισμένος μικρού διοκτήτης πού οχυρώνεται από τόν εαυτό του. Αυτό, άν δέν έχεις λύσει τού ελέγχου-σέ ποιόν ανήκει, άν δέν έχουν βιωθεί άλλες σχέσεις πού σέ παίρνουν από τό περιθώριο τών πραγμάτων, καί γίνει καλά καταγοντό δτεί ποτα προφανώς δέ χαρίζεται.

Κατά τ' άλλα υπάρχουν πολλοί ακόμα τρόποι νά ενιώματώνεσαι στή λογική τού συστήματος, είτε καταλήγοντας στά δριλα τού αστικού φιλελευθερισμού είτε μπαίνοντας στή λογική τών διεκδικήσεων, ζητώντας π.χ. λιγότερη ανεργία καί καλύτερες σύνθηκες σφαγής. Καί γενικώτερα τήν Πολιτική ή τήν πρέζα, τήν επικράτεια δηλ. τού φόβου κ' τής ανάγκης.

Καί πιό καλά αυτά τά ξέρουν οι Σοσιαλιστές, πολεμώντας κάθε θεσμική πράξη πού έχει γίνει, δταν δέν μπορούν νά τήν ελέγχουν, απ' τούς αυτοδια-

χειριζόμενους παιδικούς σταθμούς, σχολεία, οικείσμούς καί καταλήψεις κτιρίων.

Επίλογος: Στά ατέλειωτα χωράφια τής σκέψης μας στά ανευπόδιστα βήματα, η ζωή μας είναι ένα ταξίδι, στήνουμε σταθμούς γιά νά περνάνε τά βράδυα παίζοντας μουσική. Επενδύστε τήν αλλοτρίωση σας σημαίνει πολλά διαφορετικά πράγματα. Ενα περίεργο αεράκι κολεκτιβίστικο απ' τό Ιόνιο. Ο Συνεταιρισμός πρέπει νά συνεχίσει.

Δημήτρης Ευθυμίου

Γκουρού* είναι κάποιος που ελέγχει μια δύναμη. Μια δύναμη η οποία δι βγαίνει από το μέτωπό του ή από τα μάτια του, αλλά την ελέγχει με κάτι που εμείς δεν μπορούμε να δούμε. Υπάρχουν πράγματα τα οποία έχουν δύκο, σχήμα και μάζα μπροστά μας, τα οποία εμείς δεν τα βλέπουμε. Όπως υπάρχουν γύρω μας τα κύματα του ραδιόφωνου, τα κύματα της τηλεόρασης, τα κύματα που εκπέμπουν οι ασύρματοι κ.λ.π.

Για παράδειγμα τα κύματα της τηλεόρασης ή του ραδιοφώνου είναι τόσο πολλά ακόμα και σ'ένα κλειστό δωμάτιο, που στην κυριολεξία κολυμπάμε μέσα σ' αυτά.

Όλα αυτά δεν είναι αντιληπτά από κάποια αίσθησή μας. Το σύνολο αυτών των κυμάτων, δυνάμεων και μάζας*, που βρίσκονται δίπλα μας, αλλά δεν είναι αντιληπτά απ' τις αισθήσεις μας, ορίζουν ένα άλλο χώρο πραγματικότητας. Σ' αυτό το χώρο της πραγματικότητας, η επιστήμη κάνει τα πρώτα συγκλονιστικά θήματα. Δυνάμεις απ' αυτό το χώρο χρησιμοποιεί ο γκουρού. Τις χειρίζεται με κάτι, που εσύ δεν μπορείς να δεις. Για να χειρίστεις όμως τέτοιες δυνάμεις χρειάζεσαι μηχανήματα εξειδικευμένα. Διότι δεν μπορείς να αυσχετησθείς με μια δύναμη, ειδικά τέτοιας μορφής, χωρίς μηχάνημα με λεπτεπίλεπτες λειτουργίες. Από την άλλη για να προσεγγίσεις τέτοιας μορφής δύναμη, πρέπει να είσαι και θεωρητικά κατηπτισμένος, επάνω στη φύση της δύναμης και τους νόμους που την διέπουν. Άλλα συμβαίνει κάτι τέτοιο, η γνώση σου πάνω σε τέτοια ζητήματα, υποδηλώνει εξελιγμένον. Αυτός ακριβώς είναι ο γκουρού.

Πότε πρόλαβε ο γκουρού να εξελιχθεί, είναι μια ερώτηση που πρέπει να μας γυρίσει αιώνες πίσω, στους πρώτους πολιτισμούς που στήσαν οι άνθρωποι. Οι γκουρού τότε είχαν άλλα ονόματα. Στην Βόρεια Ευρώπη ο πιο γνωστός είχε το όνομα Ραμή Ράμα. Ο Ράμα εκείνα τα χρόνια δεν ονομάζοταν γκουρού. Γκουρού είναι ινδική λέξη, η οποία επικράτησε αργότερα και στη Δύση, η οποία υποδηλώνει τα εξελιγμένα αυτά όντα, με τις παράξενες δυνάμεις και θεωρίες τους.

Γιαστές μορφές των γκουρού, όπως αργότερα επικράτησε η ονομασία τους, ήταν οι μάγοι των Ινδάνων στην Αμερική και οι μάγοι της Αφρικής, όντα με περίεργες δυνάμεις, ανεβήγητες για τους άλλους, με τις οποίες τους υπόβαλλαν το φόδο. Άλλοι γνωστοί ήταν οι ιερείς στην Αρχαία Αίγυπτο. Τι ακριβώς θέλει ένας γκουρού; Γκουρού είναι κάποιος που θέλει να κυριαρχήσει στους άλλους και γι αυτό το σκοπό χρησιμοποιεί την ικανότητά του, να διλέπει και να δουλεύει σ'έναν άλλο χώρο πραγματικότητας, που οι άλλοι δεν βλέπουν και τις εξελιγμένες τεχνολογικά γνώσεις του, τις οποίες κρύβει επιμελώς, χρησιμοποιώντας τες για να τους υποβάλλει τον εαυτό του ως Θεό.

Πώς μπορεί να ήταν εξελιγμένοι, όταν οι άλλοι ήταν σε πρωτόγονη κατάσταση; Εδώ τίθεται το ερώτημα, μήπως οι πρωτόγονοι πρόγονοι μας ήταν στα χέρια κάποιων. Θα κάνω μια μικρή παρένθεση για να εκθέσω κάτι.

Φωτογραφίες επιστημόνων, έδειξαν ότι γύρω από το κορμί μας υπάρχει ενεργειακό πεδίο. Το πεδίο αυτό ονομάστηκε αύρα. Το χρώμα του αλλάζει σύμφωνα με την ψυχική μας διάθεση. Επιστήμονες βρήκαν στις ακόμα κι ο πονοκέφαλος είναι ηλεκτρικές εκενώσεις σε ορισμένα νευράκια του εγκεφάλου. Αν και είναι ακόμα νωρίς να φτάσουμε σε συμπεράσματα, καθώς βλέπουμε όλο και πιο πολύ ότι σ'όλες τις ψυχικές καταστά-

σεις και τις οργανικές λειτουργίες, συντελούνται μεταβολές στο ενεργειακό αυτό πεδίο, γεννάται το ερώτημα: Επηρεάζεται αυτό από τις ψυχικές καταστάσεις και τις οργανικές λειτουργίες ή τις επηρεάζει; Κι αν τις επηρεάζει, μήπως οδηγείται από κάποιους:

Ουσιαστικά σ' αυτό το χώρο είμαστε γυνοί και απροστάτευτοι, τώρα μόλις αρχίζουμε να έχουμε αίσθηση της παρουσίας του χώρου αυτού και της ενεργειακής μας υπόστασης.

Ο γκουρού μπορεί να δει την ενέργεια που είμαστε με τα μάτια του. Σε κείμενο γκουρού αναφέρεται ότι οι οκτίνες τους πέφτουν στο έμβρυο όταν είναι 3 μηνών. Από τη στιγμή αυτή και μετά συνεπάγεται ότι είμαστε δεμένοι. Το κομμάτι του εαυτού μας που είναι καθαρός ενέργεια, κατά τα λεγόμενά τους είναι δεμένο από κάποιους, οι οποίοι ελέγχουν τις λειτουργίες του οργανισμού, την ένταση της φωνής, το χρώμα της φωνής, υποβάλλουν ιδέες και συναισθήματα μίσους. Θυμού για να κτυπήσουν τον ένα με τον άλλο.

Έτσι ελέγχουν με εξωτερικά γεγονότα τους ανθρώπους, καταφέροντας τους συναισθηματικά χτυπήματα, για να τους γονατίσουν την συνείδηση.

Οι γκουρού κάνουν αισθητή την παρουσία τους την τελευταία 20ετία, με έξφρενους προσθλυτισμούς σ' όλη τη γη.

Για ποιο λόγο όρχισαν τους προσθλυτισμούς οι γκουρού; Επειδή η επιστήμη έχει φτάσει ήδη σε χώρους, όπου αυτοί κινδυνεύουν άμεσα, να δούμε από που προέρχεται τη δύναμή τους.

Αλλά ποια είναι η διαδικασία που εφαρμόζει ένας γκουρού; Σου δείχνει κατ' αρχάς μια αυτοσυγκέντρωση, στην οποία εσύ βλέπεις κάποια δευτερόλεπτα το κομμάτι του εαυτού σου που είναι καθαρή ενέργεια και μετά σε βοηθάει σε κάποιο γεγονός στη ζωή σου. Ταυτόχρονα σου πλασσάρει τον εαυτό του ως άγιο. Θεό, ενσάρκωση του Θεού, μέχρι να σου δημιουργηθεί η απόλυτη πίστη ότι είναι ο Θεός. Βλέπεις συνέχεια

ότι η δύναμη του είναι τέτοια, που φτάνει μια έκκληση θοήθειας και σε βγάζει από τρομερά δύσκολες κάταστάσεις της ζωής σου. Και αυτό δεν είναι υποβολή. Πρακτικά το βλέπεις μέχρι που η πίστη σου γίνεται τέτοια, που κανείς δεν μπορεί να σου την μεταβάλει. Σε κείνα τα σημεία ο μαθητής είναι στο στάδιο του φανατισμού*. Πιστεύει ότι η δύναμη της φωτογραφίας του είναι τέτοια, που μόνο η σκέψη του να στραφεί λίγο προς αυτή, γλύτωσε από οποιαδήποτε δύσκολη στιγμή της ζωής. Στη συνέχεια η δύναμη αυτή στρέφεται εναντίον του χωρίς κανένα λόγο. Τότε ο μαθητής περνάει τη φάση της παράδοσης, όπου ο γκουρού ελέγχει μια δύναμη που χτυπάει τον μαθητή συνέχεια. Εκεί ο μαθητής πιστεύει ότι ο Θεός, είναι μια δύναμη που πάει να τον υποτάξει. Τότε ή αντιδράει με δύναμη και φεύγει όπου μπλέκει συνέχεια σε άσχημες καταστάσεις μέχρι που αυτοκτονεί, ή γίνεται καποίος που του είναι αδιάφορο όλα, ή γυρνά πίσω προσκυνά και παραδίνεται, όπου πια είναι τελείως άδυτη μαριονέτα του γκουρού και είναι σε ένα συνεχή φόδο μη στραφεί η δύναμη του γκουρού εναντίον του.

Αυτή η διαδικασία ονομάζεται να χάσει ο μαθητής το εγώ του. Σε κείνη τη φάση η δύναμη της φωτογραφίας του γκουρού είναι τέτοια για τον μαθητή, ώστε αν δεν έκανε εκείνο το οποίο του είπε ο γκουρού, με τη φωτογραφία του και μόνο μπορεί να παγώσει από το φόδο.

Οι γκουρού της Ανατολής αρχίζουν μια επιδρομή στην Δύση, που ξεκίνησε από το γκουρού Βιβεκανάντα ο οποίος έφερε την λατρεία του γκουρού του Ραμακρίσνα, ως καινούργια θρησκεία στην Αμερική γύρω στα 1930. Στη συνέχεια εξαπλώθηκαν διάφοροι γκουρού.

Τι ακριβώς θέλει να κάνει ένας γκουρού στους μαθητές του. Ο Τζόουνς στη Γουιάνα (από τη Δύση αυτός) το έδειξε χωρίς προσχήματα. Τους σκότωσε όλους.

Ο ΓΚΟΥΡΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ

Ο γκουρού είναι γνωστός για την τέχνη του να επικοινωνεί με τον μαθητή, χωρίς να τον καταλαβαίνει κανείς άλλος. Μέσα στην τέχνη του φυτή, περιλαμβάνεται και το όνειρο.

Το όνειρο που στέλνει ο γκουρού είναι άλλης μορφής απ' αυτά που ξέρουμε. Περιέχει αίσθημα, που ποικίλει από ευφορία μέχρι τον απόλυτο τρόμο. Άλλες φορές ο γκουρού το χρησιμοποιεί για να μεταφέρει μια διαταγή στον μαθητή.

Είναι θίντεο που στέλνεται στο μυαλό του μαθητή όταν αυτός κοιμάται.

Τί είδους όνειρα δείχνει ο γκουρού στον μαθητή;

Εξαρτάται σε ποιό στάδιο της διαδικασίας του γκουρού. βρίσκεται ο μαθητής.

Στο στάδιο του φανατισμού, ο μαθητής βλέπει όνειρα με τα οποία μεθάει από ένα αίσθημα ευφορίας.

Στο στάδιο της παράδοσης ο γκουρού αρχίζει να τρομάζει τον μαθητή, ο οποίος βλέπει φοβερούς εφιάλτες.

Πώς μπορεί όμως ο γκουρού να στέλνει ένα όνειρο στο μυαλό κάποιου μαθητή;

Είναι δυνατόν ένας άνθρωπος συνηθισμένος όπως αυτοί που βλέπουμε γύρω μας, να μπορεί να στέλνει όνειρα στο κεφάλι ενός άλλου την ώρα που κοιμάται; Δηλαδή γίνεται αυτό το πράγμα με τη σκέψη του;

Αυτό προϋποθέτει την ύπαρξη εξιδεικευμένου μηχανήματος, για αυτή τη δουλειά.

Λέγεται βέβαια ότι αυτοί έχουν στην κατοχή τους δυνάμεις, αλλά για να κάνει κάποιος αυτά τα πράγματα, δεν πρέπει να έχει στην κατοχή του δυνάμεις, αλλά κάτι που να χειρίζεται αυτές τις δυνάμεις. Βέβαια όταν κάποιος παίζει με τα κεφάλι του άλλου, δημιουργούνται εύλογα ερωτήματα, εφόσον με τόση ευκολία μπορεί να στελεῖ όνειρο στο μυαλό ενός ανθρώπου, μπορεί να επηρεάσει το κέντρο των εγκεφάλου στο αποίκιο καταχωρούνται οι μνήμες;

Δεδομένου ότι υπάρχουν γκουρού που υπνωτίζουν και στην περίπτωση αυτή, οι μνήμες του υπνοτισμένου διαγράφονται ή παραλλάσσονται.

Ένας που με τόση ευκολία στέλνει ένα όνειρο στο κεφάλι ενός ανθρώπου, ποιός μπορεί να διασφαλίσει ότι δεν παίζει και με άλλα κέντρα του ανθρώπινου εγκεφάλου;

Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΓΚΟΥΡΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΑΓΙΔΑ ΠΟΥ ΟΔΗΓΕΙ ΣΕ ΕΣΩΤΕΡΙΚΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Παντού σε όλους τους χώρους των γκουρού, θα ακούσεις να μιλάνε για την αγάπη του γκουρού. Τι ακριβώς είναι η αγάπη του γκουρού;

Χημική ναρκωτική ουσία, που ρίχνει πάνω στο ενέργειακό μέρος του μαθητή του. Έχει ονομασθεί και ψυχοναρκωτικό.

Συνήθως ο γκουρού δένει τους μαθητές του με μια γυναίκα. Έντεχνα στη συνέχεια ο γκουρού στρέφει την αγάπη προς αυτόν, και καθώς οι μαθητές μπαίνουν στη φάση της παράδοσης, τον αγαπούν τόσο πολύ που του συγχωρούν ότι κι αν τους κάνει σ' αυτή τη φάση.

Το ναρκωτικό που τους ρίχνει επάνω τους, τους φέρνει σιγά σιγά σε μια κατάσταση που δεν μπορούν πια να ζήσουν χωρίς αυτό. Στο ναρκωτικό αυτό έχουν δώσει την ονομασία αγάπη του γκουρού.

Μόνο δυνατοί ανθρώποι μπορούν να θυμούν από αυτό το αίσθημα και αυτό μόνο στη φάση του φανατισμού. Οσοι μείνουν

στη φάση της παράδοσης, γυρίζουν και ξαναγυρίζουν αναζητώντας λίγο από αυτό το αίσθημα του ψυχοναρκωτικού που τους δίνει ο γκουρού, παρακαλώντας τον εσωτερικά και εξωτερικά να τους το δώσει, μην αντέχοντας την κατάσταση απουσίας.

Σιγά σιγά κολάνε στον ιστό που τους έχει στήσει ο γκουρού και μπαίνουν σε μια νοσηρή κατάσταση και έτσι μέρα τη μέρα με την αυτοσυγκέντρωση χάνουντες το ενδιαφέρον για την εξωτερική πραγματικότητα. Κατά την τελική φάση της παράδοσης, ο γκουρού κάνει μια αλλαγή στη δομή της οργάνωσης του και τραβάει τη γυναίκα με την οποία τους έχει δέσει κοντά του. Τότε ο μαθητής περνάει τη μεγάλη εσωτερική κατάσταση που ονομάζεται «να χάσει το εγώ του». Στο σημείο αυτό ο μαθητής χάνει πλέον κάθε δύναμη εσωτερικής αντίστασης απέναντι στον γκουρού.

Είναι τόσο φοβερη η διαδικασία να βγει ο μαθητής από το εγώ του, ώστε πολλοί παρουσιάζουν διάφορα προβλήματα. Άλλοι βλέπουντας την διαδικασία της παράδοσης σε άλλους, αντιδρύουν βίαια προς τον γκουρού. Για όλους αυτούς η πολιτική του γκουρού η οποία είναι υπαγορευμένη στην οργάνωση του, είναι η σπίλωση της τιμής και της υπόλειψής τους, λέγοντας ότι είχαν ψυχολογικά προβλήματα ή ότι έπαιρναν ναρκωτικά, ένα μέσον με το οποίο τους εξοντώνουν κοινωνικά, δεδομένου ότι μαθητές των γκουρού επιρρεάζουν μεγάλο κύκλο ανθρώπων.

Έτσι οι γκουρού εξαπλώνονται με προσπλατισμούς ύπουλα, εξοντώνοντας με πολλούς τρόπους όποιον αντιδράσει και «δένοντας» μ' αυτό το πράγμα που ονομάζουν αγάπη, εκατομμύρια στην Αμερική, στην Ευρώπη και στην Ελλάδα.

Η αγάπη τους είναι χημικό ναρκωτικό, που ρίχνουν με κάτι που δεν θλέπουμε, στο ενέργειακό μέρος των μαθητών τους.

Για να ρίξουν κάτι τέτοιο, πρέπει να είναι κάτοχοι και χρήστες εξιδεικευμένων γι' αυτή τη δουλειά μηχανημάτων, τα οποία δεν τα θλέπουμε. Υπαρκτά σ' έναν άλλο χώρο πραγματικότητας.

Ο ΓΚΟΥΡΟΥ ΣΑΝ ΠΗΓΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Όταν περνάς μπροστά από τον γκουρού, βλέπεις περίεργες αλλαγές να συμβαίνουν επάνω σου. Σε πολύ κόσμο δίνει ενέργεια σε κάποιο κέντρο στο στήθος. Σου δίνει κάτι σαν εσωτερικό κράτημα, πρακτικά στο στήθος σου. Δηλαδή μιλάς και εσωτερικά κρατιέσαι από ένα σημείο στο στήθος σου. Ο γκουρού το φτιάχνει αυτό το σημείο και σου δείχνει ότι γεμίζει το στήθος σου ενέργεια, μόνο με μια ματιά του. Γίνεται όμως αυτό έτσι απλά μόνο με μια ματιά του;

Αυτό σημαίνει ότι χειρίζεται τελειότατο εξιδεικευμένο γι' αυτή τη δουλειά μηχανήμα, που δεν το θλέπεις. Είδα με τα μάτια μου τρομερές μεταμορφώσεις ανθρώπων. Πολλοί ανθρώποι 4-5 φορές βλέπαντε τον γκουρού και γεμίζανε ενέργεια και γινόντουσαν «θουνά». Έται μένανε ανθρώποι στον γκουρού. Επειδή κανείς δεν κάθησε σε έναν γκουρού αν δεν είδε κάτι.

Οπότε αυτή την ενέργεια ο γκουρού τούς την δίνει στην αρχή, αλλά αργότερα σταματάει, και τότε οι ανθρώποι των κυνήγιος όπου κι αν πάει για να τους δώσει λίγη ενέργεια. Άλλα όταν έχουν ανάγκη από αυτή την ενέργεια, τότε ο γκουρού «γυρίζει το

φύλλο» και σταματάει να τους την δίνει και τότε μπαίνουν στη φάση της παράδοσης. Η ίδια δύναμη του τους χτυπάει.

Πώς μπορεί ο γκουρού να δίνει ενέργεια στο στήθος ενός ανθρώπου, χωρίς την ύπαρξη εξειδικευμένου για αυτή την δουλειά μηχανήματος;

Αυτό το κράτημα που δίνει στο στήθος είναι τόσο ζωτικό στο να τα βγάλει κάποιος πέρα στην καθημερινή του ζωή, ώστε πολλοί άνθρωποι μετά όταν, οιγά σιγά χάνουν αύτό το κράτημα. Φτάνουν μέχρι την απόγνωση.

Αυτό το πράγμα στο στήθος είναι κάποιο κέντρο, το οποίο δυστυχώς δεν μπορούμε να το δούμε με τα μάτια μας. Κάποιο ενεργειακό κομμάτι του εσυτού μας. Παίζει με ένα κέντρο στο στήθος μέχρι την παράδοση. Μόνο όταν φτάσει κάποιος σε παράδοση, τότε ο γκουρού του ξαναγεμίζει το στήθος του με ενέργεια. Όμως τι να την κάνει, παίζει χάσει το εγώ του. Οι παραδομένοι μαθητές πλέον κατά τον δρόμο που τους οδηγήσεις, δεν μπορούν να τον χτυπήσουν και σιγά σιγά γίνονται πειθήνια όργανα του γκουρού που κάποια στιγμή τους λέει το μεγάλο μυστικό, ότι δεν είναι ο Θεός και έρουν ότι είναι παραδομένοι αλλά δεν έρουν σε τι πράγμα είναι παραδομένοι.

Η διαδικασία συνειδητοποίησης του γκουρού περιλαμβάνει, όπως προαναφέρθηκε διάφορα πράγματα, που δεν τα έχουν δει πουθενά οι ανθρώποι και είναι φυσικό για δύσους τα ακούνε πρώτη φορά να τους φίνονται παράξενα.

Η διαδικασία συνειδητοποίησης είναι όλα μαζί, δηλαδή η ενέργεια, που σου δίνει ο γκουρού, η αγάπη που σου «πετάει» επάνω σου. Τα όνειρα που τα ελέγχει απόλυτα. Η εμπειρία στην αυτοσυγκέντρωση (δηλαδή το να σου δείξει για λίγο το ενεργειακό μέρος της ύπαρξής σου).

Η μουσική που ακούγεται, μελετημένη από επαγγελματίες του είδους, τελείως μεθυστική.

Έτσι ο μαθητής ναρκώνεται. Εκεί αρχίζει η πλύση εγκεφάλου με τις θεωρίες του γκουρού. Ο ανθρωπός έχει σχηματίσει νέο κύκλο και αρχίζει να μην έχει ενδιαφέρον για τους ανθρώπους που ήξερε πριν, δεδομένου ότι δεν μπορεί να συσχετισθεί μαζί τους, επειδή δεν μπορούν να καταλάουν την εμπειρία του, και δεν τον πιστεύουν. Έτσι του δημιουργείται η ανάγκη συνεχούς επιστροφής στο χώρο, όπου κατ' αρχάς μπαίνει στο στάδιο του φανατισμού, για να τον περάσει (όταν ο γκουρού σιγουρεύεται ότι δεν θα αντιδράσει) στην παράδοση.

Εδώ πρέπει να σημειωθεί ότι ο γκουρού κρατάει πολλές φορές κάποιους πυρήνες ανθρώπων που δεν τους δείχνει και πολλά πράγματα, επειδή χρειάζεται ένα βασικό πυρήνα απόμνων που να λειτουργεί κανονικά μέσα στο σύνολο των ανθρώπων. Αυτούς τους κρατάει, για να φαίνεται ότι όλοι οι μαθητές του λειτουργούν κανονικά. Και έτσι αν κάποιος κατά τη διαδικασία της παράδοσης παρουσιάσει κάτι, ή αντιδράσει βλέποντας κάτι που δεν του αρέσει, όλοι αυτοί λειτουργούν σαν σύνολο, μαζί με τους παραδομένους και τους φανατισμένους (που δεν καταλαβαίνουν τι συμβαίνει ακόμα) παρουσιάζοντας στον έξω κόσμο ένα πρόσωπο φυσιολογικής οργάνωσης, απειλώντας με μηνύσεις και απλώντας μια φήμη ότι ο ανθρωπός αυτός είχε προβλήματα με τον εαυτό του, ή ότι έπαιρνε ναρκωτικά για να μην έχουν πρόβλημα για οιδηπότε παρουσιάσει μετά.

Αυτή είναι η γραμμή των γκουρού στις οργανώσεις τους.

Κατ' αρχάς αυτό που ζητάει ο γκουρού είναι μια εσωτερική σχέση, έναν σύνδεσμο μαζί του, για να σε βοηθήσει όπως λέει. Εσωτερικά του ζητάς βοήθεια και βλέπεις να σε βοηθάει. Δηλαδή σου δίνει δύναμη και σε βοηθάει σε εξωτερικές καταστάσεις. Από κάποιο σημείο και μετά αποκτάς τέτοια πίστη, που δεν ακούς κανέναν ότι και να σου λέει για τον γκουρού. Όταν η πίστη σου φτάσει σε τέτοιο σημείο που δεν βλέπεις τίποτε πλην του γκουρού, τότε κάποιες στιγμές αρχίζει ο μαθητής να ζητάει αυτή την εσωτερική βοήθεια και να μην του δίνεται.

Οι μαθητές που μένουν από τη φάση της διαδικασίας αυτή και μετά αρχίζουν να μιλάνε περί εγώσιμου. Ότι δηλαδή ήταν εγώστές και ο γκουρού τους δίνει μαθήματα σχετικά με τον εγώσιμο τους. Σιγά σιγά ο γκουρού αρχίζει να στρίβει στη σχέση με τους μαθητές, οι οποίοι καταλαβαίνουν ότι από το στάδιο εκείνο της διαδικασίας και μετά, πάνε εκεί μόνο και μόνο για να τους φύγει ο εγώσιμος τους. Δηλαδή η ίδια η δύναμη του γκουρού αρχίζει να τους χτυπάει. Όσοι παραμένουν από αυτό το στάδιο και μετά, πηγαίνουν και τον βλέπουνε κάθε φορά που έχει φεστιβάλ. Τότε αρχίζουν οι πρώτες που και που ειρωνικές ματιές του γκουρού, που τους δείχνει ότι θα τους χτυπήσει κι άλλο. Όσοι κάποιους ακόμα αρχίζουν να περνάνε την μεγάλη κατάσταση της παράδοσης, όπου σε κάποιο φεστιβάλ ο γκουρού θα πετάξει καποιο υπονοούμενο, ή κάποια ειρωνεία τέτοιας μορφής, που οι μαθητές σε κείνα τα σημεία χάνουν το εγώ τους.

Τα επιλεγμένα αποσπασμάτα από το βιβλίο του Γ.Θεοφίλη "Άπο που προερχεται η σκοτεινή δύναμη των Γκουρού" που δημοσιευόμενες εδώ, αποτελούνε (παρά την εμφανεστάτα CONSPIRACY χροια που ο συγγραφεας δίνει) εναν πολύ ενδιαφέρον ντοκουμέντο και σημαντικό βήμα συνέχισης του διαλογού που ανοίξει ο Στηβ Ουαγέλης στα προηγουμένα τευχη. Ο συγγραφεας είχε την τυχη/ατυχια να γνωρίσει προσωπικα, κι από πρώτο χερι (σα προσυλητος) τις διδούσιες τοσκιμάτας της συνειδησης χιλιαδών νεων από τις συμμορίες των γκουρου-υπόδουλωτων.

Οι παραδομένοι μαθητές δεν κάνουν κουδένα για αυτά τα πράγματα σε καινούργιο κόσμο. Υπό το πρόσχημα διάδοσης της αυτοσυγκέντρωσης του γκουρού, ή μιας διδασκαλίας του γκουρού, παγιδεύουν νέους ανθρώπους, ανευθύνως, σε μια περιπέτεια που μπορεί να τους στοιχίσει και τη ζωή τους.

Μελετάμε το κύτταρο αλλά ουσιαστικά αυτό είναι οδηγημένο σε λειτουργίες.

Πώς υλοποιεί ο σάι μπάμπα φωτογραφίες στο χέρι του την ώρα που μιλάει; Γίνονται αυτά χωρίς την ύπαρξη κατάλληλου γι' αυτή την δουλειά μηχανήματος;

Και τα δικά μας κομπιούτερ έχουν φτάσει σε μεγάλη εξέλιξη. Εδώ παραθέτω φωτογραφία με προγράμματα κομπιούτερ. Δείχνεις αυτές τις λωρίδες με τις γραμμές στο κομπιούτερ και αυτό διαβάζει και μεταφέρει στην οθόνη ολόκληρα αποθηκευμένα προγράμματα. Ήδη αν δεν θέλεις να τα μεταφέρεις στην οθόνη, με αυτές τις λωρίδες τα μεταφέρεις στον κομπιούτερ, για όποιο σκοπό θέλεις. Τα διαβάζει ακόμα και αν το χαρτί είναι τσαλακωμένο. Άκομα κι αν σθητούν με κάποιο μαρκαδόρο τελείως, το κομπιούτερ εξακολουθεί να τα διαβάζει. Το σύστημα λέγεται αποθήκευση προγραμμάτων σε πυκνογραμμένες και κωδικοποιημένες λωρίδες.

Για αυτό, τι είναι όλες αυτές οι ζωγραφίες στις πυραμίδες της Αιγύπτου; Τι είναι αυτά τα ιερογλυφικά και αυτές οι πανάρχαιες τοιχογραφίες με συμβολισμούς; Βλέποντας αυτά τα περίεργα σύμβολα ψηφία της ιερογλυφικής, βλέπεις αρέως την ομοιότητα με τα ψηφιακά σύμβολα, με τα οποία προγραμματίζουμε τα δικά κομπιούτερ.

Τι είναι οι γκουρού και γιατί απλώνονται με τέτοια λύσσα, καθώς η επιστήμη προχωράει όλο και βαθύτερα στα κομπιούτερ, στην άυρα και στην έρευνα κρυμμένων χώρων όπως οι μικρόχοι, οι υπέρυθρες για παράδειγμα.

Τι φοβούνται και τρέχουν για παγκόσμιο προστιθητισμό; Μήτως την ανακάλυψη κάποιου ενεργειακού δεσμού που απάνω μας που ξεκινάει από αυτούς;

Τι είναι η άυρα; Μήπως ετοιμάζονται για κανα μακελειό καθώς πλησιάζουμε αληθινά να τους δούμε; Να φανατίσουν όσους μπορούν και να μας βάλουν πάλι να σφαχτούμε μεταξύ μας;

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελ 2: Χέλιοι - Ένας λόγος να ξεράσουμε (Εντέτο)
Σελ 4: Ο Κεν Νάμπ κάνω στους εχθρούς του Μεγάλου Ιγνού.
Σελ 5: Ανέτευξη 1992 και ο φερετζές της Μαργιλορής
Σελ 8: Ο Γ.Βουρδαμης μας εξιστορεί τα περι της αγνώστου κένησης των "Καθαρών"
Σελ 9: Ένα ζευγάρι Μούνηδες. Μελλοντοφρήν Στόρου από τον Δρ. Τ.Λημάρς.
Σελ 10: Η Ισμήνη Λιδσή πάνω στην καταισχύνη των "κριτικών".

Σελ 12: Νομίζετε πως ο Φασισμός έρχεται με βήμα της Χήνας και σβάστικες στο μπράτσο;
Σελ 13: ITEM: Νέα από τη διεθνή αντεργκράουντ σκηνή
Σελ 15: Οι Μαγισσες του Ηστγουΐκ και του Απανταχού.
Σελ 17: Ο Ν.Τσιούρης πάνω στο ρεύμα των CYBER-PUNKS
Σελ 20: Συνέντευξη με το Χένρυ Ρόλλινς, τεως BLACK FLAG

Σελ 22: Ο Κ.Μανδηλάς πάνω στις Αντιστάσεις του 88
Σελ 24: Επιστημονική Φαντασία, το Ο, τι Καλύτερο μα και Χειρότερο της Σύγχρονης Λογοτεχνίας..
Σελ 26: Εξτρακούλ ξεναγήσεις παντός είδους από τον Τζέιμη Ευθυμίου
Σελ 28: Ένας πρώην προσβλητος, ξεμασκαρεύει το παγκόσμιο παλλεφροίσικ ιδήμα των Γκουρού.
Σελ 32: Συμβουλές προς ανερχόμενους YUPPIES.....

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ:

Από το τευχός αυτό, η τιμη της Ανοιχτης Πολης ανεβαίνει κατά ενα κατοσταρικο και αυτο, για τον απλο και μονο λόγο του ν α μην κ λ ε ι σου με, Η Ανοιχτη Πολη δεν ειναι επαγγελματικο περιοδικο ή επιχειρηση, αλλα ενα συλλογικο οργανω εκφρασης μιας παρεας ανθρωπων ε ξω α π' το κ ο κ α δι, που αναζητανε το Π ε ο Δ ο γ ο εξω απο, και εναντια στη τελματωμενη ελληνικη και διεθ νη κοινωνικη πραγματικοτητα. Ενα περιοδικο που απευθυνεται σε ανθρωπους οι οποι οι τρεφουνε αρκετο σεβασμο για τον εαυτο τους ώστε να τολμησουνε να κινηθουν εναντια στα θλιβερα ρευματα των "χαιρων". Για το περιοδικο αυτο λοιπον, μεχρι στιγμης, οι ανθρωποι που το γραφουνε, το φτιαχνουνε, το τυπωνουνε και το μοιραζουνε μοναχο τους, εχουνε μεχρι σημερα ξοδεψει ατελειωτα σπαταλημενα βραδυα, τονωνυς ιδρωτα και ανθρωπινης ενεργειας, εκατονταδες εργατωρες, χιλιαδες στιγμες αγχους, αγωνιας και αματικης κουρασης, αλλα πανω απο ολα εχουνε ξοδεψει α π ο τ η ν τ σ ε κ η τ ο υ σ (που δε φημιζεται για την ευρωστικη της) γυρω στις τρι ακοσιες χιλιαδες δραχμες, που απο ο, τι φαινεται δε προκειται να ξαναδουνε ποτε τους. Και ολα αυτα, με μοαδικη τους λογικη το γνωστο σαββοπουλικο "Ολα του χαλαλ για να λειτουργει...".

Οι σποραδικες εκκλησεις μας προς τους αναγνωστες για καποια οικονομικη ενισχυση-οσο μπορουσε εννοειται ο καθενας-δε τυχανε καμιας απολυτως ανταποκρισης. Απο καποιους μαλιστα τεως αμφισβητιες και νυν "στελεχη επιχειρησεων", ακουσαμε και το εξης ευτραπελο: "Ετσι ειναι κυριος σημερα η Αγορα(SIC) Απαξ και αδυνατεις να σταθεις απο μονος σου οικονομικα, ας κλεισεις. Γιατι να σε ενισχυσουνε δηλαδη οι αναγνωστες σου; Δεν εχουμε 1978. Εχουμε 1988.. παρτε το χαμπαρι.".

Η Ανοιχτη Πολη αυτο χρηματοδοτει τα ι, ητοι δεν τα "π α ι ρ ν ε ι" α π ο π ο υ θ ε ν α. Εμεις, μπροστα στον αμεσο κινδυνο να μη ξαναδει ο κοσμος μας αλλο τευχος, καναμε τα αδυνατα δυνατα. Απο ενα σημειο και μετα ομιλιας οι πιστωτες μας γινανε κατι παραπαν απο αγριοι, και αλλωστε ειναι υπερβολικα φριχτο το να δανειζεσαι απο τον ενα φιλο για να ξεχρεωσεις τον επομενο. Η Ανοιχτη Πολη λοιπον αναγκαστικα εγινε ακριβωτερο.

Περα απο την αυξηση της τιμης, θα ανανεωσουμε την παντοτε εν ισχυ εκκληση μας για οικονομικη ενισχυση-ή τουλαχιστον εγγραφη σας σα συνδρομητες-απο οσους θεωρουνε τους εαυτους τους κατι περισσοτερο απο παθητικους καταναλωτες τυπωμενου χαρτιου απο οσους τελοσπαντων αισθανονται αδερφια τουτης της υπερανθρωπης προσ ζαδειας επιβιωσης του εντυπου αντεργκραουντ στη κοινωνια του κοσκωτισμου. Στην κοινωνια που απειλει με εξαφανιση παντα "αδυνατο", "ερασιτεχνη", ή.. "ρομαντικο".

Εσεις πραξτε κατα συνειδηση. Μεινεται απαθεις, ανασηκωνοντας απλως το φριδι, ή τους ωμους, ή κανεις το τραπεζικο λογαριασμο του περιοδικου να παρει φωτια. Απο ε σας εξαρταται, και απο τις προτεραιοτητες που ε σεις βαζετε.

Οι δικες μας προτεραιοτητες ειναι εμφανεστατες, δηλωμενες, και κατι περισσοτερο απο γνωστες. Ειμαστε εδω και ιδροκοπαμε πανω σε τουτο το εργαλειο εντυπης αυτο-εκφρασης και προτιθμεδα να συνεχισουμε για πολυ. Δε σας ζηταμε να χτισετε το.. σκιτι του Κομματος και τα σχετικα παλαβα που στις μερες μας δινουν και παιρνων. Σηταμε απλως να μη μεινετε αδιαφοροι!

ΕΕΝΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

Όλοι μας πλαστηκαμε Ισοι....

Απο εκει και περα, μωρακι,
βγαλτα περα ΜΟΝΟΣ ΣΟΥ.....!!

Την σήμερον ημέραν ο καθένας αποκτά κάποτε την ευκαιρία να εξουσιάσει κάποιον άλλο.
Αυτό λέγεται ισότητα των ευκαιριών.
(Το να συγκλονίσεις όμως τα πεπρωμένα του κόσμου, αυτό αποτελεί ένα σπάνιο προνόμιο ελάχιστων από εμάς.)

Για να πετύχεις, καλύτερα ξεκινά να "σφάζεις" από τώρα.

Σε γυμνάζουμε μέσα από την οικογένεια, όπου κατανοείς την πλήρη μονάξιά σου, αλλά και το μέγα κανόνα ότι η αυτυπακοπή φέρνει πάντοτε πόνο. Ισως να νιώσεις τρόμο για την αδυναμία σου ν' αντισταθείς. Χρησιμοποίησε αυτό τον πόνο για να χαράξεις έξυπνα το δρόμο σου. Ωστε να είσαι ΕΣΥ, ένας από εκείνους που κατέχουν την εξουσία, κάποια μέρα.

Ίσως κάποτε συνειδητοποιήσεις, ότι το ξεπούλημα σου και οι εξουσίες που με αυτό θ' αποκτήσεις δεν αξίζουνε τελικά τις τόσες και τόσες θυσίες που απαιτούμε από σένα. Όταν όμως καταλάβεις ότιη ζωή δεν είναι παρά μια έξυπνη ή βλακώδης κατανάλωση ευκαιριών, θα σαι μια χαρά. Θα έχεις ειρήνη με τον εαυτό σου, ήρεμο ύπνο και συνείδηση χιονάτη.

Γνώστης της υπεροχής σου, θα βαλθείς σε μια συνεχή υπονόμευση πασών των ανωτέρων σου-αυτό είναι το μοντέλο συμπεριφοράς των πετυχημένων επαγγελματικών στελεχών.

Γερνώντας, θα εκτιμήσεις όλο και περισσότερο την κοινωνικά χρήσιμη εξουσία μας, αλλά και τη σιχαμάρα του νιώθουμε για όλους όσους υποκύπτουνε ψυχήτε και σώματι σε αυτήν. (μια σιχαμάρα, που μόνο ο Σάντη έχει σα στοργικός παππούς καθαγιάσει).

Υπερμετρη πανουργία απαιτείται, για να σταθεί κανείς αρκόντως σταθερά στα ψηλότερα σκαλοπάτια της Επιτυχίας. Να χρησιμοποιήσει κατακόρουν και όσο γίνεται πιο σοφά τους σπεσιαλιστες του ρεφορμισμού και της "επανάστασης" (σε εισαγωγικά) ώστε να κρατήσει την ταξική αναταραχή εσάνει με την πλάτη στο καναβάτσο. Αυτό κάποτε ήτανε εύκολο και πολύ απλό. Όμως, στις δύσκολες μέρες που ζούμε, η αύξουσα άρνηση εκπροσωπίσης από αρχηγούς και αρχηγίσκους, πολιτικούς και συνδικαλιστές, απειλεί όλο και περισσότερο την υγειά αναπαραγγή της καταπίεσης.

Με λίγα λόγια, αν αποτύχεις αύριο, έχουμε όλοι μας τελειώσει.

C.A.P.I.T.A.L. AE
ΣΕ ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΠΕΤΥΧΕΙΣ!

Τιμη: 350 δρχ